This book belongs
to
Balammammal.
124th St., Kalabusty.
House No. 16 & 17
Rangoon
Kandawgalay post.

உ

கடவுள் துணை

வித்வசிரோன்மணியாகிய

# புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

# புலந்திரன்களவுமாலை.

இஃது,

மைலம்,

**சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்**

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை-இட்டா,

**பார்த்தசாரதிநாயுடு**

அவர்களால்

ஸ்ரீபத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

சென்னை ஆச்சாரப்பன் தெரு, நெ-84.

உ

கடவுள் துணை.

# புலந்திரன் களவுமாலை.

## விநாயகர்-துதி.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சங்கரனார்திருமகனே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
வேலவர்க்குமுன்பிறந்த வித்தைக்களஞ்சியமே
மூலமுதலே முன்னடக்கவேணுமையா.

## சரஸ்வதி-துதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
நாவுதவறாமல் நற்கருத்தைத்தாருமம்மா
இந்தக்கதைதனக்கு இனிகருத்தைத்தாருமம்மா
பூவிலமர்ந்தவொரு பொற்கொடியேநான்சரணம்
சரணமென்றடிபணிந்தேன் தற்காக்கவேணுமம்மா
தப்புகளுண்டாயின் தாயேயருள்புரிவாய்
குற்றமிருந்தாலும் கொண்டணைக்கவேண்டுமம்மா
புலந்திரனார்கதையுரைக்க புத்திவரமருள்வாய்

## பாண்டியன் பெருமை.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பாண்டியர்ராசாக்கள்
மதுரைபதிதனிலே மன்னர்கள்ராசாக்கள்
நீதிமனுமுறைகள் நெறிதவறாபாண்டியர்கள்
ஆறிலொருகடமை அரசர்கள்வாங்குவது
சொக்கர்வலிமையுண்டு துரைராசபாண்டியற்கு
மீனாட்சிவலுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தார்
சக்கரநெறிப்படியே தரணிதனையாண்டிருந்தார்

## அல்லியரசாணிஉற்பத்தி

இப்படியாகவே இருக்கின்றநாளையிலே
ஆறாயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பிள்ளையைவேண்டியே பெருந்தவசுதானிருந்தார்
மைந்தனைவேண்டியே மகாதவசுதானிருந்தார்

சோலைமலருடைய சொக்கரைநோக்கியேதான்
கால்கள்நடுங்கத்தான் கடுந்தவசுதானிருந்தார்
சங்கரருமப்போது தயவாய்மனமிறங்கி
அங்கையர்க்கண்மீனாட்சி அருளுமிரங்கியேதான்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
செவ்வலரிப்பூவிலே செல்வம்பிறந்ததுகாண்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தாள்பெண்பெருமாள்
குழந்தையைப்பார்க்கவே கொற்றவர்கள்ராஜாக்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்தார் காவலர்கள்ராஜாக்கள்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தார் பாண்டியராசாக்கள்
கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்தார் காவலர்கள்ராசாக்கள்
வைத்துவளர்த்தெடுத்து மரிவுள்ளபெண்கொடிக்கு
அல்லியரசாணியென்று அரசியற்குபெயருமிட்டு
நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய்
வைத்துவளர்த்தார்கள் வண்டார்கருங்குழலை

### அல்லியரசாணி பராக்கிரமம்

ஏழுவயதாச்சு இளங்கொடியாள்நாயகிக்கு
பாதியரசு பகுந்தாண்டநீண்முகனை
முடிக்கவந்தநீண்முகனை முந்திமயிர்பிடித்து
குடலைபிடிங்கியேதன் கொம்பனையுமாலையிட்டு
பெண்ணரசுபட்டங்கட்டி பெருக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தாள்
ஆண்காற்றடித்தாலே அதம்பண்ணிபோட்டிடுவாள்
கண்டவரைகுத்தியே கழுவிலேயேற்றிடுவாள்
எண்ணவொண்ணாச்சேனையுடன் எடுத்தாளேமந்திரவாள்
மந்திரவாளெடுத்து மதயானைபோலெழுந்து
எதிர்க்கத்தான்கண்டவரை யெண்ணியேபாராமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவாள்
வடமதுரைக்கன்னடு வடதேசபட்டணமும
ஈழகலிங்கதேசம் இனமுள்ளபட்டணமும்
முத்துகப்பலாயிரமும் முளகுகப்பலாயிரமும்
பாக்குபடுந்துறையும் பாண்டிவளநாடும்
இத்தனைநாடுகளும் இடமுள்ளராச்சியமும்
பட்டணமுங்கட்டியிவள் பாருலகையாண்டிருந்தாள்
பத்துவயதாச்சு பைங்கொடியல்லியற்கு
வளர்ந்துசமைந்தாள்காண் மாதுருதுவானாள்

### ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அல்லியை அர்ச்சுனற்கு பாரியாளாகநினைத்தது.

ஏழுலகையாண்டதொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
அல்லிமலரி லவதரித்தபெண்பெருமாள்
அழகில்மிகுந்ததொரு அல்லியரசாணியரை
தக்கப்புகழுடைய தருமராதுதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தஅர்ச்சுனற்கு

ஆணலழகருக்கும் அல்லியரசாணியற்கும்
இருவரழகுக்கும் ஏற்குங்காண்வையகத்தில்
என்றுசொல்லிமாயவனார் இயலாகத்தானினைத்து
சோலமலருடைய சொக்கருமாயவரும்
அருளால்மிகுந்ததொரு அங்கையற்கண்ணாகியும்
தேவாதிதேவருடன் தென்மதுரைவந்துநின்று
அடங்கலுந்தானழைத்து ஆறுயிரவருமாய்
பெண்கேட்கவந்தோங்காண் பேருலகில்ராஜாவே
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாலும் பிழையில்லாப்பெண்பெருமாள்
நீன்முகனைக்கொன்று நீலியிட்டபெண்பெருமாள்
கூடியவர்தானினைத்து கொம்பனையைக்கொள்ளுதற்கு
மதுரைப்பதியாளும் மன்னவர்கள்பாண்டியரே
மணக்கோலம்வந்தோங்காண் மன்னவரேயிப்பொழுது
என்றுயிவருரைக்க இராஜமன்னரப்பொழுது
ஆறுயிரவர்களும் ஐயன்மாரேதுசொல்வார்
மந்திரவாளோடே மயிலனையாள்தான்பிறந்தாள்
கண்டவரைக்கொண்டு கழுவிலேயேற்றிவைப்பாள்
அண்டாப்பெருநீலி ஆர்சொல்லுங்கேளாளே
அப்படிக்கொத்தவளை அண்டப்பயப்படுவோம்
அவளுக்குஏற்றவர்தான் அர்ச்சுனரேயாகுமென்றார்
ஆண்காற்றடித்தால் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
உங்களாலானபடி உத்தமரேபாருமென்றான்

அர்ச்னனபாம்பாகவும் பெருமாள்பிடாரனாகவருதல்.

ஏழுலகையாண்ட எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
என்னாலேயாகுமென்று எழுந்திருந்தாரெம்பெருமாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமர்ச்சுனரை
ஐந்துதலைநாகம்போல் அடைவாய்வடிவாக
மண்ணுளிப்பாம்பு வகையானசர்ப்பமுடன்
புண்ணியமூர்த்தி பிடாரனைப்போல்வேஷங்கொண்டு
வேஷம்உருவெடுத்து வேரேயுருமாறி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடபட்டணத்தில்
தண்ணீர்குளத்தருகே தார்வேந்தர்வந்துநின்று
பொற்பாம்புதன்னைவிட்டுப் பெறுமாளுமாட்டிவைத்தார்
ஆயக்குழலூதி ஆயனுமாட்டிவைத்தார்
பாடாதசிந்துகவி பாடினார்மாயவரும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடந்தாதியர்கள்
பூங்காவனத்திலே பொய்கையருகாக
மாயன்பெருமாளும் மகாமயக்கந்தான்செய்து
மகுடிக்குழலூதி மன்னவருமாட்டிவைத்தார்
ஆட்டினார்நாகமும் ஆடுதுகாணந்நேரம்
பாட்டுக்கிசைவாகப் பாம்புகளாடுதுகாண்

தண்ணீர்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவந்தவர்கள்
பாம்பாடும்பாவனையை பைங்கிளிமார்தான்பார்த்து
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரைதெண்டனிட்டு
நமதுமதுரைவள நாட்டிலவந்ததோர்பாம்பு
தண்ணீர்குளத்திலே தூர்குழலேயாடுதென்றார்
பாம்பாடும்பாவனையை பட்டணத்தில்கண்டதில்லை
அந்தயழகும் அதிசயமுங்கண்டறியோம்
என்றுமவளுரைக்க யேந்திழையுந்தான்கேட்டு
அப்படிப்பட்டதொரு அழகுள்ளநற்பாம்பை
இங்கேயழையுமென்றாள் ஏந்திழையாளல்லியரும்
அப்படியேபோக அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
பாம்பைத்திறந்துவிட்டார் பார்வேந்தர்மாயவரும்
மகுடிக்குழலூதி மாயவனுராடிநின்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பைங்கிளியுந்தான்பார்த்து
மன்னன்மேல்சிந்தையுமாய் மயங்கினாள்மங்கையரும்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மயிலனையாளல்லியம்மாள்
பாம்பையனுப்புமென்றாள் பைங்கொடியுந்தன்னருகே
அப்படியேநற்பாம்பு அவளருகேவந்ததுகாண்
பாம்புமடியேறப் பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மட்சரேகைகளும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரும்பார்த்தாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனரும்
சொக்குப்பொடிபோட்டார் தேன்மொழியாளல்லியற்கு
மாதுசவுரியம்போய் மயங்கினாளர்ச்சுனன்மேல்
மயங்கியெழுந்திருந்து மாயவரைத்தான்பார்த்து
பாம்பையடையுமென்றாள் பைங்கொடியாளல்லியரும்
அந்தப்பிடாரன் அடைவாகப்போனபின்பு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்து
ஆறுயிரவரொன்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
தந்தையார்சீர்பாதந் தையலடிபணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையெனுமர்ச்சுனரே
இந்தட்சணமே இயலாகவரவழையுங்கள்
கலியாணங்கூட்டுமென்றாள் காரிழையல்லியரும்
ஆறுயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
திரேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
தககப்புகழுடைய தருமர்தனஞ்சயர்க்கு
எழுதினார்பாண்டியர்கள் இன்பமாயோலைதன்னை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தவர்ச்சுனற்கும்

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமலர்நாயகிக்கும்
சித்திரைமாதத்திலே சீர்பத்தாந்தேதியிலே
சுக்கிரவாரமது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையவேளையிலே அர்ச்சுனற்குமல்லியற்கும்
கலியாணங்கலியாணம் காரிழைக்குங்கலியாணம்
கலியாணமென்றுசொல்லி கனமானவோலையப்போ
இட்டோமுகூர்த்தமென்று எழுதினாரோலையிலே
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு உத்தமரேவாருமென்றார்
கலியாணம்
என்றிருக்குமோலைதன்னை இராஜாக்கள் தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர் அனைவோருந்தான்பார்த்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இதுநல்லகாரியங்கள் என்றுமனதிலெண்ணி
சரியொத்தசம்பந்தம் ஆரென்றுதார்வேந்தர்
மதுராபுரிதனக்கு மன்னவர்கள்பயணமானார்
துரௌபதைநாககன்னி சுபத்திரையும்பயணமானார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதாவும்பயணமானார்
வந்துஇறங்கினார் மதுரைபதிதனிலே
அரனார்திருவுளத்தால் அர்ச்சுனற்குமல்லியற்கும்
செய்யுஞ்சடங்குவகை செய்தார்கள்வேதியர்கள்
மங்கிலியந்தானெடுத்து வாள்விசையன் தான்றரித்தான்
மாதுகழுத்திலே மங்கிலியஞ்சாற்றினபின்
கூடியிருந்தார்கள் குங்குமகட்டிலின்மேல்
அர்ச்சுனருமல்லியரும் அமர்ந்திருந்தாரந்நேரம்

### புலந்திரனுற்பத்தி.

அப்படியாகவேதான் அநேகநாட்சென்றபின்பு
பாலகனுண்டானான் பைங்கிளியாளல்லியற்கு
பத்துமாதமுஞ்சென்று பைங்கொடியாளல்லியரும்
பெற்றாள்புலந்திரனை பேறுமிட்டாளல்லியரும்
வளர்த்தாள்புலந்திரனை வைத்திருந்தாளல்லியரும்

### புலந்திரனுக்குக்கலியாணம்.

ஐந்துபிராயமது அடைவாய்வளர்ந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரள்தங்கை
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தன்மகளை
அந்தகாரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியற்கு
கலியாணம்பண்ணவே காரிழையாளல்லியரும்
சரியொத்தசம்பந்தம் தார்குழலாள்வேண்டுமென்று
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பியேமங்கையரும்
ஐவரும்நூற்றுவரும் அப்பாலேகூடியொன்றாய்
கூடிமணஞ்செய்தார்கள் குமாரன்புலந்திரற்கு

தர்பாரணுஞ்செய்துமே கடிகைமுடிந்தபின்பு
அப்படியாகவே அனேகநாள்சென்றபின்பு
தேசத்தழுகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
வலியவேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
பாரவனவாசம் பஞ்சவர்கள்போயிருக்க
அன்றுமுதலாக அர்ச்சுனனார்புத்திரனும்
காரிழையாள்மாது அலந்தாரிநாயகியும்
அவரவர்கள்தாய்வீட்டில் அருமையாய்தானிருந்தார்
நாங்கள்தங்கள்தாய்மனையில் சகிருடனேவளருகிறார்

அல்லிகொலுச்சபை.

அப்போதுயல்லியவள் அரசாளும்நாயகியாள்
அஞ்சாப்பெரும்புலியா யரிவையிளமங்கையரும்
ஆசாரமண்டபத்தில் அருங்கிளியும்வீற்றிருந்தாள்
மண்டிகையுஞ்செங்கோல் எதிரொருவரில்லாமல்
தப்பாதரசாண்டாள் தாமரைசூழ்நாயகியாள்
முத்துவளநாடும் முடிகவியும்பெண்பெருமாள்
பட்டணமுஞ்செங்கோலும் பாராளும்பெண்பெருமாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளல்லியரும்
கொம்பேரிடையாள் கொலுகலைந்தபிற்பாடு
வண்டார்குழலாளும் மாளிகையிற்போய்புகுந்து
சிங்காதனத்திலே தேன்மொழியும்வீற்றிருந்தார்
தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
வயிரக்கவரியிடும் மங்கையரைத்தானழைத்து
முத்தின்கவரியிடும் ஊப்பிமுகம்நோக்கி
செம்பொன்கவரியிடும் தேன்மொழியேகேளாய்

அல்லி சொற்பனங் கண்டது,

நேற்றையராத்திரியில் நித்திரைபோம்போது
சொற்பனங்கண்டேனென் றன்னங்கருங்குழலே
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஏதேதுசொற்பனங்கள் எனக்குரியக்கூறுமென்றாள்
பிறவாமுடித்த பெண்பெருமாள் கூறுகிறாள்
சோலைமலநுடைய சொக்கநாதர்கோவிலுக்கு
சேவிக்கப்போனதாய் தேன்மொழியேநான்கண்டேன்
சோலைமலநுடைய சொக்கரவர்தான்பார்த்து
சிவனுருமப்பொழுது செங்கழுநீர்பூவெடுத்து
அங்கையர்க்கண்ணம்மை அகிலாண்டநாயகியும்
கொண்டுவந்துயென்கையில் கொம்பனையுந்தான்கொடுத்தாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாங்கினேனேற்குமென்று
ஏற்குமென்றுவாங்கி இந்திரர்கைகொடுத்தேன்

அதனையவர்வாங்கி அவள்தேவிகைகொடுத்தான்
மங்கையரும்செல்வம்பெற்று வளர்ந்திருக்கக்கண்டேன்
நன்மையோதுன்மையோ நாயகமேகூறுமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஆச்சிநீகண்டகனா அறியவேசொல்லுகிறேன்
உன்மைந்தனுக்குமைந்தன் வாய்க்குங்காண்தப்பாது
புத்திரர்க்குபுத்திரர் வாய்க்குங்காண்தப்பாது
பிரவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
ஆரடிதாதியரே அன்னபசுங்கிளியே
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு பாரவனம்போயிருக்க
ஐவருங்காட்டகத்தே அனல்பிறந்தாள்காட்டகத்தே
மாலைமுடியார்கள் வனவாசம்போயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று வருங்காலமெக்காலம்
வண்டார்குழலாளும் வாழ்பெருவதெக்காலம்
என்மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்ப்பதுமெக்காலம்
எண்ணாதுமெண்ணியே ஏங்கிமுகம்வாடினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுகிறாள்
நீர்கண்டகனவுநன்மை கன்னியரேநீர்கேளீர்
மைந்தருக்குமைந்தராய் வாய்க்கும்புனக்கிளியே

புலந்திரன் பள்ளியரைக்கு அல்லிவந்து காண்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
என்பாண்டிப்பெருமாளின் பள்ளியரையெங்கேயென்றாள்
மண்டபத்துக்குள்ளாக மன்னவனார்பள்ளியென்றார்
எங்கேயென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தாளல்லியம்மாள்
சிங்காதனத்தைத் திகழக்குதித்திறங்கி
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
கட்டழகிப்பெண்ணே கன்னியரேவாருமென்று
மெத்தனவேதானடந்து வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தே சென்றாள்திருவணையும்
தாள்பூட்டிக்கொண்டு தனஞ்செயனும்பள்ளிகொண்டான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
பேர்சொல்லித்தானழைத்தாள் பெருமாள்புலந்திரனை
அஞ்சவாய்மாதே ஆரங்கேபோவென்று
வாளாலேயேந்தி வளகாடிதான்திறந்தாள்
எங்கித்திறந்தாளோ இந்திரனற்பொற்கதவை
தருமமுடியானுந் தனித்துபடுத்திருந்தான்

தேவியுடனேயிவர் திருத்தமுடன்கூடாமல்
தனியாகப்படுத்திருக்கச் சங்கானார்கட்டளையோ
பணையான் தலைக்கடையில் பக்தனவாசலிலே
மாதைதுயிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கோதைதுயிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
சகுனிதலைக்கடையில் சண்டாளன்வாசலிலே
மாற்றான்றன்வாசலிலே மாலையிடப்பெற்றேனே
மற்றொருவர்வாசலிலே மாலையிட்டேனுமாகில்
பொற்கைவளைநாடியரைப் போகவரப்பாரேனோ
வண்டார்குழலாளை வரப்போகப்பாரேனோ
கொம்பனையாள்செய்தவொரு குடிவாழ்க்கைப்பாரேனோ
இந்திரனார்தேவிசெய்யும் இயல்வாழ்க்கைப்பாரேனோ
காணாதிருந்ததனை கண்ணற்றாளானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானுமேனனே
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
கால்கள்தொடங்கியே கரியகுழல்வரையும்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்தன்திருமகனை
தாமக்குழலாளும் தாதிமுகம்நோக்கி
இவர்-பொய்யாமொழியும் பொருமைதலையழகும்
இவர்கள்தன்னழகும் ஆசாரப்பேரழகும்
தக்கநெறியுந் தவத்திற்பெருமைகளும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரைப்போலிருக்கும்
இந்திரனார்மார்பும் இடம்பெரியதிண்டோளும்
வெற்றிமதயானை வீமரைப்போலிருக்கும்
அழகும்இளமையும் அர்ச்சுனரைப்போலிருக்கும்
தலையும்தலைக்கட்டும் சகாதேவன்போலிருக்கும்
நடையும்உடையழகும் நகுலரைப்போலிருக்கும்
விரலும்விரற்கொடியும் வேந்தரைப்போலிருக்கும்
காசிவளநாடாளும் கர்ணனைப்போலிருக்கும்
ஐவர்திருவழகும் அருமைகள்தானுமுண்டு
வேறெவருக்குமோ வெல்பொருதுங்கண்ணேனோ
மைந்தர்புலந்திரனை வாளாலேதட்டிவிட்டாள்

புலந்திரன் தாயாரைக்காண்கிறது.

சற்றேதான்தட்டினமே தருமர்திருமகனும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து புலந்திரனார்தான்பார்த்து
அவர்-அஞ்சிப்பயந்து அட்சணமெழுந்திருந்து
உத்தமனார்வேந்தன் உருமாலைதான்கழல
இட்டெனவேதான்குதித்தான் செம்பொன்னின்மெத்தைவிட்டு
பூங்காவில்போகவென்றால் பொற்கொடியுங்கிட்டிவந்தாள்
மலர்க்காவில்போகவென்றால் மாதாவுங்கிட்டிவந்தாள்

மாலைமுடியானும் மலரணையிற்பூவெடுத்து
மாதாவின்பாதமது மலர்தூவித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாளாலேதானெடுத்து
மாணிக்கமெத்தைதன்னை வாளாலேதான்விலக்கி
ஏறியிருந்தானே ஏகாந்தகட்டிலின்மேல்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
இந்நேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
நான்செய்துவந்தகாரியத்திற் செய்தபிழையுமுண்டோ
ஊரிற்புதுமையுண்டோ உள்ளூரிற்குற்றமுண்டோ
நாட்டிற்புதுமையுண்டோ நம்மூரிற்குற்றமுண்டோ
யானைபடுகுழியும் ஆச்சிமிகராச்சியத்தில்
மெத்தகளவுகள் மெல்லியரேவந்ததுண்டோ
கப்பலுஞ்சோங்குங் களவுகள்மெத்தவுண்டோ
இந்நேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
சொல்லியேதான்தொழுதான் சுந்தரப்பூமுடியான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி அணைத்தெடுத்துதாதியர்கள்
ஆடையொதுக்கியே ஆபரணம்ஒப்பமிட்டு
உத்தமனார்வேந்தருக்கு உருமாலைதானுங்கட்டி
காவலனார்வீரியனுங் கைகட்டிநின்றானே
அஞ்சியேநின்றானே ஐயன்பெருமானும்

புலந்திரனுக்குத் தாய்சொல்லுகிறது.

மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடி தான்பார்த்து
தருமமுடியானை தனியாகப்பள்ளிகொண்டாய்
உன்-மச்சினியாள்தானொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
அத்தைமகளொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
ஐயனார்கோவிலிலே ஆடும்ரம்பையாகாதோ
நாடகசாலையிலும் நாயகிமார்தங்களிலும்
வேறொருத்தியாகாதோ விஜயன்மகனாரே
கொம்பேரிடையாளோ கோவிலிலேதேவடிமார்
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பே ரிளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
அன்னநடைமாதர்களும் ஆகாதோமன்னவனே
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
மதுரையம்பத்தாறுகாதம் ஆளஅரசிருக்க
ஆறாயிரவரென்னும் அளிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுதி அம்மானும்
மாலைமுடியானும் மாமன்மார்தானிருக்க
நானுமிருக்கையிலே நாயகமேயுந்தனுக்கு
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரியமேன்
நன்றாகமைந்தனை நான்பெற்றேனென்றிருந்தேன்

## புலந்திரன்சொல்லல்.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
வாய்புதைத்துக்கைகட்டி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
ஆச்சிநீர்கேளீரடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பாவி
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமிர்தமென்றுசொல்லி வேந்தரைத்தானழைத்து
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கமண்பறித்து
உபாயத்தால்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தேசமுந்தோற்று யிருப்பிடமுந்தான்தோற்று
வில்தோற்றுவாள்தோற்று வீமாபுரந்தோற்று
தக்கப்புகழுடைய தர்மரவர்நால்வரையும்
வீமனருச்சுனனை வேந்தரவர்தோற்று
நகுலசகாதேவ ராசர்களைத்தோற்று
தம்மையுந்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று
ஆடைக்கொடிதோற்று ஆபரணந்தான்தோற்று
சேலைப்பணிகளுடன் சேரஅவர்தோற்று
ஆயிரங்கோடி வெள்ளை யானைகளைத்தோற்று
ஐந்நூறுகோடி அசுவங்களைத்தோற்று
ஆயிரங்கோடி ரமணையரைத்தோற்று
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாயகியைத்தோற்று
யானைகுதிரைகளை அரசரவர்தோற்று
சேரஅவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
சித்திலங்குமுடியார் நீராழிமண்டபமும்
பாவையுருவதுபோல் பளிங்குமாமண்டபமும்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பேரரசிமண்டபமும்
காவலர்கள்தேவி கதைகேட்குமண்டபமும்
தருமமுடிபஞ்சவர் சனிபெண்ணெய்மண்டபமும்
பேர்பெரியபஞ்சவர்கள் புதனெண்ணெய்மண்டபமும்
செப்புமழகுடைய சிவன்பூசைமண்டபமும்
ஐவர்கள்பூசைசெய்யும் அரனார்திருமேடை
இத்தனையுந்தோற்று யிவ்வளவுமல்லாமல்
வித்தகனார்பஞ்சவர்கள் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பஞ்சவர்கள் கொண்டகுடிவிளக்கை
தாமக்குழலாளை, தருமரிடதேவியரை
என்மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
இத்தனையுந்தோற்று யிருந்தவொருமன்னவரை
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்பாவி
மரவுரியைத்தான்கொடுத்து மன்னவர்களைவரும்

வெய்யலிலேதானிருத்தி வேர்த்தானைவைத்தானே
தோளுவடிவழகி துரௌபதையாள்காயகத்தை
தாமக்குழலாளைத் தன்னிடக்கவைத்தான்
வேல்பொருதுங்கன்றனை வீதிகடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அங்காடிமாட்டிவைத்தான்
பாவையழகியனை பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தான்
சொல்லாததுஞ்சொல்லியே துகிலுமரியவைத்தான்
பஞ்சவர்கள்புண்ணியத்தால் பாஞ்சாலிபுண்ணியத்தால்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிடபுண்ணியத்தால்
மாளாதிருந்தது மாதுதுகிலாடை
உரியாதிருந்தது வுத்தமியாள்பூவாடை
அழியாதிருந்தது அணழகிபூவாடை
உருவிகழுவியதுயில் வுடைதுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
வீமாதுதெண்டாலே வேகதர்படைகளெல்லாம்
மாளுவது அன்றல்லோ மன்னன்பெரும்படைகள்
சாகிறது அன்றல்லோ தனஞ்சயன்கையம்பாலே
பஞ்சவருந்துரௌபதையும் பாரவனம்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
புன்னையுடன் தும்பை விருப்பமுடன் காய்கிழங்கு
பண்ணையுடன் தும்பை பறப்பையுடன் காய்கிழங்கு
தின்றுமவர்திரிய தேசாந்திரிபோலே
காடுசெடிதோறும் கடுகிஅவர்திரிய
எனக்குசுகமேது பென்தாயேசொல்லுமென்றான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் கூறுகிறாள்
அத்தனைக்கும்நீர்சலித்தீ ரானந்தவாழ்மார்பா
என்செய்வேன்மகனே வெழுத்துவசந்தப்பாது
தலையின்விதிப்படி தப்பாதொருக்காலும்
பாஞ்சாலிபட்டுரிய பஞ்சவர்கள்காடுறைய
உன்வலதும்என்வலதும உத்தமனேயல்லவிது
தெய்வவலதுகண்டீர் செம்பொன்முடியாரே

புலந்திரனை கலந்தாரியிடஞ் சேர்ந்துவாவென்று சொல்லுவது.

உன்மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்தாளாம்
அத்தைமகள்மீறி அவள்வாக்கண்டேனுன்
கண்டேன்கனவிலே கட்டழகியவடிவை
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாசெல்லுமென்றாள்
பொற்கொடியாள்கோவிலுக்கு போய்வருவாய்புலந்திரனே

புலந்திரன்மறுத்துச்சொல்வது.

போராஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்கூறலுற்றான்

பசுவைவனாந்தரனைக்குப் பாவியிடவாசலிலே
சகுனிபடுபாவி சத்துருவின்வாசலிலே
காந்தாரையைத்தூக்கிலுரிந்த சண்டாளன்வாசலிலே
கோதைதனைத்தூக்கிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலுக்கு
மாதுபொருட்டால் வீதிவிலும்போவேனோ
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவரும்நாடுபெற்று நாமுங்குறைநீங்கி
மன்னர்கள்நாடு பெற்றுவந்தபிறகாக
வண்டார் குழலுடையாள் வந்தபின்பிற்பாடு
அன்னநடைபெண்ணுடைய தாய்வந்தபிற்பாடு
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போரேன்காணாச்சியரே
இப்போதுபோவதில்லை பெண்தாயேயென்றுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அல்லியவளேதுரைப்பாள்
தோளுக்குத்தோளே துணைவேணுந்தம்பியரே
காலத்திற்பெற்றபிள்ளை கைக்குதவிகண்டீரோ
போனீரேயாமாகில் புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றீரேயாமாகில் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவீர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போவீர்புலந்திரரே
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
எனக்குமோராறாண்டு ஏந்திழையாள்மூவாண்டு
மாலையிட்டபிற்பாடு மாதுஅறியாமே
தையலர்க்குமங்கிலியந் தரித்தவகையானறியேன்
என்னையவளும் ஏந்திழையாள்தானறியாள்
நானும்வளர்ந்தது ஊரயலுந்தானறியாள்
என்மாமியார்வீட்டை மறுபடியும்போனதில்லை
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டுவந்ததில்லை
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போகும்வகைசொல்லுமென்றார்

பிள்ளையீதில்கோபித்து விலங்குபோடச்சொல்லுவது.

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
சீறியெறிபறந்து செவ்வாய்கருகவிட்டு
எதிர்த்தெதிர்த்துப்பேசுவதும் என்னுடன்சொல்லுவதும்
மறுத்துத்தடுக்கிறாய் மன்னாகருவமென்ன
இந்தகருவத்தை யிப்போதடக்குவேன்பார்
கட்டழகுதாதியரே கருமானையழையுமென்றாள்
விஜயனார்தன்மகனை விலங்கிலேபோடுமென்றாள்
கால்விலங்குகைவிலங்கு கழுட்டவொண்ணாப்பெருவிலங்கு
மார்விலங்குதோள்விலங்கு மன்னனுக்குப்போடுமென்றாள்

புலந்திரன்சொல்வது.

போறஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
என்னைவிலங்குபோட யென்செய்தேனென்தாயே
போகாதஅரண்மனைக்கு பொற்கொடியேபோவேனோ

மங்கையர்கள்கோவிலுக்கு வழுவிலும்போனேனோ
குடிமக்கள்வாசலிலே கூசாமல்போனேனோ
உப்பரிகையேறிநான் உயரக்குதித்தேனோ
கப்பல்கள்சோங்குகள் களவுகள்செய்தேனோ
என்னகொடுமைசெய்தேன் என்னைவிலங்கிட்டே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
ஆரடாதம்பியரே அல்லவென்றார்போகாது
அத்தனையுமல்லாமல் அரசேநீர்கேட்டருள்வீர்
மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
மாதுசிறையிருக்க மன்னவனேயாகாது
குடியாள்சிறையிருக்க கொற்றவனேயாகாது
நாடுவாராதுமன்னா நகருநகரும்சேராது
ஊரும்வாராதுகண்டீர் உத்தமனேயுந்தனக்கு
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மகனேநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்கூறலுற்றான்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
அவள்கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணனிடகாவல்களும்
சுத்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணாமல்
பக்கமதிலெழுப்பி பகவானைக்காணாமல்
வாசலுக்குஆயிரம்பேர் வாள்வீரர்காவலுக்குள்
உருவினஆயுதங்கள் உரையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லியிடமிருப்பார்
காசிவளநாடாளுங் கர்ணனதிகாரன்
தாமக்குழலாளின் தலைவாசல்காப்பானும்
அத்தனையுந்தான்கடந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
ஆயிரந்தாதி அவளருகேஇருப்பாராம்
அம்மானையாடி ஆடுங்கழலாடி
விளையாடிவீற்றிருப்பார் மெல்லியராயிரம்பேர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போகும்வகைசெப்புமென்றார்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
ஆருமறியாதே அம்மானைக்காணாதே
அருகிருக்குந்தோழியர் யாருமறியாமல்
மாதினிடவாசலிலே மன்னவரேநீர்போவீர்
மேகப்புரவியிது வேந்தனேநான்தருவேன்
என்னாணைமன்னாநீ இனியொன்றுஞ்சொல்லாதே
மன்னாநீபேசாதே மன்னர்பெருமாளே
தருமர்திருவாணை தம்பிமார்தன்னாணை
காடுரைந்தபஞ்சவர்கள் கட்டழகிதன்னாணை
பின்னையெங்குஞ்செல்லாதே பெருமாள்புலந்திரனே
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்

அவர்-எந்தவனத்திலே இருக்கிறாரென்றறியேன்
அதுவுமொருகாரியமாய் இவ்வானைவந்ததென்ன
மாளவென்றால்மாளுகிறேன் மாதாவே இப்போது
ஆணைவிடுந்தாயேயென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாளாமேலேதானெடுத்து
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐயரிட்டாணைவிட்டேன்
காடுரைந்தபாஞ்சாலி கட்டழகி ஆணைவிட்டேன்
தருமரிட்ட ஆணைவிட்டேன் தம்பிமார் ஆணைவிட்டேன்
மாதருடன்கூடி மருவிவருமளவும்
என் ஆணைமட்டும் இருக்கட்டும் இந்திரனே
என்றுமனதுரைக்க பின்பவுடன்தான்கேட்டு
மாதாவின்பாதமலர் தூவித்தெண்டனிட்டு
கொம்பனைக்குத்தெண்டனிட்டு கூறுவானிந்திரனும்
உம்மாணைகொண்டேநான் ஊர்வழிபோவேனோ
தாயாணைகொண்டேநான் தனிவழிபோவேனோ
போனாலும்பேர்க்குமோ பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
அரசாளுநாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
விட்டேனையாணையெல்லாம் வேந்தர்பெருமானே

அல்லி இந்திரனைக்குறித்துப்புரவிவாங்குவது.

ஆகாயவான்புரவி அழைப்பித்துநான் தருவேன்
இந்திரனேநீரும் இங்கேயிருமென்றுசொல்லி
கட்டழகிநாயகியும் காவல்மேல்பாய்புகுந்து
ஆழிக்குளையில் அரசியருந்தானிறங்கி
கையோடுகண்ணுமாக கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லும் மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
தென்மதுரைநாடாளுந் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்றாளே சிவனையடிபணிந்து
தேவேந்திரனை நினைத்தங்கே தெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வான்புரவியேறுமென்று
மைந்தனுக்குச்சகாயமாய் வரவழைக்கவேணுமென்று
ஆகாயவான்புரவி யாரணங்குவேண்டுமென்று
இந்திரரைநோக்கி எந்திசையுந்தெண்டனிட்டாள்
மருமகள்தானினைக்க மன்னவருந்தான்கேட்டு
தேவேந்திரருந்தான் தேவிமுகநோக்கி
கண்டாயோபெண்ணரசே கயற்கண்ணாலென்றவிதம்
தன்-மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்க்கவேவேண்டுமென்று
புத்திரற்குப்புத்திரராய்ப் பிறக்கவேவேண்டுமென்று
தவசுமேசெய்கிறாள் தையலிளம்பிறையாள்
என்றுரைக்கஇந்திரனார் இந்திராணிதான்கேட்டு
தேங்காய்க்குமூன்றுகண் தேசத்திலென்பார்கள்

ஓடிமயில்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுவும்
தோளுக்குத்தோள் துணைவேண்டுமிந்திரரே
அதனாலேயல்லவோ யாரணைந்துவருந்துகிறாள்
ஆகாயவான்புரவி அனுப்பவேவேண்டுமென்றாள்

தேவேந்திரன் புரவிகொடுத்தது.

தேவேந்திரபகவான் சிரித்துமனமகிழ்ந்து
வானத்துமேகங்கள் வானவர்கோன்வரவழைத்து
பார்த்தானேயிந்திரனும் பார்வைகள்கொள்ளாதே
இப்படிக்குப்போனாலே இந்திரர்க்குஏர்க்காது
என்று இவர்நினைத்து இன்பமுள்ளபோனுக்கு
பூமியில்வாழுகிற புரவியைப்போல்சோடித்து
அங்குபடிவைத்தல்லவோ அழகாயலங்கரித்து
நாலுகால்வண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளாம்
செம்பொன்சிறுசதங்கை சேர்ந்தபலகரையும்
அம்பொன்னின்கிண்கிணியும் அழகாகபூட்டினாராம்
மாணிக்கந்தன்னாலும் வைரியந்தன்னாலும்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
சித்திரஞ்சேர்பட்டு சீராய்மடித்துவிட்டு
குப்பியில்சாந்துகளும் குழாவில்புனுகுகளும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பலாக்காயும்
தட்டிப்புனுகுகளும் சவ்வாதுபரிமளங்கள்
பூவாலலங்கரித்தார் புலந்திரனார்புரவிதனை
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வைத்துப்புரவியிலே
சோடித்தலங்கரித்து சுந்தரற்குவேண்டுமென்று
தேவேந்திரபகவான சிரித்துஅலங்கரித்து
எற்குமோயிப்புரவி இந்திரற்குஏற்குமென்று
தட்டிப்புரவியைத் தாமந்தவாழ்மார்பன்
குதிரைக்குபதேசங் கூறினார்காதிலேதான்
ஆகாயம்போகாதே அவலோகம்போகாதே
செம்பொன்மணிமுடியான் தேவியுடகோவிலுக்கு
ஒருசாமபொழுதிலே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
இருசாமமங்கே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
விடியவொருசாமத்திலே விடுபட்டுவந்துவிடு
அப்போதுவான்புரவி அவருமேசொல்லுகுது
அருளருளும்ஐயாவே அப்படியேயாகுமென்று
வந்ததுகாண்புரவி மதுரைவளநாட்டிற்கு
செம்பொன்கடிவாளம் தென்னைகைப்பிடித்து
மலர்க்காவிதான்கடந்து வைகையவளநாடியரும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபஞ்சென்றேறினான்

புலந்திரனை அலங்கரித்தது.

மணிமுடியானை மஞ்சனீராடுமென்றாள்
மஞ்சனீர்சாலையிலே மன்னவனும்போய்புகுந்து
ஆடைகளைந்துவைத்து ஆபரணந்தான்கழற்றி
கத்தியுடனே அங்கி காவலுந்தான்கழற்றி
சேரவேதான்கழட்டி செம்பொன்மணிமுடியான்
கொற்றவர்கள்கோமானுங் குளித்துகரையேறினான்
துப்பட்டிக்கொண்டு துவட்டினார்சுந்தரிமார்
சரமுலரவே யிணைகவரிவீசினார்கள்
ஆடையெடுத்துடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
கச்சைவரிந்துகட்டி கத்திமிகச்சொருகி
தென்னமுடிவேந்தன் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சித்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனாரைதோத்தரித்து
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கண்டபெண்கள்சேர்ந்திடவே
மாணிக்கமண்டபத்தில் மன்னவனுஞ்சென்றேறி
சிங்காதனத்திலே சீரான்வீரன்வீற்றிருந்தான்
ஆசாரநம்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
மைந்தர்புலந்திரனை மயிலனையாள்தான்பார்த்து
ஆனந்தவாழ்பார்பா அடிசலுங்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனந்தனைவிட்டு திருமுக்குதித்திறங்கி
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே ஆணழகன்சென்றானும்
ஆசாரநம்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றார்
இருமிருமென்று இணைகடகக்கையமர்த்தி
பொற்றடுக்குமேலே புலந்திரனும்வீற்றிருந்தான்
சிங்கமுகக்காலி செம்பொற்றளிகைவைத்தாள்
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் காவலனார்வீரியற்கு
நீசமுற்றியூற்றி சேர்வளைமுன்கையாளும்
போனகம்வாங்கிப் புரிகுழலாள்தான்படைத்தாள்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நீர்கடகக்கையால் நேரெடுத்துதான்கொடுத்தாள்
அறிவுடையநாயகர்க்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தாள்
அந்தவடிசல் அமுதுண்ணபிற்பாடு
அத்தளிகைமாற்றி பொற்றளிகைமுன்னேவைத்து
போனகம்வாங்கி புரிகுழலாள்தானபடைத்து
காச்சியபாலும் காட்டுமாங்கனிப்பழமுஞ்
திருத்தியமுதுஞ் செலுத்தியநெய்பாலும்
கூட்டிப்படைத்தார்கள் கொம்பனைமார்தாதியர்கள்
அந்தஅடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
கைகழுவநீர்வார்த்தார் காரிகையார்தாதியர்கள்

உத்தமியுமைந்தனுமாய் ஒக்கவுலாகொடுத்து
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்வீற்றிருந்தாள்
முடிபூவுஞ்சந்தனமும் மெல்லியருந்தான்வாங்கி
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்வாங்கி
மைந்தருக்குதான்கொடுத்து மாதுநல்லாளப்பொழுது
தானுமிலையமிர்தம் கையலருந்தினறுளே
மாதாயிளைப்பாற வான்கவரிவாங்கினார்கள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
கொண்டுவந்துபூட்டுமென்றாள் குமாரன்புலந்திரற்கு
மச்சினியாள்மெச்ச வகைவகையாய்பூஷணங்கள்
ஆபரணப்பேழை அலைகோதிதான்திறந்து
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆபரணந்தானெடுத்து
தெரிந்தபணிதிகளை செம்பொற்றளிகைவைத்து
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
தென்னர்பெருமான் திருமேனிதீண்டவல்லான்
ஆனந்தமார்பனுக்கு அருகாகவந்துநின்று
முத்தினுறுமாலை முகம்நிறையத்தான்றரித்து
வேதிச்சுநற்புனுகால் மின்னமுகந்துடைத்து
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
ஈரெட்டுப்பூண்கடுக்கன் யிட்டுமவன்காதில்
அனந்தமுடிசூட்டி அழகாகப்பூட்டினார்
ஒருமுக்கேமுத்து உலகமெல்லாம்பெற்றதுபோல்
பாரியமுத்துப் பரிமுத்துதாழ்வடமும்
நவரத்தினப்பதக்கம் நாகரீகத்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
பார்த்தபணித்திரமும் பருமுத்துத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளு முழுகடகபோதிரமும்
சந்திரகடகங்கள் தாயித்திசோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமும் முன்கையிற்கடகமும்
செம்பொன்பவுத்திரமும் சேர்ந்தகணையாழிகளும்
பொன்னினரைஞாணும் பூட்டினார்பொற்சலங்கை
கச்சையிறுகணைந்து கத்திபிகச்சொருகி
பாங்குகள்தான்சொருகி பாலரிடதாளில்
பூஞ்சிலம்புந்தண்டையும் பொன்மெட்டுந்தானணிந்து
ஆபரணமெல்லாம் அடங்கலுந்தான்பூட்டி
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பச்சைவடம்
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆடைவரிந்துகட்டி
ராஜசனமாகவே நின்றதொரும்பணியெல்லாம்
இந்தப்படியாக இயலாயலங்கரித்து

அரசாளுந்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றார்
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்துவளநாடி
கண்திருஷ்டிவாராமல் காப்பிடுங்கள் நாதியென்றார்
சந்தனமுஞ்சாந்தும் சவ்வாதுமிகவணிந்து
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனந்தமார்பனுக்கு
முத்தாலேஆலாத்தி முப்பதுநூறாயிரம்பேர்

புலந்திரனுக்கு தாயார்புத்திசொல்வது

ஆகாயவான்புரவி அலைதாரநீரேறி
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமரேநீர்போய்
மந்திரவாள்தாரேனே மன்னர்பெருமானே
வாள்வைத்தால்கதவு திறக்குங்காண் மன்னவனே
தானேதிறக்குங்காண் தனஞ்செயனேபொற்கதவு
போனாற்போல்நீரும் பொற்கொடியையெழுப்பாதே
ஆராய்ந்துபார்த்து ஆனைமுகாமன்னவனே
கையாலேதட்டிக் காரிழையையெழுப்பாமல்
காலாலேதட்டி மங்கையனைநீயெழுப்பும்
சற்றேறதானதட்டலுமே தையலெழுந்திருப்பாள்
அவள்வாழும்பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
உத்தமர்கள்பஞ்சவரை ஓட்டியரசாளுவதும்
கட்டழகர்பஞ்சவரைக் காலோட்டியாளுவதும்
கர்ணனிடஅதிகாரம் காவலர்போர்வீரியமும்
ராசாளுமேசி எடுத்துரைப்பாளாமாகில்
உத்தரங்கள்சொல்லாதே ஒக்கநின்றுபேசாதே
கொற்றவனேயுந்தனுக்கு கோபங்கள்வாராமல்
அத்தனைக்குமுட்டுகொடுத்து அலைதாராநீர்கேட்டு
அத்தனைசொன்னாலும் எனக்காகநீர்பொறுத்து
அன்னமேஇக்கோவிலார்கோவில்சொல்லுமென்று
ஆரணங்கேயுமுடைய ஆச்சிப்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கையரேயுமுடைய மாமன்பேர்சொல்லுமென்று
அன்னமேயுன்னுடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கைநல்லாள் தன்பெரு மணவாளன் தன்பேரும்
ஆரமுலையாள் அடையாளஞ்சொல்லுமென்று
திருப அடையாளம் தெரிவைக்குதான்கொடுக்க
தாரேனடையாளம் தையலற்குநீகொடுத்து

அடையாளங்கொடுத்தது,

அல்லிக்கொடியும் அழுத்தியசீராவும்
சீராவுங்கச்சுந் திருமுடியுந்தான்கொடுத்தாள்
உன்மாமியாரிட்டதொரு பவுத்திரந்தான்கொடுத்தாள்
வாங்கிமுடித்துக்கொண்டார் மன்னர்பெருமானும்
மாதாஅடையாளம் வைத்தான்மடிதனிலே

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரும்கூறுகிறாள்
அரும்பாவிவாசலிலே அமுர்தம்புசியாதே
கஸ்தூரிபூசாதே கபடனதுவாசலிலே
தண்ணீர்குடியாதே தையலதுவாசலிலே
கொப்பளித்துநீரைக் குடியாதேவாருமென்றாள்
இருந்தொருசாமம் எந்திழையைநீகூடி
வரவொருசாமத்தில் வந்துவிடுமென்றாளே
அருளருளுமென்றாயே அப்படியேயாகுமென்றார்
போகவிடைதாருமென்று புலந்திரனுந்தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தொரு மகனைவாழ்த்தலுற்றாள்
நீரேஅரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
தேனல்லோதாரனுக்கு திருநீறுதான்கொடுத்தாள்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழுக்காயும்
காவலன்விரியற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டாள்

புரவியின் மகிமைசொல்வது

ஆதினம்விட்டிறங்கி அன்னநடையாளும்
மாதாவுமுன்னடக்க மைந்தரும்பின்னடக்க
சிங்காரத்தோட்டத்தில் சென்றாள்திருவனையும்
வான்புரவிதான்பிடித்து வைகைவளநாட்டியரும்
செம்பொன்னாற்கடிவாளம் தென்னாடிகைபிடித்து
மைந்தர்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்து
பூமியிலேவாழுகிற புரவியைப்போலெண்ணாதே
வையாளிபுரவியோடி வருவதெல்லாங்கண்டோமே
கடிவாளங்கைவிடாதே கட்டழகாபார்வதமே
அங்குபடிகால்விடாதே ஆணழகாமன்னவனே
மாலைமுடியானே வழிபிடித்துவாருமென்றார்
மச்சினியைக்கண்டபின்பு வாராமலிருக்காதே
வேந்தர்பெருமானே விடியவிங்கேவாருமென்றார்
அருளருளுமென்னாச்சி அப்படியேயாகுமென்றார்

புலந்திரன்புரவிமேல்நடப்பது

மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான் மாதாவின்சீர்பாதம்
புரவியைச்சுற்றிவந்து போகசலாம்வாங்கினனே
அங்குபடிகால்வைத்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாரிச்சவாரினனே
ஏறினதுகண்டாளோ யிந்திரரைக்காணாமல்
பிள்ளையைக்காணனே பெருமாள்புலந்திரனை

ஆகாயமாகவே அப்புரவிதான்பறக்க
அந்தரமார்க்கத்தில் அப்புரவிபொழும்பினதே

அல்லியம்மாள் புலம்பல்

மைந்துரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
போகவொட்டேனென்றுனை வலியநான்போகவிட்டேன்
என்னறிந்தாரோ காவலர்கள்கண்டாரோ
நாலாங்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாயின்
மாளும்படிபொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவருக்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவர்க்கென்னசொல்வே னருச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரல்லோசெய்ததெல்லாம்
அவரிட்டகல்கமல்லோ யாதென்றுநானறியேன்

அல்லி சொக்கநாதர் கோவிலுக்கு வந்தது.

தண்டிகைதானிருக்க தையலருந்தானிருக்க
தாளுவழிநடந்து தையலருமந்நேரம்
முக்கால்வலந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாட்டங்களில்லாமல்
மன்னர்புலந்திரனார் வந்தாரேயாமாகில்
ஆலாத்திப்பெண்கள் அதிசயமாய்நானதருவேன்
மாடைவராகனும் மாணிக்கரத்தினமும்
செம்பொன்னின்முத்துகளும் சுவாமியேநானளிப்பேன்
தண்டிலக்கபொன்னையெல்லாம் சங்காமேனநான்றருவேன்
கொண்டுவந்துநான்சொரிவேன் கோபுரவாசலிலே
மைந்தர்புலந்திரர்க்கு வல்வினையில்லையென்று
திருமுடியில்புஷ்பமது சேரவேதள்ளுமென்றாள்

சொக்கர் மீனாட்சியைநோக்கிச் சொல்வது.

சோலைமலருடைய சொக்கருந்தான்பார்த்து
அங்கயற்கண்ணாயிய அரனுந்தான்பார்த்து
கண்டாயேமாதேநீ கயற்கண்ணாள்நின்றநிலை
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொற்கொடிமாதருக்குப் புஷ்பங்கள்கொடுப்பதில்லை
அங்கயற்கண்ணம்மா ளவர்முகத்தைதான்பார்த்து
எல்லோருக்குங்கண்கள் இரண்டென்பார்ராச்சியத்தில்
தேங்காய்க்குகண்மூன்று தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடமலர்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுகாண்
பிறந்ததுகன்னியானால் பிள்ளைதுணைவேணும்
அதனால்வருந்துகிறா ளாரணங்கிந்நேரம்
பொற்கொடியாள்மாதருக்குப் புஷ்பமதுகொடுவென்ன

சங்கருமப்போது சற்றேநகைத்து
கங்கைபரிதாபத் தையலரேகண்டாயோ
வெட்டிவேல்குத்துவேன் விலங்கிடுவேனென்றுசொல்லி
ஆக்கினைகள்செய்து அவனையிவன்போகவிட்டாள்
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொய்கைவளநாட்டிற்குப் புஷ்பங்கள்கொடுப்பதில்லை

மீனாட்சி சொக்கருக்குச் சொல்வது

அங்கயற்கண்ணம்மை ஆசனத்தைவிட்டிறங்கி
மகாதேவர்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
அங்கயற்கண்ணம்மை அருகில்வந்தென்னசொல்வாள்
ஆராயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மாளுவோமென்றுசொல்லி மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
வீரதச்செங்கோல் செல்விசெலுத்திநின்றார்
மன்னன்விஜயன் மடலூர்த்துமாதேவி
நானேவிஜயனர் கட்டமுகன் தேவியிவள்
சிறுவிரல்பாதம்ரெண்டும் சிலம்புக்காற்கொப்பளிக்க
செண்பகப்பூமேனடிகள் திருவினைக்குத்தானோக
எத்தனைநேரமட்டாய் இளங்கொடியாள்கெஞ்சிநிற்க
இப்படிக்குநீரிருக்க யிதுவுமக்குத்தருமமல்ல
பொற்கொடிமாதுக்கும் புஷ்பமதுகொடுத்தால்
சந்தோஷமாயிடுவாள் தருமமுடியழகி
சங்கருமப்போது தயவாய்மனமிறங்கி
சிவனருமப்பொழுது திருமுடியைத்தானசைக்க
வலங்குழலாளும் இருகையுந்தானிறைய
வாங்கிமடியில்வைத்தாள் மதுரைவளநாடியரும்

சொக்கர் பிள்ளைக்குத் துணைபோனது.

சொக்கருங்கூட துணைபோகவேண்டுமென்றான்
சிவனருமப்போது தேவிமுகம்நோக்கி
ஆருமில்லையானே ஆளடிமையானோமே
அது-சந்தேகமென்று சங்கரியுந்தான்சிரித்தாள்
சொக்கருங்கூடத் துணையாகத்தான்போனார்
சந்நிதியைவிட்டுச் சுவாமியவர்போனார்
தீர்த்தமும்திருநீறும் திருமாலைச்சந்தனமும்
கொண்டெதிரேதந்தார்கள் கொம்பேரிடையாட்கு
தீர்த்தம்தெளித்தார்கள் திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்

அல்லி கொலுவுக்குவந்தது.

சந்நிதியைவிட்டுத் தையலருந்தானமர்ந்தாள்
படித்துறையுந்தான்கடந்து பாண்டிவளநாட்டாளும்

கோபுரவாசல் கொம்பனையுந்தான்கடந்து
தென்னந்தெருவும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மன்னர்தெருவுகளும் மாரோடும்வீதிவிட்டு
வாசற்படிகடந்து மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமெதிரேவந்து
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமாரோடிவந்தார்
கோவிலுக்குபோய்வந்தேன் கொம்பனையேதாதிகளே
இளைகொளானூண்தான்வேண்டேன் ஏலக்குழலாளே
பாவையழகியரும் பள்ளியறைபோய்புகுந்தாள்
தழுவணையில்லைகொடுத்து தையலரும்வீற்றிருந்தாள்
அன்றுமுறையுடையார் ஆயிரம்பேர்முடிவர
அத்தனைபெண்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
மெல்லியர்களெல்லாம் விடைகொடுத்துபோனபின்பு
மங்கையரும்பள்ளிக்கொண்டாள் மாணிக்கமெத்தையிலே
விடிந்துவருமாறே வேர்த்தனையுங்காண்பமே
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டார்

புலந்திரன் புரவிமேற்போனது.

அந்நேரமிந்திரனார் ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஆகாயமாய்ப்பறந்து ஆனைமுகன்வான்புரவி
மதுராபுரிகடந்து மலைகளைகாடுவிட்டு
வனமாய்வனங்கடந்து மலைகுகைகள்தான்கடந்து
உடல்வளநாடு குலவீரன்றான்கடந்து

தருமாபுரங்காண்கிறது.

தாமரையூர்அல்லிமகன் தர்மாபுரங்கிட்டினனே
அத்திபுரத்தை அடுத்தானலேதாரன்
எத்திசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
நாற்றிசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
கொண்டாடிப்பூக்குமந்த குங்குமசெண்டாடை
செடிநேலங்கோங்குலவ நீலவர்ணகஸ்தூரி
பூமரங்களத்தனையும் பூத்துச்சொரிந்ததுவே
மந்தாரைபுன்னைகளும் மருதோவாடிகுவாட்சி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்ததொருசெண்பகமும்
வாழுகின்றபுன்னைமரம் மாதுளம்பூவாசனையும்
திருவழகுஞ்சோலையும் தெய்வவுலகம்போல்
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இத்தனைநாட்டையும் இளவரையன்றான்பார்த்து
இப்பெரியநாட்டைவிட்டு எங்கொளித்தாரையன்மார்
எத்தவனக்காடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
மாயத்தாலசூதாடி மண்ணிழந்தார்பாண்டவர்கள்
கட்டழகனிந்திரனும் கண்களால்முத்துதிர்த்தான்

பூமரங்களத்தனையும் புலந்திரன்தான்பார்த்து
பஞ்சவர்தன்கோமானும் பார்த்தான்திருமாலும்
வந்தாரேயிப்பொழுது மச்சினியாள்கோவிலுக்கு
சன்னத்தைதாம்கொடுத்து இந்திரனைக்காண்கிறது
பூவாலேபச்சைவடம் புலந்திரனைக்காண்கிறது
கொண்டுவந்துபோத்தினார் கொற்றவர்கள்புலந்திரற்கு
பூமரத்தைப்பார்த்து புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
காவலர்கள்பஞ்சவர்கள் காடுறைந்துபோயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
ஆர்முடிக்கப்பூத்தீர்கள் அழகியபூமரமே
தாயாதிதான்முடிக்க சார்பாகப்பூத்தீரோ
மாற்றான்முடிக்கவோ வந்துமலர்சொரிந்தீர்
பூமரங்கள்கூறும் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
ஐயாநீர்கேளீர் அடியேன்விண்ணப்பத்தை
மாலைமுடிபாண்டவர் வனவாசம்போனவன்றே
காவலர்கள்பாண்டவர் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்வனம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்துப்போனவன்றே
நல்லமழையில்லை நாட்டில்விளைவுமில்லை
சென்னல்விளைவுமில்லை தேசஞ்செழிப்புமில்லை
பூவுகள்மலர்ந்து பூமரங்கள்பூவாது
ஆவுங்கறவாது அரும்பாவிபட்டணத்தில்
வெள்ளியுந்தெற்கடந்து வேந்தனும்போய்மறைந்து
கன்னியுங்கால்மறுத்து கடலுந்திசைமாறி
பாழாயிருக்குதையா பட்டணங்களத்தனையும்
வேந்தர்பெருமாளே மலராகநாமிருந்தோம்
மாலைமுடியானே வருகிறதுநாமறிந்து
இப்போதிலேதுளிர்த்து இந்நேரம்பூத்தோம்
வருகிறநாளறிந்து மலர்சொரிந்தோமன்னவரே
வருவதற்குமுன்னமே மன்னவரேபோவோமோ
போராஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஒட்டினர்பன்னிரண்டு உத்தமர்கள்பஞ்சவரை
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வருநாளுந்தானாச்சு
ஆறுவர்பாண்டவர்கள் மாறுவார்நூற்றொருவர்
நம்முத்தநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
எதுக்குமஞ்சாதே யிருமென்றார்மன்னவரும்
அப்போதுபூமரங்கள் அழகுமெத்தைகள்தான்போலே
புஷ்பமெத்தைதசோடித்து புலந்திரற்குதான்கொடுக்க

தருமாபுரத்தில் அதிசயங்காண்கிறது.

அப்பால்திரும்பி ஆனைமுகர்வருகையிலே
அக்காட்டில்வீற்றிருக்கும் அன்னமுந்தாராவும்

மானுங்கலையுமே மயிலுங்குயிலினமும்
சித்தானைக்கன்றுகளுஞ் சிறுத்தைபுலி குட்டிகளும்
காட்டானைக்கன்றுகளும் காடிபுலிசிங்கங்களும்
பாடிப்பறந்துவரும் பஞ்சவர்ணக்கிளிகளும்
ஐந்துதலைநாகமது ஐவர்க்கு நமக்கு
மாணிக்கமின்னலே மணிவிளக்காய்கொண்டுவந்து
முத்துமுடிமன்னன் முன்கையிலேறுதான்
மகாமிருகமத்தனையும் வந்தெதிரேகண்டது
வந்தெதிர்கண்டதை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனைக்கூறுகிறான்
என்னமாயிருக்கிறீர்கள் இந்தநாளிவ்விடத்தில்
பாண்டவர்கள்போனபின்பு பாழ்மிர்கம்போதாதோ
நாயாதிவாசலிலே சத்துருவன்வாசலிலே
பகையாளிவாசலிலே பாழ்மிர்கமுண்டாகுமோ
என்றுமிவருரைக்க யிவ்வளவமிருகமெல்லாம்
மகாமிருகங்கள்கூறும் மன்னவன்முகம்நோக்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போன அன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மன்னவர்கள்ராசாக்கள் வனம்போனநாள்முதலாய்
நாங்கள்-இக்காடிருப்போம் உத்தமரேயெல்லோரும்
கொந்துமணிமேலே குடுமலைகாட்டிலேயும்
அங்கங்கேசேர பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்
மாலைமுடிபாரேசர் வருகிறசெய்திகண்டு
காணவிருப்பமுடன் காவலரேவந்தோங்காண்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
அவன் நாட்டியபள்ளிரண்டில ஒன்பதுக்காணுச்சு
மூன்றுவருஷமென்ன முடிமன்னராவதும்
அப்பாலேயிமன் அவர்கள்திருமுடியை
தெண்டிக்கிறாரெப்பார் திரிபாசான்படையை
நம்பந்தாயிகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
அஞ்சாதிருங்களென்று அபயக்கானடந்தார்

பாண்டவர்களரண்மனை காண்கிறது.

துவாரசாண்ட அரண்மனைபக்கிட்டினேனே
கொற்றவர்கள்தங்களது கொலுக்கூடங்காட்டினேனே
பாண்டவர்கள்வீற்றிருக்கும் பாரமணிமண்டபத்தே
பொற்றூணும்நற்றூணும் பொதிகையுத்தரமும்
உத்தரமுஞ்சித்தரமும் ஒக்கநிலைகாட்ட
இட்டிருக்குமாதனமும் ஏறுமணிசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமந்த பொன்னுமேலாதனமும்
தருமாது ஆதினமும் சகலகலை ஆதினமும்

வீமராது ஆதினமும் விசையனாரா தினமும்
நகுலராது ஆதினமும் சகாதேவரா தினமும்
மன்னவர்களா தினத்தில் மாற்றானைக்கண்டானே
தருமராது ஆதினத்தில் சண்டாளனன்கிறனை
பாண்டவர்கள் தன்னுடனே பகுந்தராசாளாமல்
பாதியரசு அவர் பங்கிட்டு ஆளாமல்
எதனாலேகாடுறைந்தார் யென்னுடைய ஐயன்மார்
தருமத்தைபெண்ணியவர் தரணியிலிருந்தார்கள்
புண்ணியக்தைபெண்ணியவர் பூமியிலிருந்தார்கள்
அரண்மனையைப்பார்த்து அழகியகண்முத்துகித்தான்

துரோபதையரண்மனைகாண்கிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையாள்வாசலிலே
தையலதுவாசலிலே தங்கப்பொன்னாற்சமைத்து
நாணற்கொடிமுறுக்கி நற்கொடியாள்முத்தழகி
பானுஞ்சுடரும் பசும்பொன்னாலேயடித்து
மாணிக்கத்தாலும் வைரியத்தாலும்
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்தியசிவ்வாசல்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு ஆணழகன்வயமெறிந்து
மாளிகையுமிங்கிருக்க மண்டபமுமிங்கிருக்க
ஆண்டமனைகளும் அரண்மனையுமிங்கிருக்க
எழுநூறுதாதியர்கள் இணைகவரிதான்வீச
மூநூறுதாதியர்கள் முறைசெய்துவந்துநிற்க
ஏறியிருக்குமந்த யிட்டசிங்காதனமும்
ஆச்சியாரெல்லோரும் அடியாளைபாளவந்தார
பருங்கல்உறுத்ததலே பறுமணல்கள்தானுதிர
காடுதலையிழுக்க கன்னிதுயில்முன்னிழுக்க
கானலிலும்வெய்யலிலுங் கதரியவர்திரிய
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறாளென்தாயார்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு அழகியமுத்துதிர்த்தான்
இந்திரருமப்போது எங்கியழும்போது
கொண்டுபறந்தப்போ குலவீறன்நற்புரவி

புலந்திரன் அத்திபுரங்காண்கிறது.

ஆகாயமார்க்கத்திலே அப்புரவிதான்பறக்க
அத்திபுரங்கண்டாரே ஐவரவர்திருமகனார்
அந்தவளநாட்டை அடுத்ததுஅப்புரவி
அம்பலமோவென்றால் ஐந்நூறுகாதவழி
இடப்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
காணுக்குத்தானுயர்ந்தே தானூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அகலமுள்ள அம்பலத்தில்
நானூற்றுக்காதவழி நலம்பெரிய அம்பலத்தில்
முன்னூற்றுக்காதவழி முத்தணிந்தவம்பலத்தில்

பொற்றூணுங்கற்றூணும் பேரிகைவுத்திரமும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணுங் குங்குமகற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமலைபாய்ச்சேர்த்து
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டிதான்கட்டி
சுத்தியலங்கரித்து தோரணங்கள்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி காவலன்றனம்பலத்தில்
சங்கிழைத்தமண்டபமுந் தங்கமுத்துமாலைகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதியிட எழில்முத்துமாலைகளும்
வந்துநிழல்காட்டும் மாணிக்கமாலைகளும்
வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துவாசதமும் முழுப்பவளிச்சிலைகளும்
தங்கத்தாற்பொம்மைகளுஞ் செங்கழுநீர்மாலைகளும்
செம்பொன்னூற்சிலைகளும் செம்பவளத்தூணுகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதியிட இராசாவினம்பலத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் செம்பவளமாலைகளும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
வாழைகமுகுகளும் வர்ணபலாச்சோலைகளும்
சேரவேகாட்டிடவே சிகப்புப்பெரியஅம்பலத்தில
சென்றவிடந்தோறும் நிலைத்தாறஞ்சபாமஞ்சள்
பார்த்தவிடந்தோறும் பந்தங்கள்சேர்விளக்கும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குதேர்விளக்கு
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணூறதீவிளக்குகளும்
தருமமுடியார்க்குச் சப்பிரகல்விளக்கும்
பந்தங்கள்சேர்வையும் பசல்வத்திபிடிபாணம்
பூவர்ணமத்தாப்பும் பொறிபாணந்தான்முழங்க
எத்திசையுந்தான்முழங்க விட்டிருந்தும்மம்பலத்தில்
ஏறியிருக்குமந்த எழுமணிசிங்காதனமும்
வந்திருக்குமன்னர் மகாசேனைதன்னுடனே
முந்நூறுகோடி முடிமன்னரங்கிருக்க
சட்டிபிடிமன்னவர்கள் பிபவரையங்கிருக்க
பாக்குபிடிக்கிறதோர் படைமன்னரங்கிருக்க
கத்திபிடிக்குமன்னர் காவலர்களங்கிருக்க
கோடிலட்சங்கோடி கொற்றவர்களங்கிருக்க
சட்டைகழட்டாத சாமந்தரங்கிருக்க
வேதப்பிராமணரும் சோதிபருமங்கிருக்க
பஞ்சாலமகாராசன் படைகளுமங்கிருக்க
காசிவளநாடாண்டார் கர்ன்னனதுசேனைகளும்
கரும்பசையதேன்சொரியுஞ் சோழன்பரிகலமும்
ஏடல்மேலாதானவன் யிடும்பன்பரிகலமும்
ஆரங்கவேதமோதும அகஸ்தியனார்தந்தருளும்
மதுரைபரிகலமும் வளநாடுசேனைகளும்

ஏழுலகராசாக்களெக்குலோறத்திருந்தார்
தங்கையணைவாளன் தறுதலைபாலைக்கிருந்தான
தருமமுடியழகன் சகலருபக்கிருந்தார்
மூவாறுதாதியர்கள் முதந்தெவ்வரிவிட
ஐயாறுதாதியர்கள் அடப்பமேந்தாவிச
பச்சைசோலைபெண்கள் பரிக்குகவிபாட
மேளவகைகளும் விருதுபல முழங்க
கவியோர்கவிபாட கட்டியக்காரர்பரிக்க
புலவரிருபுறமும் பூவருஷமாச்சொரிய
கீதமேத்துமரம்பை கிலனரிகள்வாசிக்க
வீணைகள்கின்னரிகள் வேணபடிவாசிக்க
கர்னனதிருமருகில் கட்டியப்பூசரங்கள்
திரியோதிரன்மருகில் சென்றுகிழலாட
திரியோதிரன்பக்கதில் சிரப்பானபூச்சரங்கள்
கர்னன்திருமருங்கில் கண்டுசுழலமிட
அவர்குழலில்மாலை இவர்குழலில்தாறுட
இவர்குழலில்மாலை அவர்குழலில்தாறுட
ஏறியிருந்தார்கள் இருவருமசிங்காதனத்தை
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்களிரண்டில்கொள்ளாதே
பாண்டவர்தன்னுடனே பகுந்துஅரசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதிரேலகாடுனைந்தார் என்னுடையாலுபமார்
இக்கோடிராசமன்னர் இருக்கயிடமிருக்க
ஐவரந்தபாண்டவர்கள அவர்க்கிடமிலலையென்று
அந்கோரக்காட்டில் அடித்தோட்டிவிட்டானே
நிர்க்குமோயிவ்வாழ்வு நிலைக்குமோயிவ்வரசு
இப்பெரியஅம்பலத்தில் இருந்தராசர்தலைகள்முன்னே
கட்டழகியென்தாயார் கைக்கடையாய்வகதாளோ
பார்த்துமிருந்தாரோ பாண்டவர்களைவருந்தான்
கண்டுமிருந்தாரோ காளையவைவருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமாது ஆயுதமும்
ஏழாயினபலமுடைய இயவீமராயுதமும்
ஆறலழுதமன்னன் அர்ச்சுனர்கைப்புவில்லும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலானாயுதமும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்கைகளும்
எதுக்கென்றிருந்தது பெலக்கைவராயுதமும்
தன்றேவிக்கில்லாத தைரியங்களேதுக்கு
வெற்றிமதயானை வீமர்பொறுக்காரே
அர்ச்சனராசனுமை யார்சொல்லுங்கேளாரே
யார்சொல்லுங்கேளாரே ஐயன்மார்காலவருந்தான்

தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேட்டாரோ
அன்றுநாணசற்றே வருந்திருந்தமையாகில்
தக்கபுகழுடைய தருமர்சொல்கேளேனே
நாலாக்கிக்கிரனார் நாற்றெருவர்பூமுடியை
வெட்டிவெப்பேனே வீரமாகாளியற்கு
பட்டடதரித்து பாருலகையாளவைப்பேன்
காவலர்களைவருடன் கைகட்டிசேவிப்பேன்
இதுபதகினியாள்நின்று பரதவிக்க அம்பலமோ
பாவையவளுருகப் பருந்தாட்டமாட்டினைத்தான்
அம்பலத்தைப்பார்த்து அணைமுகன்வயிறெரிந்து
கட்டழகன்கோபானும் கன்னிறையமுத்துதிர்த்தான்
இந்திரனுமங்கே எங்கியழும்போது

புலந்திரன்சலந்தரி கோட்டையைக்காண்கிறது.

மேலாய்ப்பறந்தது மேலர்தனதுதான்புரவி
சாரிநடையாமது சலந்தரிகோட்டைகளாம்
ஒற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணனதுகாவல்களும்
ஆழமனல்பறித்தது ஆகாயக்கோட்டைகட்டி
சுற்றிமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணுமல்
அட்டமதிலெழுப்பி ஆதித்தனைக்காணுமல்
வாசற்படிவெட்டிவைத்திருக்குங்காவல்களும்
விழித்தகண்சிமிட்டாதே மெல்லிபற்குக்காவல்களாம்
தாமக்குழலாட்கு தலையரிப்பாடிவந்து
நாகசுரமூத நற்கவரிகொம்பூத
கூடமுழக்கவே குலவீரர்சூழ
கொக்கரித்துநாற்றிசையும கூத்தாடிபாடிவர
ஆர்ப்பரித்தோடிவந்தார் அன்னநடையாட்கு
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இதுமாமன்மார்காவல்களோ மைத்தவரிசைகளோ
அம்மான்மார்காவல்களோ அத்தைதவரிசைகளோ
என்றுநகைநகைத்து இந்திரனும்பார்த்திருந்தார்

சொக்கர்பிராமணர்போல் வந்துகர்ணனுக்குச்சொல்வது.

மாலைமுடியானும் வந்ததற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமப்பொழுது
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பிராமணவடிவெடுத்து
மன்னர்கருணர்முன்பு மறையவர்போலேவந்து
ஆள்வருத்தாய்காணுகுது அதிகருணவீரியரே
பத்திரமென்றுசொல்லி பரமனும்போய்மறைந்தார்
சொல்லியேபோய்மறைந்தார் சொக்கருமப்பொழுது

கர்ணர் கலந்தாரிகோட்டைக்குவருகிறது.

அங்கதேசநாடாளும் அதிர்ணவீரியரும்
கரிமுழியாள் மாது கலந்தாரிகோட்டைவந்தார்
எண்ணவொண்ணாசேனை எண்பதெண்ணாயிரம்பேர்
உருவின ஆயுதத்தை உறையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லிபரைப்பார்த்திருந்தார்
தருப்புமுடியானுந் தலைவாசல்வந்துநின்று
அத்தன்டகாவலரை அதிகாரனைதானைபார்த்து
அந்திப்பொழுதிலே ஐயர்வந்துசொன்னாரே
காவலர்கள்வீரியரே கண்ணுண்டாய்பார்த்திருங்கள்
திட்டங்கள்சொல்லியே திரும்புமந்தவேளையிலே

கர்ணன் கலந்தாரிக்கு நடனஞ்சேர்வைவைத்தது.

சுந்தரப்பூமுடியாள் தூக்கம்வருகுதென்று
கேளிக்கைவேண்டுமென்றாள் கிளிமொழியாள்நாயகரும்
அப்படியேநல்லதென்று அட்சணமேபிர்கருணர்
நட்டுமுட்டுநாகசுரம் நலமுடனேயனுப்பிவைத்தார்
சதுர்த்தீர்த்தகொலுவதனில் தானமர்ந்தாள்மாதுகன்னி
அப்போதுமாதருக்கு ஆடலும்பாடல்களும்
பதினெட்டுமேளம் பண்பாகததான்முழங்க
சிற்றிடையாள்மாதர்கள் சிலம்புகலகலென்ன
ஆடலும்கூற்றும் ஆம்பையர்நாடகமும்
நாடகமும்கூற்றும் நடுநடுவேசிந்துகளும்
ஆடாதகூத்துகளும் ஆடினாறாயிரம்பேர்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிபவளவாயாளும்

புலந்திரன் ஆகாயத்தில் அதிசயப்படுகிறது.

ஆடல்பாடல்சத்த மாகாயந்தான்கேட்க
பெண்கள்குரலோசை புலந்திரற்குங்கேள்விபட
கோட்டைக்குள்கேட்கிறது கொம்பனையாளிருப்பிடமோ
காதுற்றுக்கேட்டிருந்தார் கனத்தபுரவியின்மேல்

கலந்தாரிக்குச்சொக்கர் சொற்பனஞ்சாதித்தது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலையுடைய சொக்கருமேதுசொல்வார்
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பத்தினியாள்பக்கம்வந்து
மாதுநித்திரைசெய்கையிலே மறையவர்போலேவந்து
சொற்பனஞ்சாதித்தார் துன்னுங்கருங்குழற்கு
மங்கையரேஉன்னுடைய மணவாளன்வந்தான்காண்
வந்தான்காணென்றுசொல்லி மாயமாய்ப்போய்மறைந்தார்
வாசற்படிதனிலே மன்னனைநிற்கக்கண்டாளே
எதிட்டுப்பார்த்ததுபோல் இந்திரனார்சீர்வடிவை
அலர்தாமரைநிறமும் யார்பவளச்செவ்வாயும்

மார்பில்பதக்கமும் வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
காதில்மணியழகுங் கட்டழகன் ஓப்பனையும்
உத்தமர்கள்புத்திரன்றன் வுறுமாலைகட்டழகும்
ஒருவர்க்கொருவர் வுகந்துமிகப்பேசினதும்
உத்தாரமுமவுளரும் வுறன்முறைகட்டளையும்
மதுரையடையாளம் மாதுகையில்கொடுத்ததுவும்
மாணிக்கமெத்தையிலே மன்னவருஞ்சென்றேறி
வெற்றிலைகள்தின்று விரும்பிவிளையாடினதுந்
தக்கேகாலந்தின்று தழுவிவிளையாடினதும்
மாதுவிடையில்லாமல் மன்னனெழுந்திருந்து
போனதப்போல்கண்டு பொற்கொடியுங்கண்விழித்தாள்
சொற்பனங்கண்டதல்லால் சுந்திரரைக்கண்டதில்லை
என்-செம்மொழியுங்கட்டுஞ் சிறையிருக்கநீதியுண்டோ
வண்ணச்சிறையிருக்க வைத்தீர்மகாதேவா
இச்சிறைகாக்கவென்னை எவ்வரமோ வைத்தீரோ
மைத்துனரைத்தனிலே த்த மாதுபணந்தானுருகி
எத்தாலுஞ்செலுத்தாமே இந்திரரைநான்காண
கண்டகனவையெல்லாங் காரிழைமார்தன்னுடனே
தோழிமார்தன்னுடனே சொல்லவேணுமேயாமாகில்
எந்நாளுமிந்நிலையா எனபார்களென்றிழைமார்
தாமக்குருங்குழலாளுந் தன்மனதில்தானடக்கி
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் விசாரத்துடன்படுத்தாள்

கலந்தாரி தாதிமார்காற்றுஓடுக்கத்தால்

வேறொருமண்டபம்போய் படுத்தது.

ஆரணங்குதோழிமாராயிரம்பேரும்
அம்மானைபந்தாடுங்கழலாடி
உடனேபள்ளிகொண்டார் வுண்டானதாதியர்கள்
பாதியிரவும் பகினைந்நாழிகைமேல்
வாரியெழுந்திருந்து மங்கையர்களெல்லோரும்
ஒடுக்கத்தினாலே வுள்ளமெல்லாம்வியர்வைவிட்டு
அந்தவிடம்விட்டு அப்பாலேமண்டபத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழிமார்போய்படுத்தார்
மண்டபக்கூடத்தில் மங்கையர்கள்போய்படுக்க
ஒண்டித்தனியாக ஒளிபிறந்தகண்ணாளும்
கண்டார்கருங்குழலுங் கலநதாரிநாயகியும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் கோட்டைக்குள் வருகின்றது.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்

ஆகாயமார்க்கத்திலே ஐவர்மகன்புரவி
மேலாய்ப்பறந்து வேந்தனதன்புரவி
யாருமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
ஆறாற்றலகோட்டைக்குள்ளே அங்கொருவர்காணாமல்
தாதியர்களண்டையிலே தாவியிறங்கியது
எதிட்டுப்பார்த்திருந்தா ரிந்திரருமப்போது
ஒக்கபணிபூண்டு ஒருநிறமாய்ப்பட்டுடுத்தி
கூடப்பணிபூண்டு கொம்பனைமார்பட்டுடுத்தி
தேனமொழிமாரெல்லாஞ் சேரப்படிந்திருந்தார்
அதுகண்டுபுலந்திரனும் ஐயமனதிலெண்ணி
ஆறாயிரம்பேரில் ஆரென்றுநான்கண்டேன்
ஆரென்றுசற்றேநா னாய்ந்துபார்ப்பேனே
பூவணைமெத்தைகளில் பொற்கொடிமார்படுத்திருக்க
ஆரழகியாளே யாரென்றுநான்காண்பேன்
எதுக்குஇங்கேவந்தேன் என்றுயார்கட்டளையால்
மண்ணாழிகாலமெல்லாம் வையகத்தையாண்டாலும்
பெண்புத்தியிப்போ பிடரியிலேயென்பார்கள்
எதுக்குநம்மையிங்கே இசைந்துவரவிட்டாரோ
வினைறுபுலந்திரனும் நெடுமூச்சைதானெறிந்து
கட்டழகிநாயகியை கண்டதில்லையானாலும்
காணாமல்நாமும் கனமதுவைபோனக்கால்
வாளால்துணிப்பாளே மைந்தனென்றும்பாராளே
வேந்தர்பெருமானும் விசாரமிடும்போது

புலந்திரனை புறவியிறக்கிவிட்டது.

அப்போதுதன்புரவி அந்தவிடம்விட்டு
மாதுயிருக்குமந்த வாசற்படிமுன்னாலே
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
தாழவிறக்கியே தானமர்திருமனை
மேல்பறந்துநின்றது வேந்தனவன்புரவி

புலந்திரன் கதவைத் திறந்தது.

தாள்பூட்டிருந்தொரு தையலதுபொற்கதவு
மந்திரவாள்தானெடுத்து வைத்தார்மணிக்கதவில்
தாளைத்திறந்தது தையலதுபொற்கதவு
மெள்ளநுழைந்தாராம் மெல்லிபடுக்கையிலே

புலந்திரன் பெண்சாதியைக்கண்டது.

வாசற்படிதனிலே வந்துநின்றுமன்னவனும்
வான்மேலேகையைவைத்து மன்னவரும்பார்த்தாரும்
எதிட்டுப்பார்த்தார் இந்திரரும்தேவியரை

வளர்ந்தெழுந்தமார்பும் மாதயிருஸ்தனமும்
திரண்டெழுந்தபூமுலைமேல் செந்தாமரையழகும்
கண்புருவம்ரெண்டுங் கருங்குருவிவாலதுபோல்
மூக்குத்திருவழகும் மூன்றாம்பிறையதுபோல்
நாக்குத்திருவழகும் நான்காம்பிறையதுபோல்
பல்வரிசைஆணிமுத்தும் பார்க்கமுடியாது
தாடையிருபுறமும் தங்கபலகையைப்போல்
இருதுடையின்றன்னழகும் இளவாழைதண்டதுபோல்
அழகுதிருமார்பில் ஆபரணஞ்சோதிமின்ன
வாருமல்பூண்டதொரு மாணிக்கம்மின்றிலங்க
சண்டிபுலந்திரனும் கண்கள்ரெண்டும்கொள்ளாமல்
இப்படிக்குயிர் ஏந்திழையும்வளர்ந்திருக்க
வைத்தனலன்சிறையில் மாபாவியானவனே
பள்ளியறைசோடிப்பை பார்த்தான்பலகாலும்
வண்டார்குழலாளும் வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
மாதுக்குமாமன்மார் வைத்தவரிசைகளை
வரிட்டுதான்பார்த்தா ரிந்திரருமெத்தையும்
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டிதான்கட்டி
சுற்றியலங்கரித்து தோரணந்தான்கட்டி
நன்றாடிசல்லிட்டு கைக்கலங்கரித்து
நான்குபுறமும் நவரத்தினசால்றதி
சங்கிலைத்தசப்பிரமுஞ் சாதிலிங்கமாலைகளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபமுஞ் சேரவலங்கரித்து
மல்லிகைமுல்லையுடன் வாய்த்தசிறுசெண்பகமும்
வெட்டிவேர்மருக்கொழுந்து இலைமல்லிபூச்சரமும்
ஆறுக்குத்தாறு அலைமாலைதூக்கிவைத்து
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தூவிய
முத்தாலேதோரணங்கள் முறைமுறையாய்க்கட்டிருக்க
பந்தலிலேநல்ல பவளக்கால்தானிருக்க
சித்திரஞ்சேர்பூம்பட்டை சிறமடித்திட்டு
சாருமணைபோட்டு தழுவணையுந்தானபோட்டு
வண்ணகப்பூச்சொரிந்து ஓடமலர்கண்ணறட்டு
காம்பரிந்தவைங்கலப்பூ காரிழைக்குத்தான்சொரிந்து
மெல்லியம்பூபட்டு மேமேலையணைபோட்டு
சந்தனமுஞ்சாந்தும் தையலர்க்குத்தானுமிட்டு
புனுகுடனேகஸ்தூரி போதவேதான்வைத்து

மடித்தயிலைச்சருளும் வண்ணப்பலாக்காயும்
செம்பொன்றளிகை திருவணைக்குவைத்திருக்க
தங்கப்பதக்கம்வைத்து சந்தனக்கிண்ணம்வைத்து
கெண்டியிலேதண்ணீருங் கிளிமொழிக்குவைத்திருக்கும்
கற்பூரமுத்துச் காராவிநெய்வார்த்து
குத்துவிளக்குங் கொழுந்துபடத்தானேற்றி
இருபுறமுங்குத்துவிளக் கெரியவேயேந்திழைக்கு
பொம்மைபதுமைகளும் பொற்கொடியைசூழ்ந்திருக்க
அன்னநடையாட்கு அரும்பதுமைதானிருக்க
வெண்சாமரைவீச மெல்லியற்குபொம்மையெல்லாம்
கட்டழகிநாயகிக்கு கைவிளக்குகொண்டுநிற்க
ஆரமுலையாட்கு ஆலாத்திகொண்டுநிற்க
சொம்பிலேதண்ணீர்கள் சிலர்பொம்மைகொண்டுநிற்க
பொம்மைபதுமைகளை புலந்திரருந்தான்பார்த்து
வரும்போதுசொன்னாளே வையவளநாட்டியரும்
ஆராய்ந்துமெத்தையை அன்புடனேதான்பார்த்து
பார்த்திருந்தோமென்று பதறியெழுந்திருந்து
வாளுருவிகைப்பிடித்து மன்னர்பெருமானும்
மாணிக்கமெத்தையை மன்னவனுஞ்சுற்றிவந்தான்
பொம்மையைக்கண்டானே பின்பொருபெண்ணறியாள்
நீங்களோவென்றுசொல்ல நிற்றிலங்குபூமுடியான்
தானுஞ்சிரித்துமே தனஞ்செயன்கிட்டிவந்தான்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரருந்தேவியரை
கொண்டைமுடியழகும் கொம்பனையாள்சிரழகும்
பொருந்துமயிரழகும் பொன்பிறைச்சுட்டிகளும்
கட்டழகிநெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டழகும்
இட்டதிருநீரும் இருகாதில்குழையழகும்
மாணிக்கமின்னவோ வைடூரியமின்ன
ஆணிப்பொன்னாலிழைத்த அன்னத்திருகொப்புகளும்
மாணிக்கவாளு மயிரின்கீழ்சோதிமின்ன
ஏஞ்சலிட்டகாதுக்கு ஏற்றபணிதிகளும்
காரைக்கழுத்தழகும் கட்டுவந்தன்னழகும்
பாரியரெட்டை பவளத்துத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளும் முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகமுந் தாயித்திம்சோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
பாடகத்தோடும் பளிசிலம்புசோதிமின்ன
காலாழிபீலிகளும் கட்டழகிசீர்வடிவும்

காலைத்தொடங்கியே கரியகுழல்வரைக்கும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரருடதேவியரை
ஈஸ்வரனார்தேவியவள் ஈஸ்வரியுமீடலவே
மாயவனார்தேவியவள் மாதுயெதிரலவே
இந்திரனார்தேவியவள் இந்திராணியிடலவே
தாயக்குழலாளை தட்டியெழுப்பினால்
கூவியெழுந்திருப்பாள் கொம்பனைக்கென்னசொல்வேன்
ஓடிவருவாரே உண்டானகாவலர்கள்
வேந்தன்புலந்திரனார் விசாரமிட்டுநின்றாரே

## பெண்ணைப் புலந்திரன் எழுப்புதல்

எப்படியெழுப்பலாம் ஏந்திழையையிப்போது
சந்தனத்தைவாரி தையலர்மேல்விட்டெறிந்தான்
சில்லென்றுரைக்க தேன்மொழியாளப்போது
பல்லியெச்சிலிட்டதென்று படுத்தாளே தான்திரும்பி
அப்புறத்துக்கிப்புறமாய் அவள்திரும்பி தான்படுத்தாள்
அன்னநடைமாது அசையாமல்பள்ளிகொண்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து
கண்டாரேயிந்த கட்டழகிசித்திரையை
சமானலாச்சுது நாயகியாள்சித்திரைக்கு
இன்னொருவரானால் இப்படியேசித்திரைகள்
சித்திரைசத்துருவு என்பதெல்லாங்கண்டோமே
சித்திராதேவியென்னும் நேரிழையேவேண்டினேனே
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமியையிங்குவந்தேன்
ஒருசாமமட்டாய் யிருந்துவிளையாடி
வெடியவொருசாமத்துக்கு மென்மையுடன்போகவேணும்
இரவும்பகலும் பிணிபிரியாமேந்திழையே
மாதினதுகட்டில்விட்டு மங்கையேநீபோய்வா
இன்றையராவிக்கு இடந்தாவேண்டுமென்றான்
சித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்தான்பார்த்து
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மங்கையர்கள்பள்ளிகொள்ளு மண்டபத்துக்குட்புகுந்தாள்
சித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்போனபின்பு
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவிமுகம்பார்த்து செம்பொன்முடியானும்
தேவேந்திரபகவான் திருநீற்றைத்தூவினனே
மந்திரவாளாலே மன்னவனுந்தட்டினனே

## கலந்தாரி புலந்திரரைக்கண்டது.

சற்றேதான்தட்டலுமே தாமக்குழலாளும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து பொற்கொடியுந்தான்பார்த்தாள்

உள்ளங்கடுகடுங்கி உடம்பெங்கும்விடவிடென்று
ஆரமுலையாட்கு அடிதந்தொடையுங்கால்நடுங்கி
பூவணைமெத்தையிட்டிடமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மாலைகளுமானருகே மயில்போலநின்றாளே
எதிட்டுப்பார்த்தாளே இந்திரனுஞ்சீர்வடிவை
அந்தராயமென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
அம்மான்மாரென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
காடுறைந்தபாண்டியர்கள் காவலர்களானக்கால்
மாலைமுடியாரென் மாமன்மார்வந்தாரோ
அங்கவர்காணுமவள் அல்லவென்றுகாண்பார்த்தாள்
முடிபணியும்பாண்டவர்கள் முடுதாயிருப்பார்கள்
ஏதோ இவரும் இளசாயிருக்கிறாரே
என்னைப்பிராயமது இருபத்துகாண்கிறதே
வாலைப்பிராயமது வயதுபதினாறிருக்கும்
வந்தாரொருவருமாய் மாளிகைக்குள்ளாக
தாதிமாரில்லாமல் தனிமையிருந்தேனே
வந்தவரிங்கே வலியபிடிக்கவந்தால்
நாயகனார்தாமெதிரில் நாக்கைப்பிடுங்கிடுவோம்
மானமபடிபோகிய மன்னவரிருப்பதில்லை
சற்காட்டைமுத்திரையும் சன்னிடகாவலெல்லாம்
இத்தனையுந்தாண்டுத்தா யிங்குவந்தார்யாரோதான்
வாசற்போயவரையும் வதைசெய்துவந்தானே
மாலைமுடியானும் மதிலேறிவந்தானே
ஆருமறியாமல் அரண்மனையில்புகுந்தானே
எதிட்டுப்பார்த்தாரே யிந்திரனார்சீரழகை
வாசற்படியிலே மன்னவருந்தானிருந்தார்
முந்தினருமாலை முடிமேலேகட்டிநக்க
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
இட்டதிருநீறும் இருகாதுகன்னழகும்
பூவிட்டகச்சையின்மேல் பொற்சட்டையுஞ்சொருகி
சொருகியபட்டைக் தவளத்திருவழகும்
சருணிலாவை சரிபிடிக்குங்கண்மலரும்
மார்பிர்பதக்கமும் வச்சிரமணிதாழ்வடமும்
நாபிபதக்கமுஞ் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
செம்பொன்பதக்கமுஞ் சேத்தசரப்பளியும்
முன்கைமுதாரியும் முழுக்கடகம்மோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கைக்கடகங்களும்
கச்சைகட்டுமென்மருங்கும் கத்திசொருகழகும்

அலைதாயமறைப்பாறும் ஆர்பவளச்செவ்வாயும்
காலைதொடங்கிக் கரியகுழலளவாய்
ஏரிட்டுப்பார்த்தாள் இந்திரனார்தன்னழகை
சந்திரர்சூரியரும் தாழும்எதிறலவே
இந்திரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
ஈஸ்வரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
பேரும்பெரிய பெருமாளெதிரலவே
இவன்-வடிவழமொப்பனையும் மாளவென்றுவந்தானே
திருவழகுமொப்பனையுஞ் சிதறவென்றுவந்தானே
காம்-கூடினமானுக்கால் கோவென்றுகாவலர்போய்
இவன்மாளுவதுமுன்பாக பன்னவனையாரென்று
மாணிக்கத்தூண்மறைவில் மயில்போலேதானின்று
பூஞ்சிலம்புபாடகமும் போதவேசோர்ந்துவிட

கலந்தாசி புருஷனென்றறியாமல் வைகிறது.

கட்டழகிதாபஸியுங் கைநீட்டிவார்த்தைசொல்வாள்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கோதுங்கிளிபோலே
அஞ்சாமல்வந்தவா யாரானாலும்சொல்லுமென்றாள்
கற்கோட்டைமுதிரையுங் கர்ணனதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்குவந்தகாரணமேன்
வாசற்போயாவரையும் வதைசெய்துவந்தாயோ
மாலைமுடியானை என்மதிலேவந்தாயோ
உன்னழகோவென்றால் உலகையிடப்போகாது
என்னழகுமெங்கே எவ்விடத்திற்கண்டுவந்தாய்
முன்பின்பழக்கமதா முகப்பழக்கந்தானுமுண்டோ
காலைக்கடைசந்தைகொள்ள வன்னியரைக்கண்டதுண்டோ
அந்திகடைசந்தைகொள்ள ஆணழகாகண்டாயோ
பொய்கைகரையோரம் போய்முழுகக்கண்டாயோ
வைகைகரையிலே வசந்தபாடக்கண்டாயோ
வீதிபுறத்திலே வெளியேறக்கண்டாயோ
உப்பரிகைமேலேறி உலாவுகையில்கண்டாயோ
எங்கேயென்னைக்கண்டா யிவ்விடத்தில்வந்துநின்றாய்
தாண்டிகுதித்தாயோ தங்கத்திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாயோ எந்தன்திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாலும் எழுகுவலைக்காவலுண்டு
காட்டானைகாண்கிலையோ கண்டதுண்டஞ்செய்கிலையோ
பெண்ணரசாண்மனையில் பெண்புலிகள்காவலுண்டு
மலைநாகங்காண்கிலையோ வாரிவிழுங்கலையோ
போங்காவெழுந்திருந்துபொன்மணிவாசல்விட்டு

கேளாதுபோலே கேட்டிருந்தார்புலந்திரனும்
மற்றுமிளங்கொடியாள் மயிலனையாளதுசொல்வாள்
ஊமைச்செவிடோ உணர்விலாவீரியரோ
செவிட்டுப்பரிவானோ திரமையில்லாமன்னவரோ
காதுமக்குக்கேட்கிலையோ கன்னிநான்சொல்லுவது
என்னையெங்கேகண்டாயோ என்னழகுசிந்திவிட
என்னஅழகென்று பிதற்றாங்கண்டுவந்தாய்
சிறைபடாத திருவழகுபடைத்தேனே
அகலிபடாத ஆணழகுபடைத்தேனே
வாழச்சிறையிருக்க மனைதேடிவந்ததென்ன
வந்தவாரானாலும் வாய்திறந்துபேசாமல்
மவுனமாயிருந்தால் வாளுக்கிரையாகிடுவாய்
ஊர்பெற்றபாலகனே அன்னிதமாய்மாளவந்தாய்
போடாநீயெழுந்திருந்து பொற்கதவைதாள்பூட்ட
எழுந்துநடமன்னவனே என்கதவைதாளிணைய
அப்படியும்பேசாணும் அழகுள்ளவிந்திரனார்
பேசாமல்தானிருக்க பெண்கொடியுங்கோபித்து
மன்னன்முகம்நோக்கி மடந்தையருங்கூறுகிறாள்
தாரார்புகழுடைய தருமர்மருமகள்நான்
வெற்றிமதயானை வீமர்மருமகள்நான்
ஆறலழகுமன்னன் அர்ச்சுனாமருமகள்நான்
யிரட்டையவர்மருமகள்நான் திட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
பெண்களால்கெட்டகதை புண்ணியரேசொல்லுகிறேன்
ஸ்ரீராமர்தேவியவள் சீதையென்னும்பெண்ணரசை
தென்னிலங்கைராவணனுஞ் சிறையெடுத்தான்மாபாவி
இராவணனுஞ்சிறையெடுக்க இராமர்வெகுகோபமதாய்
இலங்கையைத்தானழித்து இராவணனைக்கொல்லலையோ
பெண்ணாலேமாண்டானே பேரானராவணனும்
என்னாலேநீமாள முன்னாள்தலைவிதியோ
என்னாலேநீமாண்டால் உன்னைப்பெற்றாளையாளோ
பெண்டிருந்தால்வாடாளோ புத்திகெட்டமன்னவனே
போடாநீமன்னவனே புறப்பட்டுவழிதேடி
அவ்வார்த்தைசொல்லியும் அதற்குமிவர்பேசாராம்
கல்விமணதுடையாள் காரியத்தைப்பார்ப்போமென்று
மனவிமணமறிய மௌனமாய்த்தானிருந்தார்
கட்டழகிமாதுநல்லாள் கலந்தாரிமேதுசொல்வாள்
காவலைத்தாண்டிவந்த கட்டழகாமன்னவரே
காவலர்கள்கண்டாலே கத்திக்கிரையிடுவார்
பொற்கருணர்கண்டாலே போடுவார்பலியாக

திருவழகும்பாவனையுஞ் சிதறவென்றவந்தாயோ
வேண்டுமென்றுசொல்லி விருபித்தவசபண்ணி
மாதவத்தால்பெற்றெடுத்த மாதாவறியாளோ
உன் ஆச்சியறியாமல் அரண்மனைக்குவந்தாயோ
ஆருமறியாமல் ஆணழகாவந்தாயோ
வந்தவரலாற்றை வாய்திறந்துசொல்லுவாய்நீ
ஏனுக்கு இங்குவந்து இறக்கிறாயுன்னுயிரை
குலமாதருக்காக குடிபிழந்தார்மெத்தவுண்டு
தருமமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
தேவிக்காய்மாண்டவர்கள் தேசத்தில்கோடியுண்டு
உத்தமனேவீரியனே உன்னுயிருந்ததென்றால்
தேவியரைக்கொள்ளுவாய் சிறுவரைப்பெற்றிடுவாய்
குலமாதர்தாமொழிய விலைமாதராகாதோ
விலைமாதராகாதோ வேறொருத்திகிட்டாதோ
கொம்பேரிடையானே கோவிலிலேதேவடிமார்
அதிலொருத்தியாவாதோ அதிசயமுள்ளவனே
நாலாலசுடுந்திரனார் தாற்றொருவர்கண்டாலே
மாலைமுடியானே வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
காசிவளநாட்டாருங் கள்ளருன்னைக்கண்டாக்கால்
ஏடல்லோதாரனவன் இருபிளவாய்ப்போட்டிடுவான்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்கண்டாக்கால்
மாலைமுடியானே யென்மாமன்மார்கண்டாக்கால்
வெற்றிமதயானை வீமனிருந்தாக்கால்
செம்பொன்திருமுடியை தெண்டுக்கிறையிடுவார்
வயிரத்திருமுடியை வாளுக்கிறையிடுவார்
வெட்டிப்பிளந்திடுவார் வீமனதுதெண்டாலே
அதுவுந்தானல்லாமல் அரசாளும்நாயகியாள்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தபெண்பெருமாள்
மீன்முகனைக்கொன்று நிலைபெற்றபெண்பெருமாள்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியென்மாமியார்
ஆரவிளமுலையாள் அறிந்தாளேயாமாகில்
வாளாலேவெட்டி வருந்திடுவாளென்சாமி
கூறுபங்குபோடுவாள் கொம்பனையாளென்சாமி
ஆரோயிவனென்று ஆகடியம்பேசாதே
வேறொருத்தியென்றுசொல்லிவீம்புகளைப்பேசாதே

மற்றொருத்தியென்றுசொல்லி வம்புகளைப்பேசாதே
எழுந்துநடவுமென்றாள் எந்திழையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதிகொலுவுக்கு அதிசயப்படுவது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
மனையாட்டி சொன்ன வார்த்தையதுகேட்டு
கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுப்பேச்சுகளும்
ஒக்கநின்றுபார்த்ததில்லை உத்தமியாளென்தாயார்
தேவியதுவாய்ப்பிறப்பை திரள்வீரன்தான்கேட்டு
அணைத்திருந்தசந்தனத்தை அள்ளியறைந்தாப்போல்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகிய கரைவாண்டுபுரண்டாற்போல்
தேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணமெல்லாம்
இத்தனைவார்த்தைக்கும் ஏனென்றுகேளாமல்
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் வாசற்படிதனிலே
பொற்கொடியாள்மாது பூவைகலந்தாரி
பேசாமல்தானிருந்த புண்ணியரைத்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்வெறுத்து மன்னனைதூஷணித்து
கோபத்துடன்தானிருந்தாள் கொம்பனையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதியைப்பார்த்துச் சொல்வது

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரன்வீரியரும்
நேசியின்றன்முகத்தை திரும்பியவர்தான்பார்த்து
அன்னநடையாளே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
வாழும்பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி எடுத்துரைத்தாய்பெண்மயிலே
மங்கிலியத்தோடே மயிலனையேயிருக்க
கொண்டார்பெருமை குடிப்பெருமைசொல்லலையே
ஆளன்பெருமை அரிவையரேசொல்லலையோ
வண்டார்குழலாளே வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
நீர்செய்தகுற்றங்கள் பெரிமையேதானுமுண்டே
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துக்கேட்டிருந்தார்
கோபம்பெருகிக் கொம்பனையாள் கண்சிவந்து
ஆரமுலையாளும் அளவற்றகோபமாய்
மாணிக்கத்தாண்மறவை மயிலனையாள் தானும்விட்டு
என்னுடையவுறன்முறையும் எந்தன்முறைதந்தவரும்
கொள்ளினையுமங்கே கொம்பனையுமாராய்ந்து
கட்டுறவுகொண்டு கொற்றவனைவந்தாரோ
ஏர்தவழிபார்த்து மன்னவனைநடவுமென்றாள்

## புலந்திரன் பெண்சாதியை வளப்பங்கேட்கிறது.

ஆரணங்குசொல்லுகையில் அதுகேட்டிந்திரரும்
அன்னமேபேசகில ஆர்கோட்டைசொல்லுமென்றார்
ஆரணங்கேயுந்தனுடைய நாயன்பேர்சொல்லுமென்றார்
நங்கையரேயுந்தனுடைய மாமன்மார்பெயருமென்ன
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்பெயருமென்ன
தாலிகட்டிக்கொண்ட நாயனுடைய பெயரும்
உன்னுடையபெயரு மூரையுமென்னுடனிந்திரரும்
பெயருரைப்பாயமானே பேசுவென்றுமிருந்தா
சொல்லமறந்த சுந்தரியாள் பேசுவள்
சொன்னாலே தோமாகும் தோகையரேநான்பேசேன்
சொன்னதுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துக்கேட்டிருந்தார்
பின்னவன்சொல்லமிட்டு பெண்மொழிக்கு நாணிநிந்தா
கண்டகுறைகள் சொல்லக்கண்ணுன தாணிமைகள்
பேர்கேட்டுகேட்கின்ற புண்ணியரேயவந்தோ
ஆறுநாட்குறிக்கே நுனிபொருமன்னவனே
வைதுவிளம்புவான் வன்னமயிலென்னுதிருள்
மதுரைவளநாட்டாரும் வந்தாரோவென்றறிவேன்
வாழ்பாண்டிமன்னர் வந்தாரோவென்றறிவேன்
ஆளைத்தமர்ப்பர் அவிரேசிவராதல்
பெத்தவுதாகிளைய தேவர்தமைச்சொன்னேனே
இவ்வளவுமுட்பொயித்து இருந்தாயிக்கேட்டாயோ
ஆச்சியுடனே அந்தணர்பிட்டுசொல்லுவாயோ
நவரோவியறுவோ யாரூமாரிலேனே
சொன்னவிதமாய்மா எதற்குதெரியவில்லை
பெயருரைத்தோமானால் போவாரெழுந்திருந்து
மாளிகைக்குள்ளயறமல மன்னவரும்தானும்விட்டு
வேல்பெருத்தவலுன் வெளிப்படமாய்வந் தியின்று
மாதிட்டுச்சொல்லுமுன்ன கட்டாக்கருக்குதுவாள
கட்டுழைகிளைத்தமயில் கலந்தாரியாள்மனைதான்
வல்லிளையார்தேர்ந்தாலன வையாயாத்துடையோன்
மாமன்மார்நாற்பேருவர் மன்னருப்பூபதியாள்
அம்மான்மார்நாற்பேருவர் அரசரும்பூபதியாள்
தேசத்தமுருமன்னன் திரிபோதிரப்பதுமான்
போரவிருந்தகோறு பெருகதிருவாளென்மாமி
அருமையென்னைவளர்க்கும் அம்மாளதிகர்மா
பொற்கருணைதேவி பொன்னுருவாளென்மாமி
என்பேர்கலந்தாரி வெழுத்தைடமன்னவனே
இந்திரனார்தேவிதான் மெழுத்தடவுமென்றுள்

இந்தவகைப்பெயரும் பேர்நிறைபெசொன்னாயே
கொண்டவர்கள்பெயரோ கொடுத்தவர்கள்தன்பெயரோ
எவர்களதுபெயரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
கொடுத்தவர்கள்பேர்சொல்லாய்கொண்டவர்பேர்சொல்லுமென்று
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
சொல்லுகிறேன்மாது துலங்குமயிலாள்போல
தாரார்புகழுடைய தருமனைப்பாண்டவர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமன்கசராசன்
நகுலசகாதேவனெனும் கலம்புகழும்பாண்டவர்கள்
மாமன்மாரைந்துபேர் மாமியாரேழுபேர்
துரோபதைசுபத்திரையும் தோகைமயலைக்கொடு
ஏகாவலிபோலவதிகறுநகரான்மினொளிடும்
அல்லியரசாணியே அவதரித்தசூவையரும்
எக்கதுக்குமாமியார் பெழுத்தாடமன்னவனே

கலந்தரிவை புருஷன்பெயர்சொல்லுமென்றது:

கேட்டுப்புலந்திரனும் பெருமையுடனேதுசொல்வார்
இப்போதெரிந்தது பேர்நிறைபெண்ணணங்கே
மாலையிட்டபுள்புருஷன மணவாளனைபேர்சொல்லுமென்றார்
மணவாளனென்றுசொல்ல மனதுமிகத்தளர்ந்து
துக்கித்துப்பெண்மயிலும் சொல்லுகிறேன்கேள்
சோலையில்தான்போனவனை சகாப்புருஷயான்
என்றவளழகியாள் பெயர்த்துரைப்பாள்மன்னவற்கு

கலந்தாரிபுருஷன்பெயர்சொன்னது.

கேளுங்காண்மன்னவரே கிளிமொழியாள்மணவாளன்
இந்திரனென்புருஷன் எனபேர்கலந்தாரி
இப்பவென்றுன்தெரிந்ததோ பெழுத்தாடவுமென்றான்
போராருசாவீரன புலந்திரனுக்குநானுரா
இந்திரனென்றாலே பிறர்க்குள்கொச்சையத்தில்
அண்டத்தரசிந்திரனோ ஆகாயிந்திரனோ
வேர்பிரித்துச்சொல்லுமென்றார் வேந்தர்பெருமானும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
ஆகாயிந்திரனர் அவரிடத்தேவியெனான்
அர்ச்சுனனிலைதெரிந்த அழகுள்ளவிந்திரனர்
போர்க்கனுசாமன்னன் புலந்திரவீரனுர்
அவரிடத்தேவியென்ற அதிபவனைக்காளே
அத்திபுரமுமடங்கதுமொனதுதென்றான்
தென்பாண்டிநாடாளுஞ் சேரமெல்லாமுனதென்றான்
செம்பொன்பதிதனையும் நீயுமுனதென்றான்
பலைப்பதிதனையும் பட்டணமுமென்றுதென்றான்

நூறவரும் நூற்றுவரும் அன்புடன் வாழுகையில்
கொற்றவர்களைவராரும் கூடியிருக்கையிலே
கைகாரனைச்சேர்வர் மருமகன் வேணுமென்று
வையகத்தையாண்டரசரும் மருமகன் வேணுமென்று
சுபத்திரைக்கு ஏதுமானவன் வேணுமென்று
தானவிட்டாரெங்குமே வாரே கேடியிருந்தது
திருமடிப்பனைப்பார்க்க பெண்ணவர்க்கும் நூற்றுவர்க்கும்
பாண்டவர்களைவரும் பாரவணைப்போலவே பு
அண்ணன் முதலானவர்களும் அழைக்கவாயாருமில்லை
மாளிகையிலிருக்கொண்ட மணவாளனைமைத்துனரும்
மணவாளனாட்டிலே மன்னவருந்தானிருக்க
மைத்துனனானபடிக்கு வன்பொறைக்காக்கிறேன்பான்
அவ்வகைதத்தெறுவிலே வாடிநின்றமையவனை
பொருதுசாவீரனவர் புலந்திரன்தான் கேட்டு
சிறைவிலாது பிராமணுகையில் தென்னன்பெருமானும்
காவலர்கள் கேட்டுளே கண்ணீரைப் பெருக்கிநின்றான்
அக்கவிகைக்கொள்ளுமே அழுதகண்ணீர்தான் துடைத்து

புருஷன் தானென்று புலந்திரன் சொல்வது.

பொருஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுக்கு உற்றான்
கரிகையுமென்மாது கண்தாதிகையிலே
உண்ணென மாளிகைவிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்பான்காணும்
தாமெந்திரித்த மெருகு தாய்மகனேபான்காணும்
கொண்டுக்கொற்றிலைத்த கொற்றவனும்பான்காணும்
மதுரைவிட்டுவந்தேன் மங்கையரே இப்போது
அக்கதனிருப்பிபோலவே ஆச்சியாவிட்டான்காண்
அருமையான அரிவையேயிங்குவந்தேன்
ஆயப்புகையிலே வந்தமையாயிருந்தேன்
தையலேமங்கியப் தத்தவருமையான்காணும்
காதலியேயுன்னுடைய கண்ணில்வர்ந்திருந்த
மன்னர்பெருமான் மணவாளர்பான்காணும்
அன்னமேபிள்ளைக்கு அத்தைமகன்காணும்
காட்டுதைகடபாண்டவர்கள் காவலர்கள் தன்மகன்தான்
வேறொருவரென்றுசொல்லி விசனப்படவேண்டாம்
மற்றொருவரிங்கே வருவாரோ காவலிலே
கற்கோட்டையுந்திரையும் கர்ணனதுகாவல்களும்
நாலாங்கதேந்திரனார் நாற்பெருவர்காவல்களும்
இத்தனைபுக்தாண்கடந்து பிழைவருவாருண்டோ
அரசருமகாவகியான எகலீத்திருமகன்பான்
ஐவர்புகழ்ப்பெற்றெடுத்த அருச்சுனனைந்திரன்பான்
பொருஞ்சாவீரன புலந்திரன்பான்காணும்

[illegible]
[illegible]

கஸ்தூரி அடையாளங்கேட்டது.

என்றுரைக்க [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அந்த அடையாளம் [illegible]
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தானே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

புலந்திரன் அடையாளங்கொடுத்தது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான் கேட்டு
இதைக்கட்டானவராதலும் [illegible]
வாய்வினக்கப்பேசுகிற மங்கையரைத் தான்பார்த்து
இந்தாருமென்று [illegible] கைகொடுத்தார்
கண்டானடையாளம் கடுகெனவே தான்வாங்கி
உள்ளே நுழைந்து ஒருசெம்பு [illegible]
பூவணைத்து [illegible] செய்து பூப்போட்டுத் தெண்டனிட்டு
அந்தஅடையாளம் அப்போகத்தானெடுத்து
பெட்டியிலேயடைத்து புலந்திரனும் [illegible] தான்
[illegible]
திருகுகொண்டைக்காரி [illegible]
[illegible]
[illegible]
அத்தைமகளென்று [illegible]
மாதுகஸ்தூரி [illegible]
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமே [illegible]

பார்த்தார்பஞ்சாலும் பாண்டவர்புத்திரரும்
ஆசைவிதைத்தாரே யவர்திருமகனும்
சொல்லைக்கருடைய சொக்கனைத்தானினைத்தான்
கருணையுமுண்டாதனைத் தோத்தரித்தான்
அருணர்செயலாலே ஆரமைந்துபொற்றூணு
தானுயவெடித்ததுவே தையலுமபொறறானு
மேதுகலந்தார் மைந்தனைத்தான்பாரதம்
பாயிசைகண்மெய்பானுன மதிலோடுகெற்கோட்டை
கட்டியேபதாவடைந்தா ன்றுக்கிடந்தருவேன்

புலந்திரன் கோட்டையைக் கடக்கவைத்தது.

மாறுஅவருமாக்க முன்னவருமேதுசொல்வார்
அட்டாருதுசொக்கரென்றும் துயரைத்தான்துதித்தான்
காமிகைனுவெளித்த கர்த்தரைத்தான் துதித்தான்
அப்படியெவடாரது அவருடையகற்கோட்டை
எட்டிக்கடந்துமே திருப்பீடத்திற்சேர்ந்ததுமே
அப்படியும்பயமில்லை ஆரிளமுலையாள்
போர்க்கருத்துமன்னவர் புலந்திரனும்ரானுல்
வாசற்படிகளிலே மணிப்பதுமைகட்டிருக்கும்
மணிப்பதுமைவாய்திறந்து மன்னவரேசொன்னுக்கால்
மறுவளிடந்தருவேன மைந்தனைனென்றுசொல்லி
இல்லாமற்போனுக்கால் சொல்லாயவெழுக்காட

புலந்திரன் மணிப்பதுமையைப்பேசவைத்தது.

இவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அழகுள்ள இந்திரனர்
வில்லுக்குங்குத்துக்கும் வெட்டுக்குஞ்சோகாமல
அறிவாமலிங்குவந்தன் ஆராக்குக்கோட்டைக்கு
ஆசைவிதைத்தானுடை அளயற்றநகையிலே
பட்டிக்குமனைமக்கு புலிதனைத்தான்தொழுதான்
காவலனுதானுரைத்த ராதனைத்தானதொழுதான்
சொக்கனைத்தானினைந்து தொழுதானேதானேவாதன்
மாயாண்டிகிருபையினுல் மணிப்பதுமைவாய்திறந்து
சொல்லுறதுமணிப்பதுமை சொக்கர்கிருபையினுல
தருமர்திருமகன்காண் தாரார்கருங்குழலே
கூடமருவிவிங்கள் கொறறவனுந்தவியுமாய்
சொலலுறதுமணிப்பதுமை சொர்ணக்கிளிபோலே
காதாரக்கேட்டாளே கலந்தாரிகாயகியும்
மந்திரக்காரனேதான் மல்லாளவித்தையுண்டோ
ஏமாத்துவந்தவனே ஏதுமறிகிலேனே

கலந்தாரிதானேவரவழைத்தது.

என்றுதுமெண்ணி இளங்கொடியுமேதுசெய்தாள்
பத்தினியுராணுன்பார்த்தன்மகனுக்கால்

மாணிக்கத்தூணே வாருமென்று தானழைத்தான்
மாணிக்கத்தூணும் வந்துவிளர்ந்ததுகாண்
மாமியடையாளம் மங்கையருமகட்டிவைத்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவனானால்
பெட்டியும்பேழையும்போய் பொருந்துமென்றான்பொற்றாலே
பேழையானதூணிலேபோட்டடைத்தயடையாளம்
ஆகாயவாணிகளும் அருந்ததிசாட்சிவைத்தான்
பூமிதேவிஅம்மாள் பூவினாகமேநேர்சாட்சி
அக்கினியேநேர்சாட்சி ஆதிசிவன்நேர்சாட்சி
மெய்யானசாட்சிகள் மெல்லியரும்வைத்தபின்பு

கலந்தாரிபுருஷனென்றறிந்துபள்ளியறைகூட்டிப்போனது.

அஞ்சிநடுநடுங்கி அத்தைமகனென்றறிந்து
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்நானசெய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புநூறுபிழை கொற்றவரேகொண்டருளும்
என்றுஅடிபணிந்தாள் எந்திழையுமப்போது
போறஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஆருமறியாமற் ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
வாருமென்றுசொல்லி வர்ணவிரல்கைபிடித்து
செம்பொன்கதவடைத்துச் சிக்கெனவேதான்பூட்டி
சாளரவாசல்களை தனித்தனியேதாள்பூட்டி
மங்கையரைக்கொண்டு மாளிகையிலுள்நுழைந்தார்
மாணிக்கக்கட்டில்கள் மாமணமார்போட்டதினால்
அடுத்திருக்கும்பஞ்சணைகள் அரிவையரேயாகாது
கொண்டுவந்தேன்பூமெத்தை கொம்பனையேகூடிருக்க
பூமெத்தைபோட்டாராம பொருந்திவிளையாட
மல்லிகைமெத்தையிலே மாதரைக்கொண்டுவந்து
மாதரைப்புல்லி மடிமேலேருந்தவைத்து
ஆரந்திருத்தி அழகுபணிதானபூண்டு
கோவைதிருத்திக் குழற்கோதிகொம்பனைக்கு
வாளிதிருத்தி மயிர்கோதிமங்கையற்கு
குப்பியிலசாந்தும் குழாயில்புநுகணிந்து
தேவியையலங்கரித்து செம்பன்மணிமுடியான்
தாமுமணிந்துகொண்டு தாவந்தவாழ்மார்பன்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும்
பண்டுபலாதிகளும் பழங்கள்ரசக்கனியும்
மடித்தயிலைச்சுருளும் மாதருக்குதான்கொடுத்தான்
தாமுமிலையடக்காய் தின்றுதனஞ்செயனுர்
மாதுமுகம்நோக்கி மன்னனெடுத்துரைத்தான்
மங்கையரேமீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
இங்கொருக்கால் தேன்மொழியேமுழுநிறையே

மங்கையரேநீருமிந்த வாழாதிருக்கதெல்லாம்
அந்தப்பாவங்களெல்லாம் அம்மான்மார்தன்றோடே

புலந்திரனும் பெண்சாதியுங்கூடினது.

வெற்றிலைதின்றா விருப்பின்னையாடி
தென்மதுராபுரிக்குச் சேனைகளைப்பாய்ந்தாற்போல்
கந்தருடன்வள்ளியம்மை கைபிடித்ததுபோல்
சாரைப்பாம்புசர்ப்பம் சருண்பிணைந்தாப்போல்
தேவியுடனே திருத்தணைக்காய்ந்திருந்தான்
பூவணையைவிட்டுப் பொற்கிளியுகதாளிறங்கி
சவரிகொண்டுவீசவும் மகிழ்ந்தெளித்துகையைவிழித்தான்
பலகாலுந்தன்னைப் பழுதிலாளைப்போலே
அருகாகவெண்கவரி சூரணங்கள்சுகிருன்
இளவாழைத்தண்டோதத இணைக்கைகள்போகாதோ
அனேககெடுநேரம் அறிகுறியில்லையாக
காரிகையாள்மாது கலக்கமாய்க்காயவியாள்
மல்லிகைமொக்கதையை மயிலணையாள்விட்டிறங்கி
காலோடுகைகழுவி கனிவாயுமுகைப்பளித்து
வாபோடுபல்லூரரும் மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
மைத்துனரைப்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பெயரிலே
நானுமொருபொருளாய் சாயமேநைத்தீர்
பாண்டிப்பெருமானே பதிப்போடநீறீரோ
பசிக்கமனைனறுமேநாடு பலிதானைபலகொடியும்
பொற்றளிவைவிட்டு பொற்கிளியுமுகமேலவர்தான்
பொற்றளிவைத்தானுட புறந்தலையுமப்போது

இருவருக்கும்வாது.

போரஞ்சாவீரனைவர் புலந்திரனுக்கூறுகிறார்
கோதையுடனுக்கு கொற்றவனைசிராமிசொல்வார்
மாதேயிளங்கொடியே மயிலனையே மானேயாய்
சகுனிபடிபாவி சண்டாளன்வாசலிலே
மாதைதுகிலுரிக்க மாமன்வாசலிலே
சக்கரவர்த்தியப்பதிலே கன்னியின்மயிலே
வெற்றிமகபாலை வீமசேனன்டாலே
நாலாக்கத்திரனைர் தாதகருவார்பூமூடியை
வெட்டிபலியிடுவார் வீமசேனன்டாமே
பாரதமுடிக்குதவுங்கள் பார்வேந்தர்மாண்டாக்கால்
ஆணைப்பிடையுங் ஜுடைய அம்மானமார்கண்டாக்கால்
மாமியார்வீட்டிலே வடிப்போகிருக்கிறது
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டிருக்கிறது

பாண்டவர்காடுபெற்று காடும்பாயத்தெளித்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று காடுங்குறைநீங்கி
மாலேமுடிபாண்டவர்கள் வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலாள் மயிர்முடிக்கவின்பாக
சக்கரபத்தின்று கலந்துறவாடிவரும்
என்றுரைக்கமன்னர் எத்திசைதாவுறுதான்
தேவியழும்போது தேர்விஜயன்புத்திரனர்
மாமன்மார்பாண்டவரென்று மங்கையர்கிளுமாம்
உன்-அம்மான்மார்செய்த அச்செயல்கேட்டுகேளாய்
உருவமதயானை உத்தமர்கோளாதையும்
விருத்தமாருமென்றசொல்லி வேகமனத்தலைவழித்து
வலுவிலேதானமுழுந்து மாயத்தாருகாடி
சகுனியார்ருதாடி தருமபுரத்தோற்று
சந்தேர்புரத்தோற்று இருப்பிடமுந்தான்தோற்று
யானைகளுந்தேருகளும் அணிமணிச்சொத்தனமும்
முத்தமுடியுமுருதலைச்செல்வமும்
நாடுநகர்தோற்று நல்லவையுந்தான்தோற்று
வித்தகனர்பாஞ்சாலன் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பாண்டவர்கள் கொண்டகுலவிளக்கை
மாதரவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
தாமக்குழலாளை தலைவிரித்தம்பலத்தில்
வேல்பொருதுர்க்கன்றனே விரிகூந்தலைத்தான்
துவர்மயினயானே துகிலுரிக்கவைத்தான
அன்னநடையாளை அம்பலத்திலேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லி சிறுமைப்படுத்தினான்
பாஞ்சாலனபுன்னியக்காள் பாண்டவர்கள்புண்ணியத்தாள்
மானாதேவளர்த்த மாதுகிலையடைந்து
சற்றேதழுவிய உடைகுலைதானாமாமேல்
வெற்றிமதயானை வீமனும்பண்டாரலே
பார்க்கிறது அன்றலவோ மைமைவர்தாற்றொருவர்
சாகிறது அன்றலவோ தனஞ்செயன்கையாலே
மாமன்மார்பட்டாரென்று மங்கையர்கேளுமாம்
ஏலங்குழலாளே எனக்குதக்கமவாகதோ
தம்மானேயென்றாலே தருமமுடியுமாக்
நாயவன்கேட்டு தரியானோழுமியிலே
பூமானைவிட்டு நான் புறப்படும்போது
இதுவுமொருகாரியமோ இல்லாமனதந்தென்ன
ஆனையிலொன்று அடுகானைவிடவிட்டான
மத்துவிழுகொட்டாரத்த மணவெடுத்தனைத்து
விட்டேனே யானையெல்லாம் வேல்பொருதுர்க்கன்றனே
தாமூமேனுஞ்சு அவைக்காய்ப்பற்றுதறு

பொற்கொடியே யெந்தனுக்குப் போகவிடைதாரும்
விடையென்று கேட்கையிலே வேந்தன்பணியாட்டி
போகவேவந்தீரோ புதுமைகளைக்காட்டவந்தீர்
காரணமறிக்கவந்தீர் கட்டழகாமன்னவரே
காரியங்கள்பார்ப்பதற்குக் காவலரேவந்தீரோ
மதுரையைநானறியேன் வைகைவளநாடறியேன்
அழகுமதுரையென்று வரிசைகளுநானறியேன்
சோணமதுரையென்று சீமைகளுநானறியேன்
முத்துப்படித்துறையும் முடிவரசிப்பட்டணமும்
பட்டிப்படித்துறையும் பட்டணமுநானறியேன்
சத்திரஞ்சாலைகளுந் தாமரைப்பொய்கைகளுஞ்
செந்தச்சோலைகளுந் திருவாலவாயறியேன்
பெண்ணுமிறைகது பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னமம்போலன்னடையாள் ஈழம்பத்துக்காதம
என்றுசொல்லக்கேட்டிருப்பேன் என்கணவாநானறியேன்
பார்க்கவேநானறியேன் பாண்டிவளநாட்டை
இருவரையுமொன்றாய் எடுக்காமேதாயிப்புரி
வருகிறேனாதுரைகள் வைகைவளநாட்டுக்கு
காதுமைக்கருகிறேனே நாயகரேகூடவென்றாள்
பொரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
ஆரணியென்றறிவாய் அரிவையிளமயிலே
மதுரைதுரையாகுகிற மாதுமையாள்புத்திரற்கு
பொரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியற்கு
ஆனந்தமார்பருக்கு அடைப்பம்பிடிக்கிறவன்
அந்தவடையாளதுசொல்லி அணைநகர்தனையிப்போது
மெய்யாய்நீரெண்பிறகே மெலியரேபின்தொடர்ந்தால்
தருமோடிமங்கையரே தாரார்கருங்குழலே
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெடுத்துரைப்பாள்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுமெடுத்துரைப்பாள்
வைத்தெதாருபூவணைக்கு மருவியுறலாடி
வந்தபொழுதமணவாளர்நீர்காணும்
மைதைதாரிந்திரரும் நாயகியாள்சொல்லுகையில்
போரஞ்சவீரனே புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
கறைக்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலுதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்கேவருவாருமுண்டோ
மதுரையைவிட்டுவந்த மணவாளனான்தானடி
காரிகையேயுன்னை களவாகக்கொண்டுசென்றால்
தேடித்திரியாரோ சேனைகளத்தனையும்
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனல்லோ
தாலிதரித்தவொரு தருமர்மகன்யானல்லோ

களவாகக்கொண்டுசெல்ல காரியமேன்காயிழையே
காளைபாரதமுடித்து படுகளமுஞ்செய்தாக்கால்
மங்கையரேவுன்னுடைய மாமன்மார்மாண்டாக்கால்
பாண்டவர்கள ஈடுபெற்று பதியமர்ந்தபிற்பாடு
மன்னவர்கள் ஈடுபெற்று வந்தபிறகாகாத்தா
வண்டார்குழலாளு மயிர்முடித்தபிற்பாடு
அப்போதுதண்டிகையும ஆளும்வரவிடுவேன்
உன்மைத்துனியுமாய் வாருமென்றுதானுரைத்தார்
சாரிழையாள்மாது கலந்தாரிதான்கேட்டு
எனக்கு-மைத்துனருமுண்டாச்சோ மன்னர்பெருமானே
பின்னையுமுண்டாச்சோ பேர்பெரியமன்னவரே
போர்க்குஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுமேதுசொல்வார்
உங்கள்குலம்போலேயல்லோ ஒடமலர்க்கண்ணாளே
ஆண்மலடுபெண்மலடு அடங்கலுந்தான்மலடு
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த படரெல்லாந்தான்மலடு
எங்கள்குலங்கேளாய் இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
தேர்விசையனருச்சுனனார் தெருவழியேவரும்போது
முன்னழுதுகண்டு பொலங்குழல்மார்சேர்ந்திடுவார்
அப்போதேகெர்ப்பம் அடையுங்காணானங்கே
வந்ததொருபூவணையில் மருவிவிளையாட
எனக்குமைந்தனில்லையென்றால் வையகங்களைசாதோ
பிள்ளையில்லையென்றால பூதலத்தாரேசாரேர்
பேடையலர்கண்ணாள் பெறுவதுஆண்பிள்ளை
உன அம்மான்மாரபெயரை ஆராகேட்கையாதே
எங்களுவாது பெயரை இடவேண்டுமாரிழையே
ஆணழகர் ஐவரிலே அர்ச்சுனனென்றதையும்
சித்திராவில்பேரனவன் சின்ன அருச்சுனனார்
அப்படியேயாருஞ்காண் ஆணழகாமன்னவனே
விடிந்துவருகுதடி மெல்லியிளங்குயிலே
பொற்கொடியேயெந்தனுக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
விடையென்றுகட்டழகியிலே வேல்பொருந்துங்கண்ணாளும்
மைத்துனனைத்தான்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தாதியர்களறியாமல் தார்வேந்தர்வந்தீரோ
பிஞ்சுமணிமுடியாள் புத்திரியேயுண்டானால்
பொல்லாமச்சக்கையது பொருந்திற்றேயாமாகில்
அம்பலத்தாரெல்லாம் அறிந்துவிட்டாராமாகில்
என்னசொல்வோநாமே எம்மாமார்நூற்றுவர்க்கும்
மாமியவடையாளம் மன்னவரேநீர்கொடுத்தீர்
உம்முடையவடையாளம் உத்தமரேதாருமென்றார்
தருவைமறுத்ததுமன் தாமக்குழலாளும்
பொற்குஞ்சரமன்னர் புலந்திரனுந்தானபார்த்து

ஐம்பத்தெண்ணாயிரம்பேர் இளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
கொம்பனைமார்தன்களுடன் கூடக்கொலுவிருப்பேன்
சல்லாபம்பேசியேதான் சரசங்கள்செய்யவந்தால்
தன்னைத்தடுக்கைக்கென்றேபெண் தையலர்கள்யாவரையும்
பாண்டவர்கள்காடுபெற்ற பதியமர்ந்தயிற்பாடு
வண்டவிழுங்குழலாள் மயிர்முடிக்கயிற்பாடு
உண்பதுக்கின்பதுவும் உன்மாளிகையிலேயாவதும்
அன்றுகாண்மாதரசே ஆரணங்குளன்றுரைத்தார்
விடுக்கவருகிறது விஜயன்மருமகளே
போகவிடைதாருமென்றார் புலந்திரனாரப்போது
விடையென்றுகேட்டவுடனே யேலபுருவங்கண்ணாளும்
மாதமொருபயணம் வருவீரோமன்னவரே
சொன்னதுமென்றுகேட்டாள் சொர்ணப்பசுங்கிளியும்
ஒருதரமும்பேச்சுவார்த்தை உரையாதவுந்தமனும்
எங்கள்-ஆத்திரத்தச்சொல்லி அறிக்கையிட்டுஅப்படியே
மாதமொருமுறைதான் வருகிறேன்தப்பாமல்
விடையொன்றுகேட்டையிலே மெல்லிகருங்குழலாள்
பூவணைமேவிட்டிறங்கி பொற்கொடியாள்நாயகமும்
வாய்த்தநயிலைக்கருணும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
காவலனுர்விரியற்கு கைநிறைய அள்ளியிட்டாள்
வேசியாள்வேவா கொடுப்பாளில்லையமிர்தம்
ஏலக்கருங்குழலே இதுகளொன்றும்யானறியேன்
கொம்பனையேநீரும் குடியிருந்துகாத்திரோ
இக்காட்டுவாசனைகள் யேந்திழையேயல்லயிது
இந்திரலோகத்தில் இருந்துவந்தவாசனைகள்
ஆசையினுலே அரசிபோகான்கொடுத்தேன்
பொற்கொடியேயெனக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
தாரார்கருங்குழலாள் சாணவென்றடிபணிந்து
ஆருயிரவருக்கும் அவருடையதேவியர்க்கும்
பொன்னினமங்கைதாளும் போயெழுதிஐவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தங்களுக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பது செப்புவீரவர்களுக்கும்

## புலந்திரன் மதுரைக்குப்பயணப்பட்டது.

என்றுசொல்லபாதுகல்லாள் இந்திரனுமனமகிழ்ந்து
சிங்காதனந்தனைவிட்டு கீழக்குதித்திறங்கி
மன்னருமுன்னடக்க மாதரும்பின்னடக்க
ஆகாயவான்புரவி ஆலதாரன்முன்புவர
வானப்புரவியது வந்ததுமன்னவன்முன்
புரவியழகனவன் புகழ்வீரன்பேரழகன்
மதுரைமணவாளன் வந்தபடிவாராதே

அவைத்திருந்தசந்தனத்தை யள்ளியணைத்ததுபோல்
வற்றிக்கிடக்கதொரு வருள்பெரியவாவேலி
மூட்டப்பெருமி கரைபுரண்டுவந்தாப்போல
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபாணையின்ன
சந்தோஷங்கொண்டு தையல்வருகையிலே
மாதவாவுகண்டு மன்னர்புலந்திரனும்
சிங்காதனந்தனைவிட்டுத் திகழ்ந்திறங்கி
ஜீக்கிரமப்போது எதிரேநயக்தலைகது
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருமட்சதையும்
மாதவினபாதம் மலர்தூவிக்கொண்டவிட்டார்
வந்தயணிகலவை வாழ்த்திவெடுத்தகணைத்து
வாழ்விருள்ர்க்கிரிவீர் மன்னூழிகாலமட்டும்
திற்பீர்கிலைதரிப்பீர் சீரசவையாண்டிடுவீர்
கற்பதிகதாளைசூபோல் கலியாணசான்வீர்
என்னைப்பெருவீ ரெதிர்த்தார்மூதை பெறுவீர்
பின்னைபெறுவீர் பெருமான்பதம்பெறுவீர்
அந்திபுரமான அரசதனைப்பெற்றிடுவீர்
மதிலரககாருருத்தரு வைக்கனைப்பெற்றிடுவீர்
காரிவைபூராண்மாது கலங்காதீர்கோட்டையிலே
வைக்கனைப்பெருவதற்கு மனங்குளிரவாழ்த்திறுன்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தி லிக்கிரகும்வீற்றிருந்தார்
வைந்தர்புலந்திரனே வனகாடிதானபார்த்து
உச்சிதேதவிருந்து உள்ளங்காலபரியந்தம்
பார்த்தானபலகாலும் பார்த்திபன்தன்மகனை
போனபுதுமைகளை புகழ்விரககாமறுமே
தேவிதன்னாண்மனைக்கு சென்றமொழியுமில்லை
குன்றுமனகம்பம் குலைந்தசருக்கவிலலை
போய்வாரேதனென்ற பொய்புரைத்தீர்கோமானே
எங்கேயிருந்துவந்தீர் இள பதுகோமானை
எந்தூரஞ்சென்று எவ்விடத்திற்பள்ளிகொண்டீர்
என்னை அவர்கேட்க எங்கதைப்பாரிக்கிரனார்
போய்வந்தேனென்றுச்சி பொங்கைதனிலேராடி
புட்பமலெடுத்து போற்றியடிபணியவந்தேன்
உள்ளதைத்தானுரைத்தான் உத்தமனிக்காமனியும்
மலர்குழலாண்மாது மயிலனையாளேதுரைப்பாள்
நீர்போனபுதுமைகளும் பொற்கொடியைக்கண்டதுவும்
ஆனககளைர்மார்பன் அரசானுத்தலைமைகளும்
வாசற்புதுமைகளும் வைத்திருக்கும்காவலகளும்
எதிரொருவரில்லாமல் விரசீசியந்தையபாண்கிறதும்
உத்தமர்கள்பாண்டவரை ஒட்டியபாசாண்கிறதும்

கட்டழகிதம்முடனே கைகலந்தபாவனைபோல்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமனேசொல்லுமென்றாள்
என்னுடனேதம்பி எனக்குரியச்சொல்லுமென்றான்
ஆறுமொளியாமல் ஆச்சியமேசொல்லுகிறேன
ஆனைவிடுமென்று ஆச்சியமாதெண்டனிட்டான்
ஆனைவிடுகிறதில்லை அருணமாசொல்லுமென்றாள்
தெலுங்குடையாரிடத்தில் சிறையிருப்பிற்றிருந்து
மாதாவின்றன்றுக மன்னவனுமேதுசொல்வான்
உங்களை-ஆருயிரமென்று மணிதிளாம்பாண்டியர்க்கு
பொன்னினைப்பிடைமடாதாரும் போரெழுதினையவருக்கும்
சுவையுடனாடுகிற மாப்பிளைர்கள்தனக்கும்
தெண்டனிட்டண்ணைப்பம் தெரிவிப்பிர்மன்னவனே
என்று-தென்றோரகருங்குழலாள் தெரிவித்தாள்யாவருக்கும்
அந்த-மாதாவிடைகொடுக்க வந்தேதனகாணுச்சிபமே
ஆகாயமாம்புரவி யசோதாளாமெகிகெலகுறுன்
பொன்னுமணிபுணை புலந்திரனும்மேதுசொல்வான்
பூங்காவனந்தனிலே புரவியைவிட்டேனென்றான
ஆசாரமுங்கையசிமாரம் அல்லியருந்தான்கேட்டு
மாதுக்கருங்குழலாள் மலர்க்காவில்போய்புகுந்து
வான்புரவிகைபிடித்து வலைகைவளகாடியருமம
கடிவாளங்கைபிடித்து கட்டழகியல்லியமாள்
தேவேந்திரனுடைய தெரிசித்துடபணமும்
சீர்-வாண்டகாரியங்கள் சீதைமேவற்றிர்த்தகொண்
புரவிவருதுகாண் புண்ணியமேயென்றசொல்லி
கண்டுமெனாறுமென்றுசொல்லி கயறுகணுனதெண்டனிட்டாள்
ஆகாயமாவெழும்பி பறந்ததுகாணப்புரவி
வானைக்கிழுந்திருந்து வண்டார்குழலாளும்
மைந்தனிருக்கிறந்தார் மண்டபத்திறம்போய்புகுந்து
பொற்றனிகைவிட்டுப் பறந்ததுகாணப்புரவி
இனைபமாருமண்டபத்தில் இருந்தார்இருவருமாய்
ஆனைவெனைரம்விட்டேடன்காணே ஆனந்தவாழ்மார்பா
கணறுமிக்கருனிருந்து இருந்தார்களமதுரையிலே

கலந்தாரிசைத் தாதிமார்கண்டது.

அப்படியாயிருக்க ஆனதொருநாளையிலே
மற்றுமுணாவமின்பு மாதுகருங்குழலாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரியகாயகமும்
தாமக்கருங்குழலாள் தன்னுடையதாதியரை
பேர்சொல்லியழைத்தாள் பேடைமலர்க் கண்ணாளும்
அசந்தகித்திரைபோய்விட்டாளவர்மருமகளும்
அத்தைமகன்மேல்வினைவாய் அசந்துநித்திரைபோகிறாளாம்

அந்நேரந் தாதியர்க ளலண்டுயெழுந்திருந்தார்
தங்களுக்குள்ளாகத் தையலர்கள் விசாரமிட்டு
முந்தியெழுந் திருந்து முருகுகுழல்மாரோடிவந்தார்
நம்மையெல்லாந்தட்டி நாயகியாளெழுப்பிடுவாள்
மாதுக்குநித்திரைகள் வந்தவாறெவ்வாறு
என்றுமனந்தளர்ந்து ஏந்திழைமார்வந்துநின்று
செம்பொன்கதவருகில் தேன்மொழிமார்வந்துநின்று
வாளேந்திழைதனிலே மயிலனையார்யாவர்களும
பாவையருகில்வந்து பள்ளியறைபோய்புகுந்து
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்க ளிளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
ஆடையவிழ்ந்தது அறியாளாம்பெண்கொடியும்
ஆபரணங்கலைந்ததுவும ஆரணங்குகாணறியாள்
உற்றுற்றுப்பார்த்தார்கள் ஒளிவுடையாள்தன்வடிவை
சந்தனங்கள்பூசிச் சரிந்துஇருந்ததுகாண்
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
இருவர்பள்ளிகொண்டதுபோ லிருக்குதுகாண்மைந்தர்களே
இறைத்துமிருக்குதுகா ணெங்கெங்கும்பூச்சரங்கள்
அடைக்காய்களித்தநீரு லரைப்படிக்கமாயிருக்கும்
முழுபடிக்கமாய்நிறைந்து முழுதலைக்கும்வழிந்தோட
வண்டார்குழலாட்கு வாசனைகள்மிஞ்சுதுகாண்
இந்நாட்டுவாசனைக ளேந்திழையேயல்லயது
இந்திரலோகத்திற்கு எட்டுதேவாசனைகள்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோவிசையனுமே
அரசாளும்நாயகியா ளல்லிவரவிட்டாளோ
ஆகாயந்தானிருந்து அந்தரமாய்குதித்தாரோ
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னாதுகாவலிலே
எப்படிக்குவந்தாரோ யென்றுவிசாரமிட்டு
தங்களுக்குள்ளாக தையலர்மார்விசனமிட்டு
தாமக்குழலாளைத் தட்டியெழுப்பவென்றாள்
இந்திரன்பேற்சிக்கையிறு லெழுந்திருக்கப்போவதில்லை
இதுவேயல்லாம லியாதொன்றுந்தானறியாள்
தாதியர்களெல்லாரும் தையலரைப்பார்த்திருந்தார்
குளிர்சாந்துசந்தனமுங் குளிர்கவரியிற்றெளித்து
ஈரெட்டுவெண்கவரி யிசைந்தவெண்சாமரங்கள்
காரிழைமார்தன்கரத்தால கவரிபரிமாறினார்கள்
மெல்லிநல்லாள்மதிமுகத்தில கனைதெளிந்துகண்விழித்தாள்
சுற்றிநிறைந்திருக்குஞ் தோழிமார்தாதியர்கள்
அத்தனைபேரையு மரிவையவள்கண்காட்ட
மெல்லியர்களெல்லாம் வெளியேமறைந்தார்கள்
தாய்போல்வளர்தமெடுத்த தாதிதனித்திருந்தாள்
தனித்திருந்ததாதியவள தனியாகவந்துநின்று

மாதுதனையெடுத்து மடிமேலேதான் வளர்த்தி
ஆரங்கள் தான் திருத்தி பழுதுபணிதான் பூட்டி
கோவைகள் தான் திருத்திக் குழற்கோதி கொம்பனைக்கு
வாளிகள் தான் திருத்தி மயிற்கோதி கொம்பனைக்கு
மெத்தனவே யணைப்பமதாய் மெல்லியளைத்தான் பார்த்து
கண்கள் சிவப்புடனே கன்னியவளேது சொல்வாள்
வர்ணப்பசுங்கிளியே வாடாத செண்பகமே
வாடியிருப்பதென்ன மாது திருமுகங்கள்
சீறியிருப்பதென்ன சின்ன திருமுகங்கள்
அலர்ந்தசெந்தாமரைபோ லரிவையேயுன் முகங்கள்
மலர்ந்திருக்குமென்னாள் வாடிருக்கக்காரணமேன்
குங்குமம்பூசிக் குலைந்தாயிருக்குதுகாண்
வளைவளையப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
பங்கிட்டுக்கொண்டுவோம் பாங்கிமாரெல்லவரும்
மெத்தசலஞ்சியே மெல்லியரேயிருப்பதென்ன
அடைக்காய்கள் தின்றால் அரைப்படிக்காயிருக்கும்
மேலாய்வழிந்ததுகாண் மெல்லியரே தம்பலங்கள்
வண்டார்குருங்குழலே வாசனைகள் மிஞ்சுகுது
இந்தநாட்டுவாசனைக விளங்கொடியேயல்லவிது
வானவர்லோகத்தில் வந்ததொருவாசனைகள்
காரிழையேயுன்னைக் கலியாணம்பண்ணுகையில்
தாலியுடன் மாலையுஞ் சந்தனமுங் குங்குமமும்
மந்தாரக்கூறையுமா மைகருட்டணுஞ் சிவப்பும்
வரவிட்டார்களன்றோ வண்டார்குழலாளே
அந்தப்பரிமளங்கள் ஆரணங்கே வந்ததுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோ வரவாக
அரசனுங்காவல்பா ளல்லிவிவேகியல்லோ
பூதம்பணிசெய்யும் பொற்கொடியாள் வாசலிலே
மேகத்திலேற்றி மெல்லியர விட்டாளோ
ஆருமறியாம லருச்சனனார் புத்திரரும்
மாலைமுடியாளே மைத்துனனும் வந்தாரோ
மைத்துனனார் வந்த வரலாற்றைச் சொல்லுமென்றாள்
கட்டார்குருங்குழலாள் அலங்காரி தான் கேட்டு
கண்கள் சிவந்து காந்தாளர்தாறும்
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டுஞ் செவ்வலரிபூத்ததுபோல்

அலங்காரி தாதிகளுக்குச்சொல்லுதல்.

தாமக்குழலாள் தாதிமுகம்பார்த்து
ஏண்டீ தாதிகளே யிடும்புகளைப் பேசவந்தாய்
மதுரைஅரசாளும்பூமுடியார் அவராங்கேயிருக்கையிலே
என்மைத்துனனிங்கே வரும்வாறுமெவ்வாறு

கற்கோட்டைமுந்நிரையுங் கர்னாடகாவல்களும்
ஆலேயுந்தான்கடந்து இவ்விடம்வருவதுண்டோ
ஐயாயிரந்தோழி யருமிருந்தீர்கள்
காரிழையாள் தாதிகளே கண்கெட்டுப்போனீரோ
இச்சிறையிலேயான்காக்க வல்லோருஞ்சொல்வீரோ
வன்சிறையில்காக்கவைத்தாள் மாதரசேசொல்வீரோ
தாதியர்க்கெளிதாகத் தையலரும்காணிருந்தேன்
வேண்டேனினிச்சென்மம் வெறுத்தேன்காண் மங்கையரே
மாண்டாலுஞ்சேதமில்லை வண்டார்குழலியரே
ஆரணிமுல்லையா ளறைந்துகொண்டுதானழுதாள்
காமகருங்குழலே தாதியருந்தோழியருஞ்
செக்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசிவளர்கர்னர் கட்டழகர்தான்கேட்டால்
ஆக்கினைகள்வந்துவிடு மரிவையினமயிலே
அறியாமற்சொன்னோ மரசேபொறுத்தருள்வீர்
மாதின்திருவடிக்கே வந்துமிகத்தெண்டனிட்டாள்
தாதியவள்தணிக்கத் தணிந்திருந்தாள்தையலரும்
கொம்பேரிடையாளுங் கோபந்தணிந்தபின்பு
போனகத்தாதியரும் பொற்கொடியுமோடிவந்து
போசனங்களாச்சுதென்று பொற்கொடியுந்தானழைத்தாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் புட்பமலரனையாள்
வாசமுழீந்து மலர்க்குழலாள்பூவுதறி
பாவையருமப்போது பற்கொம்புதானெடுத்து
பல்லைவிளக்கிப் பவளவாய்கொப்பளித்து
ஸ்நானங்கள்செய்து சந்திசெபந்தான்முடித்து
மாணிக்கமண்டபத்தில மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியர்களெல்லாருந் தையலர்க்குமுன்னேவந்து
பொன்னின்துகிலொதுக்கிப் பின்புற மாயவந்துநின்று
மாணிக்கச்சீப்பாலே வாரிமயிர்கொண்டையிட்டு
பரிமளபுட்பங்கள் பைங்கிளியாள்பூங்குழலில்
மருக்கொழுந்துமாலைகள் வைத்துமுடித்தார்கள்
புட்பமலராட்குப் பூமுடித்தானபின்பு
புலிகண்முக்காலிவைத்துப பொற்றளிகைதானுவைத்து
மற்றுமுள்ளகாய்கறிகள் வர்க்கத்தளிகைவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போலசிறுபருப்பும்
பசுவலைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும
அப்பளபச்சடியும் அடைவாய்பரிமாறி
புத்துருக்குநெய்யும் புதுமையுடனேவார்த்து
பொன்போன்றசெம்பிலே வெந்நீருந்தான்வார்த்து
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
சேக்குழவுசக்கனமும் மிகவாரிவெள்ளிலையும்

அடைக்காயுந்தின்று ஆனந்த வாழ்மாரி
பூசித்துதானிருந்தாள் புருடனைத்தினந்தோறும்
கலந்தாரிக்குக்கெற்பமுண்டானது.
பொன்னுமணியழகர் புலந்திரனார்தேவியரும்
முனைவீரர்தேவியர்க்கு மூன்றுதிங்களாச்சுது
வண்டார்குழலார்க்கு மைந்தனுய்த்தோற்றிறது
இட்டபடுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உற்றுற்றுப்பார்த்து ஒருபாது உண்டிருந்தாள்
தின்றுனிலையடைக்காய் மீதனுர்குழலாரு
அம்மானோடாளோம் அருக்குழலபந்தாடாள்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
காரிகையாளமாதுக்கு கழுத்துகளம்சேர்ந்ததுகாண்
குழிசாலுகள்போலே குலைவயிறுபெருத்தது
திருவயிறுமேனியுஞ் சீரபெறவேதான்செழிக்க
கலந்தாரிகெற்பமடைந்ததைத் தாதிமார்காண்கிறது.
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்பார்த்து
மாதுமுகம்நோக்கி மங்கையெடுத்துரைப்பாள்
வண்டார்குழலியரே மங்கையராய்த்தம்தானுவதேன்
மாலைக்குழலாளே மைந்தனவந்தவாறேது
கழுத்தடிகள்சேர்ந்து கனிமுகமமாறுபட்டு
இளைப்புந்தளிப்புமாக எக்கியமும்பெம்தானுவதேன்
மன்னன்திருமகனுர் வந்தாரோவளவுடனே
அரசாளுமபூமுடியா எலவிவரவிட்டாரோ
மெத்தவரிவுடையாள் மெலவிலரவிட்டாரோ
மாலையணிமார்பன் மைந்தனைனுர்வந்தாரோ
பூக்குழலையுந்தழுவி புல்லியவர்போனாரோ
வேறுபட்டமாதமே மெல்லியமெய்யுரையுமென்றுள்
கலந்தாரிகாதிகளைத் தூறுகிறது.
அவ்வசனங்கேட்டு ஆரவனமுலையாள்
ஆறுதகோபமது ஆற்றமுடியாமல்
இகதுமெம்புகளை எனனுடனேசொல்லவந்தீர்
முனமெறுருவபுகளை மொய்குழலேசொல்லுவீர்கள்
இனைமறுமெபுகளை எனனுடனேசொல்லுகிறீர்
காசிவனாழுமுடியார் கான்ருகமக்கையிட்டு
ஆக்கினைசெய்யாமல் ஆளவைக்கநானிருந்தேன்
ஒருவரறிந்தால் உலகமெல்லாந்தானறியும்
இருவரறிந்தால் எங்கெங்குந்தானறியும்
இந்தநாள்வரையில் இருந்துவளர்ந்தோமே
கூடியிருந்தோம் கோமபணமாரெல்லோரும்
இதுநடுவில்வந்து எவாழிந்ததாரெந்தனையும்
கொலைவினைசெய்கிறாய கோரமபேரிடையாளே

இந்தச்சிறைவைத்ததினுல் எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
தாதியற்குமேனிதயாய்த் தையலரோநானுனேன்
என்றுமிகத்துதித்து ஏந்திழையாள்சொல்லுகையில்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலண்டையோடிவந்து
சுத்திநிற்கும்பெண்களுக்குஞ் சூழ்ந்திருக்குந்தாதிகட்கும்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசினியோர்புகழும கர்ணர்வருமவேளையிலே
ஆரவிளமுலையாள் அழுதகுரல்கேட்டாள்
நாக்கோடுமூக்கறுப்பார் கலவிசெவிதானறுப்பார்
என்று-மாதுதிருவடிக்கு வந்திறங்கிதெண்டனிட்டு
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுவாள்
மாதேநீமாளித்தாலும் மைந்தனொளித்திடுமோ
சூல்தாளிக்கப்போகாது அன்னுங்கருங்குழலே
இன்னமொருதிங்கள் யேந்திழையேசென்றாலும்
தானேயறிகினுர் தங்கக்குழலாளே
நாங்கள்-அறியாமற்சொன்னேமே அரசேபொருத்தருள்வீர்
என்று-மாதுதிருவடிக்கு வந்திரங்கிதெண்டனிட்டாள்
தாதியவள்தணிக்கத் தணிந்திருந்தாள்தையலரும்

கர்ணன வேட்டைக்குப்போய் வருவது.

காசிலிவர்ணர் கர்ணரதிகாரன்
வேட்டைக்குப்போய் மீளவருகையிலே
விடாய்த்துமெய்யாறுமண்டபத்தை விந்திருந்தார்கர்ணரவர்
சிந்துகவங்கட்டிருந்தார் சீர்கருணைவீரியரும்
அந்தவழிதனிலே அல்லியமமான தாதுவனும்
ஓலைகாணும்போகிருன உத்தமியாள்தாதுவனும்
ஆனந்தமாகவே ஆசசாரச்சாவடியில்
மேளங்களதாளங்கள விருதுபலமுழங்க
அவனவருமவழிதனிலே அதிகாரவீற்றிருந்தார்
மண்டபத்தினருகாக மதுரையாள் தூதனவன்

அலியுடையதூதன் கர்ணனைக்காண்கிறது.

வந்தங்கேகர்ணனு மன்னவர்தான்பார்த்து
ஆரோதெரியாது ஆதித்தனைச்சிரணம்போல
ஆரென்றுபார்ப்போமென்று அருகினில்வந்துநின்று
காலமென்றுதானறிந்து கைப்படுத்துதெண்டனிட்டான்
அடிபணிந்ததூதுவனை யாரென்றுகேட்க
ஆருமைவல்லனும அக்கிராண்டியர்கள்
அனைமதுரைநாட்டுக்கு அரசனுர்தூதுவன்யான்
பேரனுமணியழகன் புலந்திரற்குதூதுவன்யான்
அவருக்கையபமல்லா அதனுலேகுறமுண்டோ
மன்னாதிருவடிக்கு மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான்
மாணிக்கத்துவைமமுறைபோல மன்னனையும்போயொளித்தான்

கர்ணர் தூதனைக்கண்டு புலந்திரன்செய்திகேட்பது.

காசிநகர்வர்ணர் கர்ணருந்தான்வாழ்த்தி
தூதன்றனைப்பார்த்து சொல்லுவாரொருவசனம்
என்னைப்போல்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானோ
நாடாளக்கற்றானோ நாமக்குலவிளக்கு
செம்பொனமணிமுடியான் செங்கோலபிடித்தானோ
இப்படிக்குமீறியே இந்திரனுமவளர்ந்திருக்க
வண்டார்குழலாளும் வளர்ந்திருந்தசமைந்திருக்க
திங்களொருமுறைதான் தேன்மொழியாள்முழுகுகிறாள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பிள்ளைபெருங்காலம்
காவலிலேவைத்துயான் கார்க்கிறேனகன்மணியை
மாலைமுடியாளும் வரவிட்டாளாகாதோ

கர்ணருக்குத் தூதனசொல்வது.

என்றுரைக்கக்கர்ணர் எடுத்துரைப்பான் தூதனவன்
மதுரையறுகாதம் மன்னவனுமாளுகிறான்
மற்றுமுள்ளநாடனைத்தும மன்னனரசாளுகிறான்
அரசாளுமநாயகியாள அல்லிப்பெருமாளும்
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைநகள்முதலாய்
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசமம்பானமுதல
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்தகாள்முதலாய்
மாதமொருமுறைதான வருவாளதொழுமுகத்தில்
என்றுரைக்கதூதனவன எடுத்துரைப்பாகர்ணரவர்
நலலதூதுவனே நானறுமகுமாடபத்தில்
போசனமாகுதுகாண பொருந்தபமுதுண்டு
நடவுகாண் தூதாவெனறு ராசமன்னர்சொல்லுகையில்
அவ்வசனங்கேட்டு அந்தூதனேதுசொல்வானவ
உணடுபசியாறவேனோ உங்கள்கிருபையினால்
வெகுநேரஞ்சென்றதே மெல்லிபெருங்கோபிப்பாள்
மாதுவிடம்கோபமதை மன்னவரேமீறாதீர்
போகவிடைதாருமென்று புகழ்விடைகொண்டனிட்டான்

கர்ணர் தூதனுக்கு வெகுமதிசெய்தனுப்பியது.

வத்துபணிந்திதொரு பாரினதூதனுக்கு
உத்தரியப்பட்டுடனும் உடுக்கலவநடைதந்தார்
பொனனெகலம்தலையிலலை புகழ்வீரவெந்தனுக்கு
வாயதுதம்பிலைச்சருளும் வர்ணபழக்காயும்
காவலனுமவ்ரியனுமம கைவினாய அளளியிட்டான்
போகவிடைபெற்றுப் போயவிட்டான தூதனவன்

காவல கன்னதாரி கோட்டைக்குவருகிறது.

அப்போகருணா ஆலாசனைபிரிந்து
காரிழையாளடாதுநல்லாள் தலைதாரிநகைந்தக்கு
அலர்மைதனைனார்மீறி வளர்ந்தவருமைகளும்

அறிவையத்தூதுசொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தன்மனதுக்குள்ளே தார்வேந்தர் தானினைந்து
மேளவகைகளும் விருதுகள்கையார்த்தி
விருதுபலமுழங்க வீதிப்புறப்பட்டார்
மாதினதுகோட்டைக்கு மன்னவரும்போய்ப்புகுந்தார்
வாசற்படியெட்டும் வைரத்திருக்குமுககிலையும்
சேரவேதானடந்து செம்பொன்மணிமுடியான்
உத்தமனும்வீரியனும் உட்கட்டுக்குப்போய்ப்புகுந்தான்
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிழையார்தாதிமார்கள்
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
மாணிக்கஆசனங்கள் மன்னருக்குத்தான்போட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் இன்பமுடன்வீற்றிருந்தார்
வந்துவிளைப்பாற மன்னவர்திருமுகமும்
கவரிபணிமாறினார் கட்டழகிதாதியர்கள்

கர்ணன் கலந்தாரியைத் தாதிகளைவிட்டழைப்பது.

தமக்குகவரியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
அரசாளும்ராயபெம்பாள் அளித்திருமகனார்
போர்க்குசாவீரன புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியென்னுந்தகை
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்
தனகையில்கவரியை தானொருத்திவைத்தெறித்து
மங்கையாளபள்ளிகொண்ட மண்டபத்திற்போய்ப்புகுந்தாள்
திருமேவுதவழகே செல்வப்பெருந்தேவி
அத்தத்தாருடைய அலங்காரபூஷணமே
அன்னமேயுமுடைய அம்மானுமைத்தார்காரன்
மங்கையர்யுமுடைய மானுங்கொத்தார்காரன்
காசிசோராளும் கர்ணரியம்கலந்தார்காரன்
மாலைமுடிமார்பன மண்டபத்தில்வந்துசென்று
உமைமையழைத்துவா உத்தியுமசொன்னார்காண்

கலந்தாரி கர்ணனைக்காண்கிறது.

அவ்வசனங்கேட்டு அலங்காரப்பூஷணியாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளைத்தானனுப்பி
காரிழையாளமாது கைவிளக்குதானெடுக்க
மெத்தனம்வதானடந்து வெகுபுதுமைகளுடனும்
மாமனவாவந்திருக்கும் மண்டபத்தில்வந்தேறினார்
மாமனார்பாதமது வணங்கிவந்தெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தொரு மருமகளைத்தான்பார்த்து
வாழ்வரசிவளருவாய மாடமதிபெறுவாய்
மகாலட்சுமிபோல மங்களமுடையாக
மதுரைப்பெருமாள்வரத்திருவைத்தையப்பெற்றிடுவாய்
வாழ்த்தியவைகொடுக்க மாதுக்குமாமன்

## கர்ணர் கலந்தாரியைக்கேட்டது.

காசிவேந்தர் கர்ணரவர்தான்பார்த்து
மாதுமையாள் தானொளிக்க மன்னவருமேதுரைப்பார்
நாணமறிந்தாயோ நாமக்குலவிளக்கே
வெட்கமறிந்தாயோ மேல்புருவங்கன்றினை
நாணமும்வெட்கமும் நாயகமேகற்றாயோ
நீயேயறிந்தாயோ நேரிழையேபுத்திகளை
காரிழையேயுந்தனுக்கு கற்பித்தார்யாரோதான்
உன்-மைத்துனனார்மீறி வளர்ந்து இருக்கிறார்
நாடாளக்கற்றானும் நாமகுலவிளக்கு
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்கோல்பிடித்தானும்
உன்னைப்போல்மீறி இந்திரனும்வளர்ந்தானும்
வாராதிருந்தானே வாவிலொருபயணம்
வண்டார்குழலாளை வாழாப்பெண்ணாக்கிவைத்தான்
ஆனந்தமார்பனை ஆள்விட்டுவரவழைத்து
விசையன்திருமகனை விலங்குகள்போடவைப்பேன்
என்றுமவருரைக்க ஏந்திழையாள் தான்பேசாள்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாளோ மித்திரனார்தேவியரை
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழலாளவால்
பார்த்தார்பலநாளும் பார்த்தன்மருமகளோ
தருமமுடியழகன் றாதியவரைத்தானழைத்து
இவள்-மைமெழுதுங்கண்ணாள் மலர்சொரியுஞ்செவ்வாயாள்
சந்திரஉதயம்போல் தனமபுகிற திருமுகங்கள்
வீற்றிருப்பதென்ன செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்தாமரைப்போல் ஆரணைந்த திருமுகங்கள்
மலர்ந்ததிருமுகங்கள் வடிவாயிருப்பதென்ன
தாமக்குழலமாரே தாதிகளேசொல்லுமென்றார்
ஆடைகுறையாச்சோ ஐயாமருமகட்கு
ஆரமுலையாட்கு ஆபரணக்குறைச்சலுண்டோ
ஏதுமேலைவாடினாள் எங்கள்குலவிளக்கு
மதுரைக்குப்போக மங்கையபயமில்லைதானோ
மைத்துனனைத்தானும் மாதுநினைத்ததுண்டோ
வண்டணியுங்குழலாள் வாடியிருப்பதென்ன
இதுவென்னகருமம் எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவளேதுசொல்வாள்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தபெருமானே
தாரார்குழலுடையாள் தலைநோகுதென்றுசொல்லி
உண்ணாதிருந்தாள்காண் ஒன்றிரண்டுநாளாச்சு
கர்ணரதுகேட்டு காரிழையேதாதிகளே
கந்தனுக்குச்சொல்லாமல் இருந்தகருமமென்ன
உங்களை-சிறையிலேவைத்திடுவேன் சீர்பாதமாற்றிவைப்பேன்

தலையைச்சிறைத்துநான் தாள்விலங்குபோட்டுவைப்பேன்
என்றறையிட்டுப்பார்த்தாராம் இந்திரனார்தேவியரை
காலைதொடங்கியே கரியகுழலாளவாய்
பார்த்துபலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியரைத்தானழைத்து
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோற்றுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாட்குப் புத்திரராய்த்தோற்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனும் வந்தானோஇவ்விடத்தில்
வாள்விசையன்புத்திரனும் வந்தானோவுறவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலர்கள்விழித்திருக்க
ஆகாயமார்க்கத்தில் அந்தரமாய்வந்தானோ
மாதுமணவாளன் வந்தானோசொல்லுமென்று
கர்னரவர்கேட்கையிலே காரிழைமார்கூறுவார்
நாலார்கடுந்திரளார் நூற்றுவற்கும்பிள்ளையில்லை
மகாராசராசருக்கு மைந்தன்முதலில்லையே
ஆரைநீர்கண்டீர் அடையாளம்நீர்பார்த்தீர்

கர்னன் தாதிகளைக்கேட்டது.

நீர்கண்டகுறிப்பை கருத்துடனேசொல்லுமென்றார்
காசிலிவர்னன் கர்னரவரேதுசொல்வார்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனேதப்பாது
மாதுமணவாளன் வந்தகுறிதானேமே
மதுரைதுரைமகனும் வந்ததுமில்லையென்று
ஏந்திழையேநீங்கள் என்மேலேஆணையிட்டு
தாமக்கருங்குழல்மார் தாதியருமப்பிகளும்
சேரவேயோடிவந்து சேயிழைமாரெல்லாம்
காசிலிவர்னர் கர்னரேயும்மாணை
உன்மேலேயாணைபடி ஒருகுறியுநாமறியோம்

கர்னர் தாதிகள்மேற் கோபித்தது.

காசிலிவர்னர் கர்னருங்கண்சிவந்து
அவளுக்குஒற்றைப்பணியிட்டு வுக்கரியப்பட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அழகாகப்பட்டுடுத்தி
வைத்தேனேஉங்களை மங்கையர்க்குக்காவலாய்
கொல்லுதற்குவைத்தேனோ கோதையிளங்கொடியே
ஆடைகளையுமென்றார் ஆபரணம்வாங்குமென்றார்
திரளானஆபரணஞ் சேரக்கழட்டுமென்றார்
பாவாடையோடே பைங்கிளிமார்நீங்கிருங்கள்
மாணிக்கமேடையிலே வைத்தேனேயுங்களைநான்
ஆக்கினைகளில்லையே அல்லதான்பட்டணத்தில்
வாசல்போத்தனையும் வரையுறவேவெட்டிடுவேன்
சிந்துநாடாளுகிற தேசத்தான்மன்னவனை

தோசைக்கழுவுதனில் சுந்தரனைப்போற்றிடுவேன்
உத்தமியாருங்களை உசுநாண்டிபோட்டிடுவேன்
என்றுமிககோபித்து எறிபறந்துகண்சிவந்து
வாளையுருவிக்கொண்டு மன்னவரும்புறப்பட்டார்
வாசற்படிகடந்து மன்னன்பெருமாளும்
மற்றுமொருவிளைவாய் மன்னவனுந்தானினைந்து
அவள்-ஆச்சியரைக்கேட்டு அறிந்துமேகாம்வருவோம்
என்றுவாளையுறையிலிட்டு மன்னாதிகருணர்

கருணர்கலந்தாரியின் தாயாரைக்கேட்கவருகிறது.

கருணன்வருகையிலே காளையந்தபுத்திரனும்
அவன்மேசனைபரிகலமூந் திரளுமணியுடனே
வந்துபணிந்திடுதரு மகனையும்பாராமல்
கோபமுடனேயந்த கொற்றவனுந்தானடந்தார்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தான்
துன்னுமகருங்குழலாள் துற்சடையாளப்போது
மேளவகையும் விருதுடனேமெல்லியரும்
கேளிக்கைப்பார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள்தங்கருடன்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தார்
தண்டிகையைவிட்டிறங்கி தருமமுடியானும்
உத்தமனுரவிரியனும் உட்கட்டிறம்போய்ப்புகுந்தார்
காமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
இவர்-வருதல்காருணாரியம் யாதெனத்தெரியாது
ஆலாத்திகாட்டாமல் அரிவையரேங்கியிருந்தோம்
காருகுழல்வார்ந்த கட்டழகுதாதியர்கள்
பாவையழகியர்கள் பட்டாலடியவட்டி
கவுரிபரிமாறினார் கனிழைபாரப்போது
தலைக்குக்கவரியிட்ட தாதிமுகமேநோக்கி
தனுமகருங்குழலாள் துச்சடையாளெங்கேயென்றார்
அவ்வார்த்தைதானகேட்டு அரிவையர்களோடிவந்து
தனமுனகருங்குழலாள் துற்சடையன்னைவந்து
தெண்டனிட்டதாதியர்கள் தேனுர்குழலாட்கு
எங்குவந்தாயதாதி என்கணிகருமென்றாள்
காணாவந்தாரென்று காரிழையார்சொல்லுகையில்

கர்ணனைக்காண துற்சடைவருகிறது.

கர்ணர்வந்தாரென்றவுடன் கடுகியெழுந்திருந்து
பட்டுபளபளென்ன பாடகக்கால்சோதியின்ன
முத்துமிளுமின்னன மோதிரக்கால்சோதியின்ன
மாதுநடையசைந்து வந்தாளேமயில்போல

கர்ணாதுபாதத்தில் கட்டமுடிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தாளிளங்கொடியும்
அங்கவளநாட்டார் அதிசயமாய்த்திருமுகத்தை
அன்றுவாடியிருப்பதென்ன மன்னர்திருமுகங்கள்
சிறியிருப்பானேன் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல அன்றேவிளவுந்திருமுகங்கள்
கருகியிருப்பதென்ன கர்ணர்பெருமானே
மானகங்கொண்ட மன்னனதிரிசோதிரன்
ஆடரவக்கொண்ட அரசனதிரிசோதிரன்
இடும்பனவனுசனை பேடகூடத்தொன்றனோ
என்னக்கருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
எனறுமவள்கேட்க எடுத்துரைப்பார்மன்னவரும்

## கர்ணர் துற்சடைக்குச்சொல்வது.

எனக்கு-பத்தினியாள்சாபம் பலிப்பதற்குமுன்னாக
அரசானநாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
போரஞ்சாமன்னன புலந்திரனுடனும்
இந்திரனார்மேதவி என்னதிபேரனோனா
தாமக்குழலாளன் கலைக்குவினைசெய்தாரோ
வேலபொருதவென்னறுநம் வெட்டுபெற்றிருமியாள்
என்றுரைக்ககர்ணர் எடுத்துரைப்பாள் துற்சடையும்
மாதுகலைமலிப்பொருது [illegible] செய்தாகதால்
வேலபொருதமன்னவபாமன் [illegible] டனின்செய்யாரோ
நீர்-அத்திபுரத்தை அரசாண்டிருக்காமல
நீர்-மானகிறகாரியமேன் மன்னன்பெருமானே
என்னக்கருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள
காசிவளநாட்டார் கர்ணரவமேதுசொலவார்
காரிழையாள்மாது கஸ்தூரிநாயகிக்கு
பொல்லா சக்கைகள் பெருத்திறந்பொற்கொடிக்கு
ஆகாதமகக்கள ஆரிழைக்குத்தட்டார
வண்டார்குழலாட்கு [illegible]
மதுரைப்பெருமாளும் வந்தக்காரேனோமே
என்னக்கருமமோ என்று [illegible]
[illegible]
மாதுமணவாளன் வந்தாலவும் [illegible]
உமதுமைந்தன்புலந்திரனார் மன்னவன்தான் [illegible]
மறறுமொருமன்னவர்கள வருவார் [illegible] காவலிலே
[illegible]
[illegible]

தாதியரைக்கேட்கிலையோ தார்வேந்தவென்றுரைத்தாள்
தங்கையவள் சொல்லுகையில் தனஞ்செயனார் கூறலுற்றார்
தாதியரையெல்லாம் தனித்தனியே கேட்டிட்டேன
தாங்களென்றுமறியோமென்று தன்மேலேயாணையிட்டார்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு
மாதுகிலிக்கிட்டு வயிறுமொருகைபிசைந்து
இழந்தோமோநாமும் யிளங்கொடியையின்றிரவே
ஆர்சொல்லுங்கேளாமே அரவக்கொடிவேந்தன்
றன்றுயராகிளமுலையாள் அறைதனிலேசென்றாளழகாள்

துற்சடையாள் அல்லிதாதியைக்காண வருதல்.

ஆரணங்குமவள்சேதி அறிந்துகொள்வருவேனென்று
வேல்புருவங்கண்ணாளும் வேகதாரைகைபார்த்தி
மன்னரைக்கையமர்த்தி மாதுவெளியிலவந்தாள்
தண்டிகைகொண்டுவந்தார் தாமக்குழலாட்கு
தாமக்குழலாளும் தண்டிகைமேலேறினாள்
வண்டார்குழலாளை மறைத்தார்கள் துகிலுடையதனால்
சுற்றிச்சிரமபடிக்க தோழியர்சூழ்ந்துவர
மாதினதுகோட்டைபண்ணை மங்கையருவந்துவிட்டார்
வாசற்பதினெட்டுங் கடந்துக்குமேற்றிரையும்
சோலைதான்கடந்து தேனார்குழலாளும்
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தையலந்துற்சடையாள்
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உட்கட்டிலேபோய்புகுந்தாள்
தாமக்குழலியர்கள் தாதிகளெதிர்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிழைமார்தாதியர்கள்
பாவைபழகியரும பட்டாலடிதுவட்டி
வந்துயிளைப்பாற வாங்கவரிசையிட்டார்கள்
மாணிக்கவாசனத்தில் மங்கையருவீற்றிருந்தாள்
தாதிமுகம்நோக்கி தையலருமேதுசொல்வாள்
காரிழையாள்மாது அல்லிதாதியைத்தான்
ஆரமுலையாளை அழைத்துவாவென்றாள்
தங்கையில்கவரியைத்தான் கவனித்துக்கொடுத்து
வீசுங்கவரிதனை வேறொருத்திகைக்கொடுத்து
மங்கையருப்பள்ளிகொண்ட மண்டபமேபோய்புகுந்து
அழகேதிருவுருவே அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேசொர்ணமே அமிர்தமடமானே
சாந்துகமழ்ந்தியதே சந்தனப்பூமேனியதே
ஆரணங்கேயுமுடைய ஆச்சியென்றழைத்தாள்
ஆச்சியென்றுசொல்லுகையில் அதிசயமேமிகுந்து
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாளங்கேயும்
மாதாவின்பாதமது வணங்கியேநின்றிட்டு
வண்டார்குழலாள் மலரணையிலிருத்தினாள்

தாமக்குழலாளுந் தையலரைத்தோளூன்றி
காரிழைமாதருக்கு கைகளை தான்கொடுக்க
மெத்தனவேதானடந்து வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்

துற்சடையாள் புத்திரியைக்கண்டது.

மாதாவும்வீற்றிருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
வந்துபணிந்தகொரு மகளை வாழ்த்துகிறாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மாயனடிபெ வீர்
அதிபுரமாள அரசுகளைப்பெற்றிடுவீர்
கண்களிலேயொத்திக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வண்டார்குழலாளை வாய்நெருடிமுத்தமிட்டு
ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
காசிலிவர்ணர் கர்ணனுரைத்ததெல்லாம்
பொய்யென்றிருந்தேன் புகழ்வீரன்சொன்னதெல்லாம்
மெய்யாகத்தோன்றுதே வேல்புருவகண்ணாட்கு
சுதந்திற்கும்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்குந்தாதியர்கள்
அங்கவரைக்கண்காட்டி ஆரமுலையாளும்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கொம்பனையைத்தான்பார்த்து
வண்டார்குழலாளே மைந்தராய்த்தோன்றுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாளே பிள்ளையாய்த்தோன்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தபோதிவ்விடத்தில்
வாள்விசயன்புத்திரனார் வந்தார்போலவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கானரதுவாசலிலே
அரசாளும்பூமுடியாள் அவளிவரவிட்டாளோ
ஆகாயவாணபுரவி அவரேறிவந்தாரோ
உனதுமைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
என்கண்ணாட்டிநாயகரைக் கண்ணாலேபாரேனோ
மாதுமணவாளருக்கு மருவிட்டுப்பாரேனோ
மாலைமுடியாரை மறைவைத்துப்பாரேனோ
ஏகாந்தமாக எனக்கொருசொல்சொல்லாயோ
மைத்துனனார்வந்த வகையெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
அவள்-வார்த்தைகள்பேசாள் மறுவார்த்தைதானுரையாள்
பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்துப் புனக்கிளியுந்தானுரைப்பாள்
கண்டாளேமவுனத்தை காரிழையுமப்போது
காசிவாணர் கர்ணர்பெருமாளும்
மாளுகிறேனென்று வாளுருவிக்கைபிடித்து
ஆயுதமாட்டி அவ்விதாசன்மாளுகிறார்
காசிவர்ணர் கர்ணரேமாண்டாக்கால்
மகாராஜராஜா மன்னவர்களநூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்முடியரசர்

உங்களையர் தன்முதலாய் என்தாயார் தன்முதலாய்
நாங்கள் அத்தனைபேரும் அழியத்திருவுளமோ
மாளத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
இவள்வார்த்தையுரையாள் மறுவார்த்தைதான்பேசாள்
தன்பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து பைங்கிளியுந்தானிருப்பாள்
தென்னலகுழலாள் நற்சடையாள்கூறவாள்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்கள் தம்மாணை
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருவாணை
வனவாசங்காசிறையும் மன்னர்திருவாணை
மாதுகுழல்விரித்த மயிலனையாள்திருவாணை
உன்மைத்துனர்மேலாணைகண்டீர் மாதரசேசொல்லுமென்றாள்
என்றனை மாதரசே எனக்குனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதருங்கோபித்து
வண்டார்குழலாளும் மலரணையைவிட்டிறங்கி
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தை பைங்கிளியும்உட்புகுந்தாள்
தழுவணையில்லைகொடுத்து தையலரும்சார்ந்திருந்தாள்
தன்னுங்களுங்குழலாள் நற்சடையுங்காண்பார்த்து
மாதுதிடுக்கிட்டு வயிற்றைப்பிசைந்துகொண்டாள்
இழந்தோமோநாமும் இளங்கொடியையிக்கோம்
ஆரமுலைகளும் அழியகண்முத்துதிர்த்தான்
தாமக்குழல்மங்கையர்கள் தாதியர்கள்வந்துநின்று
மாதிருக்குமண்டபத்தை மங்கையர்கள்போய்புகுந்து
இத்தனைஆணைகளும் இருந்தீர்த்து மடிமேலே
மைத்துனர்மேலாணையிட வந்துவிட்டார்கோபித்து
உன்மைத்துனரிங்கே வந்தபடி தப்பாது
அணைமுகரிக்கிறார் வந்ததாய்த்தோன்றுது
காசிலிவர்னர் கர்னர்பெருமாளும்
மாறுவேலென்றுசொல்லி மாறுறவிகைபிடித்து
ஆயுதங்காட்டி அவரிருக்கப்பூங்கொடியே
அங்குதிசைகாட்டான் அவர்மாண்டாராமாறல்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சேரவேமாறுவார் செம்பொன்மணிமுடியார்
உங்கள்ஐவர்முதலாக ஆச்சியருந்தான்கூட
ஆணங்கைகாரர்கள் ஆயிரம்பேர்தாதியரும்
இத்தனைபேர்மாள இறக்கத்திருவுளமோ
மாளத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வகைபிரித்துச்சொல்லுமென்றாள்
அதற்குபவளசேனை அல்லிமருமகளும்
பார்த்தார்கள்தாதியரும் பைங்கிளிமாரெல்லோரும்
உன்மைத்துனர்மேலாணை மாதரசேசொல்லுமென்றார்

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்சொன்னுரையில்
ஆணங்கேகேளும் ஆணைவிடுஞ்சொல்லுகிறாள்
நீர்சொன்னபிறகல்லவோ நோமையானை விடுவதுதான்

கலந்தாரி தாதிகட்குச்சொன்னது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
முழுகியகாலம்கள் முருகுழலைவெயலோரும்
உடனுகைப்பள்ளிக்கொள்ளும உண்டானபெண்களெல்லாம்
பாதிராவுசென்று பதிறுநாழிகையில
விசதுகாண்மேனியெல்லாம் வெருகெருப்பாயெங்களுக்கு
மண்டபத்தின்கூடத்தில் மாதுவேபள்ளிகொண்டோம்
அன்றையராத்திரியில் அருச்சுனர்புத்திரரும்
ஆகாயவான்புரவி அவரேயலர்தான்
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணுமல்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுபரிமளமும்
வகைவகையாய்பூஷணங்கள் வையுடனே தான்கொடுத்து
அன்றயராத்திரியில் அவர்வந்துபோனார் காண்
அடையாளந்தான்கொடுத்து அவர்போனார்தென்மதுரை
எங்கேயடையாளம என்றேனாதாதியவள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதரசேகட்டிவைத்தேன்
எத்தனை ஆக்கினைக்கு இருந்தேகாண் தாய்மடிமேல்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதரசேகோபித்தீர்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்மேலணைவிட்டேன்
வனவாசங்கடுறைந்த மாரன்மேலாணைவிட்டேன்
மாமியார்பாஞ்சாலி மயிலமேலாணைவிட்டேன்
அரசாளுநாயகியாள் அல்லிமேலாணைவிட்டேன
உமதுமைத்துனர்மேலாணையிட மாதரசேகோபித்தீர்
ஏலகுழலாளே இருமென்றெழுந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் தூற்சடையாள் தானிருக்க
மாதிருக்குமண்டபத்தை மாயிலணைபாளோடிவந்து
ஆருமறியாமல அருச்சுனனார்புத்திரரும்
அடையாளந்தான்கொடுத்து அழகர்போனாராம்
மாணிக்கப்பேழை மாதரசுதுறந்தேவைத்தாள்
சிறுவங்கச்சை திருமுடியுந்தானெடுத்து
அல்லியடையாளமென்று அரிவையவள்சொல்லுமே
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்திட்ட அடையாளம
சபதமுடித்தாரோ தருமமுடியாரும்
இப்படிக்குமீறி இந்திருக்கேளார்க்காரோ
நாமக்குலவிளக்கு நாயகாவீரியரும்
செம்பொன்முடியாருஞ் செவ்வேசெய்பிடித்தாரோ

முத்தினாமோதிரத்தை முருகுழலாள் தானெடுத்து
கட்டழகன் மோதிரத்தை கணைக்காலிலே தானுமொத்தி
பவுத்திரமோதிரத்தை பைங்கிளியாள் தானெடுத்து
கண்மணிநாயகரைக் காணேனென்று நககாலம்
மாதுமணவாளன் வந்ததைப்பாரேனே
நூலால்சுபேத்திரனார் நூற்பெருருவர்காணாமல்
போதவராந்தடங்கள் போனணுருவிபாளயத்தில்
பாராமற்போனேனே பாவிநாகாணேனே
காணதிருந்தேன் கன்னநமுளானேனே
கண்டோமகாரழகிந்த கட்டழகிகின்னயத்தை
ஒரு-தாதிவந்தாளோ தையலநதன்னடத்தை
என்று-திம்ரசகுளிர்ந்து இருந்தாளும்பூரித்து
பூட்டுமிகவிட்டுதாம் பொன்றுபரணமெலலாம்
எங்கள்-அண்ணருக்குச் சொன்னி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தண்டிகைமேலேறி தாமக்குழலாளும்

தூர்சடையாள் கர்ணனுக்குச் சொல்லவருகிறது.

சுற்றிப்பிரம்படிக்க சூழ்ந்துவர அறிவையற்கு
ஆயிரம்பேர்தாதிபர்கள் அருகினிலபுடைசூழ
எதிர்ப்பிரம்படிக்க வேந்திழைமாரெச்சரிக்க
மாறிப்பிரம்படிக்க மண்டபமுசெனறேறினாள்
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தாமக்குழலாளும்
ஆரண்யமுல்லையாள் அரண்மனையிற்போய்புகுந்தாள்
அங்குநேசரிபருமம் அதிகாரபெருமாளும்
எதிரிட்டுப்பார்த்தார் இளங்கொடியாள்சிரவடிவை
அலர்ந்தசெந்தாமரைம்பால் ஆணங்குகிருமுகங்கள்
தாமமுடையாளும் தலைதப்பிவிட்டாளோ
வேல்பெருவாங்ககணைனநும வெட்டுதலைவிட்டாளோ
என்னகருமம் வகைக்கதிர்ப்பசொலலுமென்றார்
அஞ்சாதே அஞ்சாதே யானுமேவந்தாக்க
மதுரைதனைமகனும் வந்தாமைறவாக
உன்-மைத்தர்புதுதரும் மாதினிடம்வந்தார்காண
ஆருமறியாமல் அந்தரனைகுவந்து
அடைப்பைநாசசொலித்து அலங்கிதகண்டுபோனனைம்
அரசமன்னர்வைத்த அடையாளமொன்றுமொலலே
மாணிக்கமேழை மையுதவாமுறை இல்லையாய்
ஆணிப்பொன்றுகளை அழுத்திகலைப்பட்ட
பத்தாயிரம்பொலம்பெறும் பானிக்கலவேசமும்
கண்டாரடையாளம் காலாபெருமானும்
இப்படியாய்மீற்பய யூந்தாணுமவந்தாமே
நாட்டுளாகத்துருங்கு ழியாசகுலையாக்கு

ஊரானைக்கற்றுனே உத்தமசிகாமணியே
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்கோல்பூண்டானே
தென்னன்முடிவேந்தன் செங்கோல்பிடித்தானே
மன்னர்திருமகனு மண்டலத்தையாள்கிறானே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர் தாமிட்டுக்க
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கைதனிலேதானணிந்தான்
சரியாயிருந்ததுவே திருமுடியார்க்கு
பவுத்திரமோதிரத்தை பார்வேந்தன் தான்பார்த்து
மாதுமணவாளன் வந்தபடி தப்பாது
மகாராஜராஜனை வைத்திருந்தபாரேனோ
மைந்தனபுலந்திரன்றனை வயவறனைப்பாரேனோ
மாதுமணவாளனுக்கு மருவிட்டுப்பாரேனோ
காணுதிருந்தேன் கண்ணற்றுனேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானேனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்கையிலிட்டு
மற்றுமடையாளம் மருமகனேகாட்டுமென்றார்
காட்டினுளடையாளம் கர்ணர்மனமகிழ
அடிசில்வரும்வேளை ஆக்குதுகணைவாறுவே
உண்டுபசியாறி உத்தமனேடவுமென்றார்

கர்ணர் புறப்பட்டுவருகிறது.

அங்குதேசாதிபதி ஆதிகர்ணனென்றசொல்வார்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் மற்றவரும்
சும்மாவிருப்பார்கள் தன்னுக்குருகுழலே
அங்கேஅடிசில் அமுதுண்டபலபண்டையபிர
எலம்குழலிபரே இருமெனறெழுந்திருந்தார்
வேந்தாதிகர்ணர் வெளியேபுறப்பட்டார்
வேட்டைபரிவாரம் வேந்தனுடசேனைகளும்
காட்டில்வாழ்மானுகளும் கானமாடுகளும்
யானைமுயலுகளும் அண்டைவடிபுகளும்
சிட்டுக்குருவிகளும் சிறுகுருவிபூச்சுகளும்
மன்னர்கொண்டிருக்கும் வல்லூறுகுருவிகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளதனையும்
வேட்டைப்புறம்பல வேந்தனுமதானேதி
ஒக்கப்புரவிவிட்டார் உண்டானசோலையெல்லாம்
சேனைமனுவுகளும் திரளும்பரிகலமும்
மகாசேனைதனுடனே மாவிலெம்முடியார்

அம்பலத்தில் இரகசியம்:

கூடிவருகையிலே கும்பல்சூழ்ந்துபேசுகிறார்
காரிகையாளமாது கலைதாரசெய்திதனை
தங்களுக்குள்ளேதான் தனித்தனியேபேசலுற்றார்

இரகசியங்கள் பிறந்தருளு மாளாக்களப்பலத்தில்
அந்தரகசியம் அம்பலத்தில் பெருகியதே
எழுதரிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிருந்தினர்ந்து
தேசத்தரசுமன்னன் திரிலோகதிரனன் கேட்டு
தனக்குருக்களிடம் நானிருக்கமேகொக்கி
ஏ அடிபூதாதி இயலக்கரசிபவகன்
இரகசியங்கள் பெருகுது கைமேளதாதியரே
பாண்டவர்களை அருகு படைகட்டியாளாரே
ஆண்முகர் பாண்டவரின் இருவர் வெளிப்பட்டாரே
கட்டழகர் பாண்டவரின் காவலாள் வருகிறதோ
அருமைத் தம்பியர்கள் தனது செயர்களைவாராரோ
அம்பலத்து ரகசியங்கள் அறிந்துவாதாதியென்றாள்
மீசைக்காரிகளை வெளியூருந்திகைகொடுத்து
பழுத்திருப்பகுடைத்து பாவையிலைந்தாதி
மாளுகைப்பனத்தில் வந்தாளே தாதியவள்
உற்றிருந்துகேட்டிருள் ஒருவருஞ்சொல்லாகள்
கோளுதமாதவந்துக் குருக்களைப்பணிந்தாள்
அர்ப்பணிந்தாதி அறியமுறையுமென்றார்
அர்ப்பணியுமென்றான் அயாவையும்பணிந்தாள்
தேசத்தரசுமன்னன் திரிலோகதிரன் பணிந்தாள்
கன்னகருபயிது எனக்குரையச்சொல்லுமென்றார்
அம்பலமேலனாவ அடையாளகசியங்கள்
எழுதரிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிருந்தது
பாண்டவர்களை அருகும் படைகட்டுவாராரே
ஆண்முகர் பஞ்சவர்கள் இருவர் வெளிப்பட்டாரே
காவலர்கள் பாண்டவரின் காவலாள் வருகிறதோ
அம்பலத்து ரகசியங்கள் அறிந்துவரச்சொன்னார்கள்
என்னக்கருமைமையா எனக்குரியச்சொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அப்பக்குருக்களுந்தான்
சொல்லப்பயப்படுவோம் சந்திரசகியரே
பயப்படுவாருருமன்னே பார்வேந்தரானவருண்டு
அரசன்சொருவருக்கு அஞ்சிவெருவேந்தன்
சொல்லுமையோவென்று தோவையியமாகேட்டைகயிலே
வேறொருவர் அறிவேனோ வெல்பருவளக்கைளோ
ஆசாளுமகாயகியாள் அல்லிதிருமயாளோ
பொனளுமணியழகர் புலந்திரனோமேலப்பற்று
கரிகுழயாள் சொன்னான் சந்தரசிரபஞ்சகு
வண்டார்குழலாட்கு வைத்தாயர்தானறுசொன்
மதுரைதுணைமன்னவை வந்தருகசொன்னோமே
அதனுலேகாணுறுது அடர்ந்தாகசியமனை

தங்களிலேகூடித் தனிதனியே பேசுகிறார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அடியாள்கள் தாதியர்கள்
மீளதிரும்பிவந்தாள் வேல்புருவக்கண்ணாளும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனையடபணிந்து
ஆசனத்தினகீழ படிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
என்னசருமடி எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லப்பயப்படுவேன் சுந்தரப்பூமயிலே
பாவைபழகியதற்கு பாவமுவந்தகாரணமேன்
ஆசாரும்காபகியாள் அவள்திருமகனார்
அருச்சுனனார்ஈன்றெடுத்த அழகுபுலந்திரனும்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்தரியற்கு
ஆகாமசக்கை அருமசக்கையாரிழைக்கு
இட்டப்படுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உண்ணாள்குளியாளாம் ஒருநேரமுண்பாளாம்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
சிந்துகளிகேளாமல் தேனார்குழலாளும்
வேல்புருவக்கண்ணாள் விளையாட்டம்மதியாள்
வண்டார்குழலாளும் மைந்தாய்த்தோன்றுதுகாண்
பெடைமலர்க்கண்ணாளுக்கு பிள்ளைபாய்த்தோன்றுதுகாண்
மதுரைவளநாட்டானை வந்ததுவுங்காணேமே
அதனாலேகாணுதையா யம்பலமாச்செய்கைகள்
தங்களிலேகூடி தனிதனியேபேசுகிறார்

துரியோதிரன் தாதிகளுக்குச்சொல்வது.

என்றுரைக்கத்தாதி இருசெவியில்தான்கேட்டு
தேசகசழகுமன்னன் துரியோதனபெருமான்
கண்டிருந்தாதிகளை சாவொழித்தததை
ஆற்றிலேதானமிதந்து அலைதொழுக்கிப்போகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்கள்சொல்லாமல்
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவேதான்
பொன்னுமகுடமது பிரபலமாய்த்தானகொடுத்து
மாற்றிவளர்த்தநகரை மகுடமுடிதரித்து
உதயமனைகாணும்படிபோல் வளரவைத்தேனே
செகத்திறபுதையாகும் சிறுமனைமடராரமே
உத்தமனும்மெந்தனுக்கு வுபகாரம்செய்தானே
தேர்ப்பாகனென்றுயிலே தெரியாமலேவைத்தேனே
சபைமுதனிகளைச் சாமர்த்தியமதிர்த்தே
அங்கவனைவெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
சோலையிடைகொடுத்துச் செய்தே புயானுக்கு
சேகாதனத்தைவிட்டு திருக்குறுத்திறந்து
அருந்தடிகாணுதே அரண்மனைபோய்ப்புகுந்தார்

தாமக்கருங்குழலாள் தாதியர்கள்றம்பியரும்
காலுக்குநேர்கொண்டு காரிகைமார்வந்தார்கள்
சிங்காதனமிட்டார் தேனார்குழலார்கள்
இட்டதொருவாசனத்தில் இருந்தாளே தேர்வேந்தன்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
நீலக்கருங்குழலாள் நிலமுத்துமண்டபத்தில
கிளிமொழியாள் தங்களுடன் கேளிக்கைபார்க்கிறாள்
மாதுயிருந்த மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
நாலாசிகமதிர்னார் நூற்றொருவர்தேவிமாரு
மைத்துனனுக்காக வரவுகண்டமங்கையர்கள்

## பெருந்திருவாள் துரியோதனனைக்கண்டது.

சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திசைக்குநின்றிறங்கி
மாதர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போவார்கள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தான்பார்த்து
கதிர்கொண்டுவந்து ஏலக்குழலாளும்
மானுக்கொண்டுவே மந்தமறப்போனீரோ
ஆடரவக்கொடியோனே அறிவழிந்துபோனீரோ
தம்பிமார்தேவியென்று சற்றுமறியாமல்
வாருமென்றுசொல்லி மணிக்கதவைத்தான்பிடித்து
பள்ளியறையில் பசுங்கிளிபுக்கொண்டேனென்று
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
கருமமுடியாதே தனிதலாக்காரியமேன்
கனைகருமபிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அடிகண்டாயோமாதே நீ காணசெய்தகாரியத்தை
அவ அத்தியிலேயிருந்து அல்லைதொழுகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று இகழ்ந்தோர்களையாமல
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவே
மாற்றினார்தேனே மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனென்னே உலகமெல்லாம்பெயருமிட்டு
என்றுமிவனுக்கு மேலநிறையுங்கூறுவாள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
இக்காலமுருதேவ அருந்தரசாண்டோமே
அந்தரப்பூமுடியார் துரோகமானதுசெய்ததில்லை
என்னவினைசெய்தார் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அக்கமொழிகேட்டு அரசன்விளம்பலுற்றான்
அந்தரப்பூமுடியான் சொல்லுவான்வார்த்தையொன்று
கேளாய்மயிலே கிரீட்டிபயிறைநெடுத்த
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
சுணைத்தவாழ்மார்பன் அவருடையதேவியை

காரிழையாள்பாது கலந்தாரிளாயகத்தை
என்னுடையகோட்டையில் மின்கொடியையவையாமல்
அவனாச்சியரண்மனையில் ஆரணங்கையையாமல்
தன்னுடையகோவில்மேல தையலரையையாமல்
வேறேயொருகோட்டைக்கு வேறாகவிடுகட்டி
மாதினதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நாலாலகடுந்திரளார் நாற்றுகரு போனதில்லை
கற்கோட்டைமூதுதிரையாக காவலதுந்தன்னுடைதென்று
வாசலுக்குக்காவல வாள்வீரருந்துநிற்க
இரவும்பகலுமா யின்கொடியாள் தன்னுடனே
மருவியுறவாடியே மைந்தனைகெர்ப்பமாச்சுது
பிள்ளைகெர்ப்பமானாள் பெருந்திருவாள்காவலியும்
என்றுமிகவாசன் யோசிக்குச்சொல்லுகையில்

பெருந்திருவாள் சொல்லுகிறது

பேடையலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்தாள்
அரகராவென்றுசொல்லி அரணங்குமுகத்துநிர்த்தாள்
நம்முடையகர்ணனை நாம்சொல்லக்காரணமேன்
இக்காணுருநதியுடன் இருந்துவாக்கண்மேடமே
சக்ரபபூமுடியான் தம்ராசமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
அவனைதாயார்முலைகொடுத்தது தங்கையால்சீராட்டி
மாசனைமேலே வளர்க்கவைத்தார்தாயாரை
எரிட்டுப்பாராமே எனறுபாசமலனன்
நாடகசாலையிலும் நாயகமாராடிவந்தாள்
தங்கைதமக்கைபெண்டிர் தையலர்கனியாவரையும்
தன்பாதமேகண்ணாய்ப் பார்த்திருப்பான் புகழ்வீரன்
கர்ணனைச்சொல்லுகிற காரியமானத்தையும்
அங்கவளநாட்டார் அவர்முன்னேசொன்னதுக்கால்
ஆயுதத்தால்தனதுயிரை அழித்துக்கொள்வாரானதுநகர்
மெலவெயருந்தானுமாய் சாரித்துவருகிறாம்
எனறுரனையென்று இளங்கொடியாள்மயலவிட்டாள்

கர்ணர் வருகிறது.

காசிலிவர்ணர் கர்ணரவர்வாராராம்
ஆதிதன்புத்திரனர் அங்கவளநாட்டமுரன்
செங்கைகயிமேல்வந்த சேர்ந்தபிரதாபன
வைகைப்பெருகிவர வந்தவகாசகர்ணரவர்
வெள்ளிதடிக்காரர் வீரியமாய்சூழ்ந்துவர
தளருமபடைவீரர் துடிபபடையுஞ்சூழ்ந்துவர
கண்டாமோமாமேதநீ காணாவங்ககாரியதனை

சர்க்கரைப்பேணும் நற்கவரியின் றாக
கோணக்கொம்பூதுவாரகள் கொற்றவனார்வீரியற்கு
வைதிஞர்சிலையம் வுலகேழுந்தானதிர
விருதுக்குமாலை மெல்லியருகேட்டிருந்தாள்
வந்துகுறுகினார் மாளிகையம்பலத்தில்
ஏதிட்டுப்பார்த்தார்காண் இராசாவினம்பலத்தில்
காண்வந்துகொலுக்கலைப்பேன நாடோறுமம்பலத்தில்
இன்றுகொலுகலந்த தேதோகருமமிது
மாளிகையம்பலத்தில் வந்துகுறுகினார்
வெட்டைபரிசையும் வேந்தனதுசேனைகளும்
சேரவர்தருக்கூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
அங்கவரோடொன்றும் அதிசூரர்வீரியனும்
பக்கிட்டுக்கொண்டார்கள் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
சமையமுதலிகளைச் சாமார்த்தியமந்திரியை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
பாடும்புலவருக்கும் பட்டருக்குஞ்சித்தருக்கும்
தேசமெல்லாந்தாரணவன் தியாகங்கள்தானங்கொடுத்து
அங்கவரையெல்லா மனுப்பிவிடைகொடுத்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திருமுகநித்திறங்கி
ஆலாத்திக்கொண்டுவந்தார் ஐயாயிரந்தாதி
முத்தாலேயாலாத்தி முன்னாலேசுத்திவிட்டார்
பவளத்தாலாலத்தி பத்துநூறுயிரம்பேர்
புறவிட்டுத்தானிறங்கி பொற்குமரர்தானடந்தார்
இக்கத்துரைகளுடன் வுடனோனத்தாழுநமாய்
கைக்கட்டித்தானடந்தார் காவலர்களெல்லோரும்
திருமுடியான் தலைகட்டிற்போய்புகுந்தான்
தாமக்குழலார்கள் தாதிமாரெதிரசனமு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் மாலையர்வீரியற்கு
பாளையமுகியருகம் பட்டாலடிதுவட்டி
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறமனமனனார்
பெண்டாளைக்கண்ணுள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
ஏகாந்தமேடையிருந் திருவருப்பள்ளியறை
காணவார்த்திலையூ நாயகம்மசொல்லுமென்றார்
பெருந்திருவாளனைடையிலே பொற்கொடியுமோடிவந்து
ஆசனத்திலேற்புயடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வசுதுபணிக்குயலை வாழ்சதியகமனவனும்
கருணர்வந்தாரென்று கட்டழகசொல்லுகையில்
வாச்சொல்லுமெனறழகதசன பாதுபெருந்திருவாள்
தாதியவளோடிவந்து கையலவரச்சொன்னாள்காண்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆணமகர்வுள்நுழைந்தார்।

## கர்ணர் பெருந்திருவாளைக்கண்டது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தன்னடிக்கே
ஆனைத்தலைகீழ அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்கவென்றங்கவரை
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
சிரம்பீர்நிலைதரிப்பீர் சீராசையாண்டிடுவீர்
நீவேயரசாள்வீர் நீடூழிகாலமட்டும்
இருவர்களாக இருந்தரசாளுவீர்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இவருடைய திருமேனி
வாடியிருப்பதேன் மன்னருடைய திருமுகங்கள்
விடாய்ப்பட்டிருக்குது வேந்தன் திருமேனி
கட்டிதயிருகளும் காவடியிலன்னமும்
பாலைக்கழுநீர்மோரும் பரிவிட்டே பார்த்தேவந்தா
விடாய்த்துமண்டபத்தில் வேந்தனைவாவிலேயே
எந்தவழிவந்தீர் என்றாள் பெருந்திருவாள்
ஆச்சிரமைந்த அவ்வழியில்வந்ததிலே
மற்றமொருவழியை வந்தெனுரைச்சியமே
மாலைமுடியானே நீவருவதற்குமுன்பாக
ஆரப்பசிக்குதென்று அரவக்கொடியாளும்
ஆனைதவாழ்மார்பா அடிசலுக்குத்தானைவந்தார்
மாலைமுடியார்க்கு நீர்வந்தசெய்தியொடு
தாம்வடமாய்நின்றார்கள் தனஞ்செயர்களிருவருமாய்
மனுசனொரடியே மன்னனொருவருமாய்
ஆனைகமாய்நீங்கள் அசனக்குவாருமென்றார்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
சந்தரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்த்து
மஞ்சநீர்சாலையிலே மன்னவரும்பேசப்புகுந்தார்

## துரியோதனனுங் கர்னனுங்கூடினது.

ஆனைபணிகழட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
சேனையாப்பணிதிகளை நாயகமார்தாங்கழட்டி
மாலைமுடியாரும் மஞ்சனநீராடி
சாந்துயில்சேர்ந்து இழைமேற்சாத்திட்டுத்தி
துவட்டகொண்டு துவட்டியங்கந்தார்கள்
ஆனைபணிபூட்டி ஆனைதவாழ்மார்பா
தேனலைலோதாரா திருநீறுகாப்பணிந்து
செந்தூரப்பொட்டுமிட்டு சேவடியடிபணிந்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் போனாரிருவருமாய்
நித்தியபடிதானும் நிறையவேதானங்கொடுத்து
செம்பொன்முடியாரும் செபதபத்தானமுடித்து
சந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து

அமுதுண்ணு மண்டபத்தை அலங்கிட்டு நீர்தெளித்து
காலுமலங்கரித்து எத்திசையும் நீர்தெளித்து
பூமியெல்லாமொத்ததொரு பொற்றடுக்குதான்போட்டார்
பொற்றடுக்குமேலே புஷ்பமிராவிற்றிருந்தார்
இடக்குமுக்காலிவைத்து செம்பொலமணிகளைவைத்தாள்
பொறித்தபொரிக்கறியும் பொன்போலசிறுபருப்பும்
கட்டிப்படைத்தாள் கொம்பேரிளையாளும்
அந்தஅடிசில் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகையுண்டபின்பு மருதளிகையுண்டார்கள்
கைவலம்பிச்சிகொண்டு கனகமணிமண்டபத்தில்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்பியரும்
வாய்த்ததம்பிலக்கூறும் வாழைப்பழக்காயும்
வாங்கியமுதுசெய்து மன்னரிருவருமாய்
அர்த்தமொத்தச்சாமம் ஆச்சுதானக்கோரம்
ஆபரணக்காரனுண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
சந்தப்பூமாலையும் தேயுமிலையுமைகொத்தார்
ஆலவட்டம்போட்டார் அரண்மனையில்தானேபோனார்
சேஷமுண்டானதல்லோ எங்கேதம்பிருந்தா
வைத்திருக்கண்டான் மாலுமுடையானை
காசினியாளர் கனவில்பெருமானை
இருபிறுமென்று இழிவடைக்கையார்த்தி
இவகாரனைத்தில் சேர்ந்திருந்தார்கள்
வாழியிருந்தார்கள் வாழ்விசைமிகராதனத்தில்

துரியோதிரன் கர்ணனைக்கேட்கிறது.

தேசத்தரசாளும்மன்னன் துரியோதனப்பெருமான்
கர்ணனைத்தான்பார்த்து கடைக்கண்டுரைப்பான்
மானுக்கரசுவேந்தன் மன்னன்முகம்பார்த்து
சீர்பெருமை துற்றிலே போற்றமறப்போகாமல்
சேர்த்திலாவிற்காக்க இறைமனைப்பாவித்தே
தேர்பாகனென்னை நீ தெரிந்துசொல்லாதே
பின்னைக்குப்பின்னோயாய் பெரியபின்னோராளுன்னை
மாற்றிவளர்த்தென்னை மகுடமுகச்சூட்டியுன்னை
மன்னவனென்றுபெயருமிட்டு மன்னனாய்வைத்தேனே
உத்தமனுக்குச்செய்து உபகாரமறந்தே
உபகாரமெத்தச்செய்தாய் உற்றதொருதேர்ப்பாகா
என்றுயிவனுக்கு எடுத்துநீ கேட்டனர்
காசினியாளர் கர்ணனுக்கேசொல்வார்
என்னைப்பேழையிலவைத்து பெருந்தனில்விட்டதுவும்
தேர்ப்பாகன்றனைச்சேர்ந்து சிசுக்கியுமதப்பட்டதுவும்
என்னைமாற்றிவளர்த்து மன்னனாய்வைத்ததுவும்

அறியாதோவிக்காட்டு அம்பலத்துச்சேனையெல்லாம்
இதும்பேச்சுசொல்லவோ இந்தச்சபைநடுவே
சொல்லவேவேணுமோ சுந்தரப்பூமுடியார்
இக்காலுறுதியா யிருந்தோ மரசாண்டோம்
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
இக்காலுமில்லாதிப்போ தென்னவினைசெய்தேனையா
சுந்தரமேசொல்லாமல் சொன்னதுதெரிவதுண்டோ
தீயினிற்சுட்டபுண்ணு சீக்கிரத்திலாறிவிடும்
நாவினாற்சுட்டபுண்ணு நாயகமேயாறாது
இப்போ-என்னவினைசெய்தேன் எனக்குரியச்சொல்லும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்கேட்டு
அரசாளுங்காவலியாள் அல்லித்திருமகனார்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அவள்-ஆச்சிஅரண்மனையில் ஆரணங்கைவையாமல்
என்னுடையகோட்டையிலே இளங்கொடியைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைகட்டி வீறுவீடுகட்டி
அறைமறித்துக்கட்டி ஆரணங்குதானகொடியை
மன்னாதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நாலால்கருந்திரளார் நாற்றுரும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலையுமுறுதென்று
வாசலுக்குக்காவலாயுன் மைந்தனைக்காவல்வைத்து
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள் தன்னுடனே
மருவிநீயுறவாடி மைந்தனுண்டாக்கிவைத்தாய்
என்றுமன்னன்தானுரைக்க இதைக்கேட்டுக்கர்ணனவர்
அரகராவென்றுசொல்லி அரசனுமுகஞ்சிவந்து
சிவசிவாவென்று திருச்செவியிற்கைவைத்து
காசினிவர்ணர் கர்ணனுங்கண்சிவந்து
சீறியேகண்சிவந்து செங்கோன்முகந்ததும்பி
உறக்கம்செய்பொழுது வந்திரப்போர்க்கண்சிவந்து
உன்சோற்றையுண்டதிலும் வன்னாசைபண்டதுவும்
பிஞ்சுமணிமுடியார் புலைபடவேண்டுமென்று
வேண்டேனினிசென்மம் வேறுநினைப்பதில்லை
மாலைமுடிகத்திடுவேன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் சிவபாதஞ்சேர்ந்திடுவேன்
மாளுகிறேனென்றுசொல்லி வாளுருவிப்பிடித்தான்
கொற்றவர்கள்கோமான் குருவிவாளைவாங்கி
அம்பலத்துச்சேனை அடைக்கக்கொண்டுபோனது
சேனைகளைத்தந்தையுடு சேரவந்துபாண்டவர்கள்
துணைத்தமையன் அரும்பாவாளாவித்தனர்

துரியோதனன் கர்னனுக்கு சமாதானஞ்சொல்வது.

தேசத்தழகன் திரியோதிரன்பார்த்து
கண்டோமேயின்று கர்னருடகோபத்தை
இந்நாளுங்கண்டதில்லை இவருடையகோபத்தை
ஆருக்குமஞ்சலொட்டான் அங்கவளகட்டான்
என்று சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
பின்னுகவக்கு பெருமானைச்சேர்த்தணைத்தான்
இணையிலாவென்தோழா என்னுயிர்க்காவலனே
காலங்களிரேழும் கண்டுணரவைத்தவனே
என்தன்னைப்புரக்கும் தர்மப்பெருமானே
என்னைக்கண்ணென்னவைத்த கர்னர்பெருமானே
தனியாய்த்தனிவாய் தார்வேந்தாவுன்கோபம்
கைபதைக்கவாய்துடிக்க கண்ணைத்துடைத்துக்கொண்டார்
கண்டார்கணையாழி கட்டழகன்கைதனில்தான்

கர்னர்புலந்திரன்கணையாழிகாட்டினது.

இக்காட்டுவேலையல்ல இந்தக்கணையாழி
மதுரையில்வேல்கண்மாமன்னரசுகோமானே
ஆருடைய ஆழியிது அடையாளஞ்சொல்லுமென்றார்
ஆழியெடுத்து அலதாரன்வாசித்தான்
அரசாளுங்காவியாள் அல்லிதிருமகனார்
உண்மைக்காபுலந்திரனார் வந்ததுகானறியேன்
அறியாமல்சொன்னேனே அரசேபொருத்தருள்வீர்
என்றுரைத்தவிலைச்சுருளும் வர்னப்பழக்காயும்
காவலர்வீரியர்க்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டார்
என்றனேகரும் இலைபமிர்தங்கின்னுமென்றான்
மன்னுடிவாசங்கள் மன்னர்கையில்தான்கொடுத்தான்
வாசங்கள்சாப்பிட்டு மன்னன்தனித்திருந்தான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதனன்கூறுவான்
பருவமதவானை பஞ்சவர்களைவரையும்
காடுகாமும்நல்லதொருராச்சியமும்
அடங்கலும்தோற்று அனைவரும்போனாரே
முதிரினைகயிடப்போரீர் முடிமன்னர்கோவிலெல்லாம்
அன்றுபெடுத்துவந்த ஆழியிதுகாணும்
அடையாளமல்லவென்று அலைதான்கூறினன்
இப்பெரியவடையாள மெடுத்துவந்துகாட்டுமென்று
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துகாட்டுமென்றான்
உத்தமனார்கர்னர் வழியளைத்தான்பார்த்து
தன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளரண்மனையில்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்கிறதென்றுசொல்லி எடுத்தோடிவாருமென்றான்

உத்தமர்கள்வீரியரும் வைரியப்பேர்தான்கேட்டு
தேனுறுங்கருங்குழலாள் ஆற்சடையாள்தானிருக்கும்
மாதிருக்குமண்டபத்தை வந்துமிகத்தெண்டனிட்டான்
தேனுறுங்கருங்குழலாள் ஆற்சடையாள்தான்பார்த்து
நீர்யாரவலியரென்று அறியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேனுமன்பணிதான
காசிலிவர்னர் கர்னர்பணிதானுமென்றான்
ஆணைக்கேயுமுடைய அண்ணர்பணிதானுமென்றான்
மதுரைப்புலந்திரரும் வந்ததுமில்லையென்று
மாதுமணவாளர் வந்தபடியில்லையென்று
காசிலிவர்னர் கர்னர்மோசந்தேகமாய்
கூறினார்கன்னரே கொடுகாங்கொண்டவரும்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்குதென்றுசொல்லி எடுத்துவரச்சொன்னார்கன்
எங்கோவடையாளம் எடுத்துவந்துதாருமென்றான்
தேனுறுங்கருங்குழலாள் ஆற்சடையுந்தான்கேட்டு
அவர்ஆர்சொல்லுங்கேளார் அரவக்கொடிவேந்தன்
இழந்தோமோமும் இளங்கொடியைபின்றேடே
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்துதிர்த்தாள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதருங்கைகொடுத்தார்
வாங்கிதான்கையைபதத்தி மாலைமுடியானும்
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தார் கொற்றவனார்தானவனும்
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருவடிக்கு
கொண்டுவந்துவைத்து கொற்றவனுந்தெண்டனிட
மாணிக்கப்பேழையை மன்னவனுந்தான்திறந்து
ஆணிப்பொன்னாலே அழுந்தக்குப்பியிட்டு
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அபரஞ்சிவர்ணசரம்
மன்னவனுங்கைகொடுத்தான் மாணிக்கமோதிரத்தை
பார்வேந்தன்கைகொடுக்க பற்றுக்கொண்டோனும்
ஐவரிடத்திலவள் அரிவைவனம்போனாளே
முத்தரிகைபோடப்போகீர் முடிமன்னாவிட்டனைத்தும்
அன்றுயெடுத்துவந்த அடையாளபேழையிது
அடையாளமல்லவென்று அரசனுமேதுசொல்வான்
அந்தபடிச்சொன்னாலும் அரிவையரைவைப்பதில்லை
தேனார்குழலியரை தீவனர்தந்தள்ளிவிடும்
அசுபதசாதிபதி அதிகருணைகூறுகிறார்
ஆரமுலையாளும் ஆளனுப்பப்போகவிட்டு
வண்டார்குழலாளை மதுவோலைவந்தபின்பு
தேனார்குழலாளைத் தீவனர்தந்ததள்ளிடுவோம்
தேசத்தரசுமன்னன் திரிபோதனன்கேட்டு
அந்தப்படிச்சொன்னாலும் இளங்கொடியைவைப்பதில்லை

அரியன்கோபித்து அக்கினியைவளர்த்தச்சொன்னது.

செம்பொன்மணிபோரைத் தீக்குழிவெட்டுமென்றார்
அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு அரிவையிளமாதரசை
அத்தினகர்பட்டணத்தை ஆளாமல்விடுவதில்லை
வீண்வார்த்தைபேசாதே வேணமட்டுஞ்சொன்னாலும்
இளங்கொடியைவைப்பதில்லை என்னதான்சொன்னாலும்
தேனார்குழலாளைத் தீவார்த்துதள்ளிடுவேன்
உத்தமர்கள்வீரியனும் வழியைத்தானழைத்து
சித்திலக்குழுமுடியாள் செமித்தபேரெல்லோரும்
அந்தண்டபேரையும் அழைத்தோடிவாருமென்றான்
அத்தனைபேர்களும் அம்பலத்தில்வந்தார்கள்
எங்களையழைத்தது ஏதுவகைசொல்லுமென்றார்
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அதனாலழைத்தேனென்று அரசனுக்குதெண்டனிட
அத்தனைபேருமாய் அம்பலத்தில்வந்துநின்று
எக்கையாதீக்குழிகள் காம்பீடத்தில்வெட்டுவது
அல்லிமருமகளை அக்கினியிலதாளறு
தேனார்குழலாளைத் தீயெரிக்கக்கண்பார்க்க
என-ஆசாரவாசல்முன்னே அடையவெட்டுமென்றான்
வெட்டிக்குழிபறித்தார் வெகுதாகதாழிகையில்
தீக்குழிகளைச்சுசென்று தெண்டனிட்டாருழியர்கள்
தீயைவளர்த்துமென்றான் சிரியோதிரப்பெருமான்
சித்திலக்குழுமுடியார் செமித்தவ்வானர்தான்கேட்டு
காவலர்வீரியர்கள் காட்டகத்தில்வந்துநின்று
பட்டிறம்பார்த்து பரிவுடனேயெல்லோரும்
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழகாயப்பிளந்தடுக்கி
சந்தணத்தக்குஞ் சமுராய்ப்பிளந்திடுக்கி
மூட்டினார்தீயை முடிமன்னர்சொற்படிக்கு
வானமட்டுந்தீயும் வளர்ந்துதம்பமாம
ஆகாயமட்டும் அக்கினிகள்தான்வளர்ந்து
தீக்குழிவளர்ந்ததென்று தெண்டனிட்டார்சேவகரும்
தேசத்தழகுமன்னன் சிரியோதிரன்கேட்டு
காசிவிவர்ணர் கர்ணர்முகம்நோக்கி
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்தப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்

அக்கினியில்கர்ணர்விழப்போனது.

காசிவிவர்ணர் கர்ணரதுகேட்டு
என்மேல்சந்தேகம் எழில்வீரகண்டாயோ

அக்கினியில்காந்துமிப்போ ஜயாகுதிக்கிறேன்
என்று-வரிந்துகட்டிப்படச்சைவடம் மன்னாதிகர்ணர்
திக்குழியைச்சுற்றிவந்தான் தென்னன்பெருமாளும்
அம்பலத்துசேனையெல்லாம் அடாக்கொளுகலைத்து
கட்டிப்பிடித்தார்கள் கர்ணர்பெருமானை
கொற்றவனுர்வீரியனும் கோபம்தணிகபின்பு
காசிலிவர்னர் கர்ணர்திருமகனுர்
இந்நாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானை
அல்லிப்பெருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆரணங்கையிப்போ அழைத்துவரச்சொல்லுமென்றார்

தூதர்கள் கர்ணர்புத்திரனுக்குச் சொல்வது.

உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
இந்நாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானே
அவர்ஆசனத்தின்கீழே யடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நீர்பார்பணிந்தா அரியவுரையுமென்றான்
தேசத்தழகனவன் திரியோதனன்பணிதான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
உங்கள்ஐயர்சந்தேகமாய் அரவக்கொடிவேந்தன்
கூறினார்கண்டீரோ கொற்றம்பூமன்னவனே
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
வானதனாவுந்தியும் வளர்ந்ததுமன்னவனே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அக்கினியிற்றள்ள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்

கர்ணர்புத்திரன் சொல்வது.

ஊழியர்தானுரைக்க வுத்தமனுந்தான்கேட்டு
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளிவிட்டு
ஆள்வாரொருவனிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியாரோதானும அல்லியுடன்சவகத்தை
மதுரைதுரைச்சியரை மணமாலைசூட்டவென்று
காசொன்றும்நாத காளையந்த அருச்சுனனார்
முந்திவந்து முடிமன்னாமாலையிட்டார்
மதுராபுரியாளை மணமாலைதான்சூட்டி
தேவேந்திரலோகம் சென்றுமே அருச்சுனனார்
அப்படியல்லவோ ஐவருடையசவகங்கள்
ஏழாமவயதினிலே மதுராதவன்தன்முகனை
கட்டிமயிர்பிடித்து கடுத்துவுடல்பிளந்து
கோமானுதிரம் குடித்துவைரமேயா
மன்னனுடல்புகுந்து மணமாலைபூண்டுகொண்டான்
இவனை-அக்கினியில்தள்ளி அரசாளப்போகிறீரோ

அன்று-பத்தினியைக்கொண்டுவந்து பாரச்சபைநடுவே
மாதினைத்துகிலாடை மானகன் தானுரிந்தான்
தக்கபுகழுடைய தருமர்பொறுத்திருந்தார்
அன்றுபொறுத்ததுபோல் ஐவரின்றுபொறுப்பாரோ
நாலாள்கருந்திரளார் நூற்றுருவர்சேனையெல்லாம்
சோரக்குருவருப்பார் சேனைகளத்தனையும்
அத்திபுரபட்டணத்தை அடங்கலையுந்தானிடித்து
பருத்தியும் ஆமணக்கும் பஞ்சவர்களிறைத்திடுவார்
பொருளும்பொருமென்று பொற்கருணர்புத்திரரும்

கர்ணர்புத்திரன் கலந்தாரியைக்கண்டது.

ஆனைக்குச்சேதி அறிந்தானவந்தேனென்று
உத்தமன்விரியனும் உட்கட்டைபோய்ப்புகுந்தான்
தாமக்கருங்குழலாள தாதியெதிர்கண்டு
ஆசனமேபோட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
வந்துவிளப்பாரி மன்னன்திருமுகத்தை
தாதியர்கள்பார்த்திருந்து தாம்வந்தனேதுசொல்வான்
மாலைக்குழலாரே உங்கள் மதனியரைநீரழையும்
ஆனைக்குயப்போது அழைத்தோடிவாருமென்றார்
தன்கைக்கயிறி தானெருத்தினைகொடுத்து
மங்கையருமபள்ளிகொண்ட மண்டபம்போய்ப்புகுந்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிதாயகமே
அத்திபுரமகருக் காதினத்துக்குடையவளே
தான்பிறந்தநாட்டுக்கு தாமெயதிபதியாய்
முத்துருக்கெல்லாம் முழுதுமுடையவளே
மங்கையரேயும்முடைய மைத்துனனார்வந்துகாண்
வாசலிவர்ணா காணர் திருமகனார்
மாலைமுடியழகர் மண்டபத்திலவந்திராங்க
அழைத்துவரச்சொன்னு மனப்பாலமைத்துனனார்
சொல்லுதற்குமுன்னே தோகையெழுந்திருந்து
பூவணையைவிட்டு பூங்கிளியுந்தானிறங்கி
தாரார்குழலுடையாள தாதிகள்தானுன்றி
காரிழையாள்தாதியர்கள் கைலாகுதானகொடுக்க
மெத்தைமேலதானடந்து மெல்புருவக்கண்ணாளும்
மைத்துனனாலந்திருக்கும் மண்டபமம்போய்ப்புகுந்தாள்
மாலைமுடியானும் மதனிவரவுகண்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மதனியார்பாத மலர்தூவிதண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியமங்கையரும்
தனணியர்கள்மாலை அடுக்குமணமபெருவீர்

வாழ்த்தியேயென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினான்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமன்னவனிருந்தான்

கலந்தார சொல்வது.

அப்போ கார்குழலாள் மாது கலந்தாரியதுரைப்பாள்
மைத்துனரு நீருமிங்கே வந்ததுமென்ன
மாங்குழலியே மகளிபேரீர் கேளீர்
மதுரைப்பெருமாளும் வந்ததுமில்லையென்று
நீபவனர்த்தினர் தேசத்துமன்னவன்
வானமட்டெழுந்திங்கள் வளர்ந்ததாரணக்கோம்
ஆனைக்குழியகலம் அக்கினியும்வளருது
அக்கினிக்கதன்னவும் அழைத்துச்சொன்னாரே
ஆதலால்குவத்தேன் அவனக்கினிமகளியென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அல்லிமருமகளும்
கட்டார்குழலாள் கலந்தாரியதுசொல்வாள்
சீர்பெறிபதத்த செங்கைப்போல்முத்தரும்பி
அல்லிமருமகளை அக்கினிக்கதன்விட்டு
ஆள்வாரெனின்இருந்து அத்திரப்பட்டணத்தை
அற்பனோடாளும் ஆளுத்தசனத்தை
ஆளுமதுமன்னவன் வருச்சவாசதுரை
மதுரைதுரைச்சியை மணமாலையிட்டுவென்று
பூமியைவலமாக வருகின்றவேளையில்
காசோனமெம்கோர்த்த காலயந்தவருக்கனார்
தாலிபுமேசோடே தாய்வத்தாக்கோம்
மாதுகருங்குழலை மன்னவன்மாலையிட்டு
தேவேந்திரன்பட்டம் தேர்வைசயாண்டாரே
அப்படிபலமே ஆவார்சேவகர்கள்
வேதகன்பின்பலமே கபடர்கன்றாற்றியக்கும்
ஏதுக்குதன்னுக்குறா எனப்பெருந்தேவில்
என்னைவனதல்ல இவனபாருகாறு
பார்காறுமென்னை அக்கினிக்கரன்தானவன்
காவலாளன்பாண்டவர்கள் காக்கிறோம்போனவர்கள்
என்-மாமன்மாரெல்லோரும் வனவாசம்போனாரே
என்-மாமிகுழலிவிரித்து வனவாசம்போனாளே
நான்-ஏற்றகுலவாசகன் இளையமாய்தானடந்தால்
அவர்-தனனைப்பாரோ ஆனாதோமணிதன
எனக்குத்திரதமெர்றுபடைக்கதை போரொருபூச்சாந்தி
போர்தன்வாருபட்டிருந்தது பொருதசீனைகப்பணிபூட்டி
மார்பிணையனமேலே வளர்ந்தாலோமன்னவனார்
நான்-ஏற்றுனைசசவ இருந்தபேயமானுல
அவர்களைப்பார்த்து அதிகாலவேளையிலே
அதையிலைதிருந்தநிஜல ஆனந்தமாழ்மாரப

வாசலுக்குக்காவலாய் மைத்துனரேநீரிருந்தீர்
அண்ணேயிவன்கள்ள யிவனுலேதானுமோ
தக்கபுகழுடைய தருமராஜதம்பியர்கள்
பதினெட்டுக்கோள்பாரதம் படையெடுத்துவந்தாக்கால்
நாலாலக்கம்திரளார் நூற்றுவர்கள்பூமுடியும்
வீமர்கைதெண்டாலும் விசையர்கையம்பாலும்
நாமக்குலவிளக்கு நகுலர்கைபாங்கினாலும்
சகாதேவர்கையிருக்கும் சக்கரத்துவாளினாலும்
துண்டுதுண்டாகவே துணிக்கின்றபோதையிலே
கூறுகூறாகவே குவிக்கின்றபோதையிலே
பிணத்தின்மேல்தானடந்து பெண்கள்மாரெல்லோரும்
காலை-தலைப்பலகைகளைவைத்து தானழுதுமாதர்களை
தம்பிமார்பெண்களை தள்ளாமற்சொல்லுமென்றாள்

கர்ணர் புத்திரன் சொல்லுவது.

அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்காரயன்புத்திரனும்
காலை-துண்டுதுண்டாக துணிக்கின்றபோதினும்
அரவக்கொடிவேந்தன் அஞ்சானொருநாளும்
மாலைக்குழலியரே மதனியரேகேளீர்
எங்களையுமல்லாமல் எழில்நாகங்கொண்டோனும்
உம்மை-தன்றுணைக்குவந்தாலே தருமமுடியோனும்
என்னசொல்வீர்மதனி என்றுரே மன்னவரும்
கான்-சொல்லவரியேனே சுந்தரப்பூமுடியை
எதிரேயுத்தாஞ்சொல்லி எடுத்துரைக்கமாட்டேனே
அஞ்சுவேனென்றுசொல்லுதற்கு ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஆர்காணும்பெண்ணே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
தம்பிமார்பெண்களை தள்ளுமென்றசொல்லுதற்கு
அதற்குகாவஞ்சுவேனே ஆலமுகாவீரியனே
அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்காரய புத்திரனும்
மாலைக்குழலியின் மனதைதானேசோதித்தேன்
வாலுக்குமஞ்சாதே இருமென்றுதானுரைத்தார்
அஞ்சுகைவேல்காலும ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஒன்றுமாண்டல்லவோ உத்தமர்கள்வீரியரே
ஐந்து அடையாளம் ஆனைமுகர்தான்கொடுத்து
வாசலுக்குக்காவலாய் மைத்துனரேநீரிருக்க
அஞ்சேனொருநாளும் ஆணைக்குவென்றுரைத்தாள்

கர்ணர்புத்திரன் தூதனுக்குச்சொல்வது

ஏலக்குழலியரே இருமென்றுதானுரைத்து
அப்போதுதூதவனும் அவ்விடத்தில்நின்றிருந்தான்
வந்தவொருதூதவனை மன்னவனுந்தானழைத்து
அஞ்சிக்கையாகயிங்கே-அல்லோருநாமிருக்க

அவளஞ்சவில்லைகாணும் அதிசயப்பேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அறிக்கையிடவந்தேனென்றார்
அவ்வார்த்தைசொல்லென்று அனுப்பிவிட்டுதூதுவனை
காவலிலேதானிருந்தான் கட்டமுகனப்போது
அப்போதுதூதுவனும் அட்சணமேவந்துவிட்டான்

துரியோதனன் வேதியரையழையுமென்றது.

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானாகி
காசிவிவர்ணர் கர்ணரைத்தானழைத்து
வேதியர்கள்பெரியோரை வேகத்திலையழையுமென்றார்
சாஸ்திரவாதிகளைச் சகலரையழையுமென்றான்
வேதந்தெரிந்தவரை வேதியரையழையுமென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அதிகர்ணர்தானெழுந்து
அரசன்சொல்கடவாமல் அந்தணரைத்தேடுகிறார்

பெருமாள் வருகிறது.

அந்தவொருவேளையிலே ஆயரவாநிந்தார்
அண்டமளந்ததொரு ஆதிநாராயணரும்
இதுதான்சமயமென்று எம்பெருமானேதுசெய்தார்
நல்லசகுணமென்று நாராயணரெழுந்து
சாஸ்திரந்தானறிந்த சதுர்மறையோர்போலாக
அறுபத்துநான்குகலை யாவுமுணர்ந்தவர்போல்
வேதங்களைகண்ட வேதியர்போல்வடிவெடுத்து
மெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுவேதியராய்
விருத்தக்கிழவராய் வெகுநாளாய்வாழ்பவராய்
நேரப்படித்தவராய்த் தெளிவறிந்தவேதியர்போல்
முற்றுமேகற்றவராய் முழுதுமறிந்தவராய்
தெண்டுபவுத்திரமும் திருமார்பில்பூநூலும்
தன்னாதவேதியர்போல் தடியூன்றிவாறாராம்
வாரவொருவேதியரை மன்னவனுந்தான்பார்த்தான்
எதிர்கொண்டுதெண்டனிட்டார் பியலான அதிகருணர்
தெண்டனிட்டகர்ணரை சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறையவனேதுரைப்பார்
அஞ்சாதேகர்ணரே ஆதிமூலமாயவனார்
இவ்வேஷங்கொண்டு இவ்விடத்தில்வந்தேன்காண்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடஞ்சொல்லவந்தேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
ஆனதினால்நீர் அஞ்சவேண்டாம்ராசமன்னா
மதுரைதுரைச்சியவள் வனகாயபுத்திரனும்
தன்தேவிபண்டைவந்து தாமருவியவன்போனான்
அடையாளமுந்தந்து ஆனைமுகாதான்போனான்
உன்மீதுசிந்தனைகள் உண்மைசொல்லும்மன்னனுக்கு

சிந்தைகலங்கவே தெரிசிப்பேன்கடனுக்கு
அந்தசாகேதவாருமென்று அந்தணர்சொல்லுகையில்
காவலனுங்கேட்டு மன்னன்மகிழ்ந்து
ஆனந்தங்கொண்டு அரசனும் தெண்டனிட்டு
கைலாசநாதன்கொடுத்துக் கைமையர்கூட்டிவந்தார்

துரியோதிரன் வேதியனைக்கொண்டுமரியாதைசெய்தது.

மாறுகைக்கொண்ட மன்னன்கொலுமுகத்தில்
அந்தணர்வருகையிலே அரவக்கொடிவேந்தன்
தெண்டனிட்டுவேதியர்க்குச் சிங்காதனங்கொடுத்தான்
குந்தினார்வேதியருங் கொலுமண்டபத்தில்
மற்றுமொருமன்னவர்கள் மகுடமுடிராசாக்கள்
ஏகமாய்நிறைந்தார்கள் எங்குமிடமில்லாமல்
அப்போதுவேதியரும் அரசன்முகம்பார்த்து
எம்மையழைத்தது ஏதுவகைசொல்லுமென்றார்
உம்மையழைத்தவகை ஒன்றூர்குறைவுமில்லை
அம்பிமருமானை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
காலுமதுநல்லதாய் நாயகரேசொல்லுமென்றான்

வேதியர் ஆருடஞ்சொல்வது.

கண்டாரேவேதியரும் கட்டனதுதன்னினைவை
கூறுவார்வேதியரும் கொடிநாகமன்னனுக்கு
அரசற்குத்தக்கபடி ஆயாருளனுற்றார்
அஸ்தநட்சத்திரம் ஆகாதநாளாச்சே
கேட்டையுமூலம் கெடுதிநாள்வந்ததுவே
ஐந்தாறுநாளைக்கு ஆகாதநாளாச்சே
இன்றெட்டாநாளையிலே ஏந்திழையைத்தள்ளிடலாம்
யாருக்குமொன்றுமில்லை உமக்குங்குறைவில்லை
அக்கினியிற்றள்ளவென்றால் அதுக்குஇடமுமில்லை
ஆற்றங்கரையோரம் அக்கினியைத்தானவளர்த்தி
எட்டுநாளொருவாசம் எறிநெருப்பு ஆறுமல்
ஆகாசமட்டும் அடர்ந்துஎரியவிட்டு
பகலினதுவெய்யிலே படரவெறியவிட்டு
தணியாமலக்கினியைத் தார்வேந்தர்காத்திருந்து
அன்றுடம்பிராமணர்க்கு அளவிறந்ததனங்கொடுத்து
கோதானம்பூதானம் கொடுத்துவாவேதியற்கு
வானகுதிரைபசு அபாரியாய்த்தான்கொடுத்து
எட்டுநாள்சென்றபின்பு ஏந்திழையைத்தள்ளிவிடும்
அதனுடனேதோஷம் அபகரித்துபோய்விடும்
எட்டாதுளுமிங்கோம் இவ்விடத்தில்யான்வருவேன்
கூடிருந்துதள்ளிடுவோம் கொற்றவனேயென்றாராம்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அலைக்கொடிவேந்தன்
பூரித்திருந்தோனும் பொன்னங்கிதான்கழலச்
சந்தோஷங்கொண்டு சரீரமும்பூரித்தான்
வேதியனைப்பார்த்து மெச்சியெடுத்துரைப்பான்
இன்றெட்டாநாளையிலே இங்குவாரும்வேதியரே
என்றுமிவனுரைக்க ஏதுசொல்வார்மாயவனார்
அப்படியேயாகுமென்று ஆயவர்தானடந்தார்

பெருமான் அல்லியிடம்வருகிறது.

காடுசெடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகளைதாண்டி அதிசயங்கடாண்டி
வெக்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கொக்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சந்திரசூரியர் காணுவனங்கடந்தார்
வாருமதுரையது வடமதுரைதாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதாண்டிவந்தார்
அல்லியரசாணியது அரண்மனையில்வந்துவிட்டார்
பிரவாமுடசரிந்த பெண்பெருமாள்காவலியும்
கண்டாளோவேதியரைக் கன்னியிளமயிலாள்
வேதியரைக்கண்டவுடன் மெல்லிபருந்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டுமெல்லி செப்புவாளொருவார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
திரிப்படித்தவரே தெளிவறிந்தவேதியரே
எந்தவூர்தேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றுமேதோகையரும்
தூரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிதேசம்
அத்திபுரத்திற்கு ஆனக்கேயானிப்போது
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேபெண்தனுக்கு
வில்லாளர் துரோணர் விதுரனஸ்வத்தாமன்
[illegible] ஐவர்களையும் கனத்ததொருமெல்லியனும்
[illegible] துருபதராசரவர் [illegible] மன்னன்
தம்பிமார்தொண்ணூற்று ஒன்பதுபேர்ராசாவாம்
அவர்களேகாந்தமாய்க்கூட இராசமன்னரெல்லோரும்
பாரோவோர்கன்னியாம் அவன்பேர்கலந்தாரி
சொன்மொழியாள்வயிற்றில் திருட்டுபிள்ளையுண்டாச்சு
அதையால்கன்னியவை அக்கினியில்தள்ளுதற்கு
கோதானம்பூதானம் கொடுக்கிறார்வேதியற்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேநான்போக
உங்களைக்கேட்டுபோக வந்தேன் [illegible] தமியே
என்றுமிவனுரைக்க எந்திழையும் [illegible] வந்து
சிறிதெதிர்பார்த்து செங்கையார் [illegible]
நாடாகாவலரே அசங்காரமல்லர்களே

அந்தணர்பிராமணரை அறையிலடையுமென்றான்
கேட்டார்பெருமாளும் இனிமொழிவார்த்தைதனை
அகங்காரநீலியென்று ஆயர்மனமகிழ்ந்து
எடுத்தார்சுரூபம் எம்பெருமானாண்டவரும்
கண்டவர்களைதாணுடுங்க கரியமாலுருபமானார்
பார்த்தாளேயல்லியம்மாள் பாராளந்தார்வடிவமதை
மெத்தநடுநடுங்கி மேனியெல்லாம்வேர்வையிட
வந்துபணிந்தாளாம் மாயவனார்தன்பாதம்
பணிந்தெழுந்திருந்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
என்சாமியென்குருவே என்னுடையகர்த்தாவே
ஆண்டவரேநீருக்க அடியாட்குளென்னகுறை
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாட்குயான்செய்ததெல்லாம்
அத்தனையுநீர்பொறுப்பீர் ஆயர்பெருமானே

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
மலரிற்பிறந்தவித்தாரு வாழ்வரசியல்லியரே
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியை
தீயிலேதள்ளுதற்கு துரியோதனன்நினைத்தான்
வேதியனையழையுமென்றான் வேந்தன்கபடனவன்
அப்போதுவேதியர்போல் அவ்விடம்யான்போனேன்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடமொன்றுசொன்னேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
அஸ்தநட்சத்திரம் ஆகாதநாளென்றுசொன்னே
கேட்டையுமூலமும் கெடுதிநாளென்றுசொன்னேன்
இன்றெட்டாநாளையி லிசைந்த நாளென்றுசொன்னேன்
திங்கட்கிழமையது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையதினத்திலே அக்கினியைமூட்டுமென்றேன்
அப்படியேசெய்வதற்கு அரசனிருக்கிறானே
நீஎன்னசொல்லுமென்றார் நிகரில்லாவெம்பெருமான்
என்றாலேஎன்னவாகும் எம்பெருமாள்நீரேசொல்லும்
ஆனாலொருவயணம் அல்லியரேசொல்லுகிறேன்
உன்னைப்போலபத்துபேரை உத்தமியைசோடித்து
நீபிடித்தசெங்கோலை நேரிழையாளைகொடுத்து
ஸ்ரீமந்தபழங்களை தேன்மொழியாள்நாயகியே
புளியாறுவரவிடுவாய் பொற்கொடியாள்நாயகியே
அதுசமையம்நான்பார்த்து ஆகாயமார்க்கத்திலே
வசிபோல்மின்னல்மின்னி ஒருகோடியிறமழைசொரிவேன்
குழுரிவேபெய்யவைப்பேன் கொடிதாகஅக்கினிமுன்
அமமையாறுநீர்பெருகி அணைத்துவிடுமக்கினியை
அரசனதுசேனையெல்லாம் ஆற்றில்மிதப்பார்கள்

அதுசமயம்நேர்பார்த்து அனுப்பிவிடுதாதிகளை
ஆயுதங்களைக்கொடுத்து அனுப்பிவிடுதாதிகளை
சேனைகளையெல்லாஞ் சிறையப்படுத்திவிடு
என்றுசொல்லிமாயவனு மெழுந்திருந்தாரப்பொழுது
அப்படியேநல்லதென்று அல்லிபோருக்காயிருந்தாள்

வேதியர் அத்திபுரம் வந்துசேர்ந்தது.

அடியளந்தயெம்பெருமான் ஆதிமூலமாயவரும்
மதுராபுரிகடந்து வையைவளநாடுவிட்டு
காடுசெடிகடந்து காறுமாறுதாண்டிவந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்சேர்ந்தாரத்திபுரம்
தேசத்தழருமன்னன் துரியோதனனிடத்தில்
வந்துவிட்டார்வேதியரும் சபாவியம்பலத்தில்

துரியோதிரன் சொல்வது.

கண்டானேவேதியனை கபடன்துரியோதனன்
ஐயாபெரியவரே அன்பானவேதியரே
முப்பத்திரண்டறமுஞ் செய்தேன்காண்வேதியரே
யானைகுதிரை அபாரியாய்நான்கொடுத்தேன்
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தேன்காண்வேதியரே
ஆற்றங்கரையோமது அக்கினியைவளர்த்திவிட்டேன்
எட்டுகோணாகவே எரிகிறதே அக்கினிதான்
இன்னும்மேட்டுகெடுவாச்சு எழிலானவேதியரே
ஆச்சுதுகாணென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்
அட்சணமாயவனும் அவன்சேதிதான்கேட்டு
சரிபாச்சுமன்னவனே தனஞ்சயனோராசேந்திரா
உன்-மனதுபடிசெய்ய மறையவனுரைக்கையிலே

துரியோதிரன் கர்ணனையழைத்துச்சொல்வது.

தேசத்தழருமன்னன் துரியோதிரப்பெருமான்
ஆரடாதூதுவரே அழையடாகர்ணனைத்தான்
அவ்வசனங்கேட்டு அந்தூதரோடிவந்து
காசினியர்னர் கர்ணனைத்தானழைக்க
அம்பலக்கச்சேரி அதிகர்ணர்வந்தனர்
கர்ணனைத்தான்பார்த்து கபடனவனேதுசொல்வான்
கேளுங்காண்கர்ணரே கெடுவுஞ்சரியாச்சு
தார்குழலாளை தனஞ்சயனுக்கென்றான்
தடுகேவரவழையும் கந்தாரிநாயகத்தை
என்றவனுரைக்க ஏங்கிமனந்தளர்ந்தான்
வேதியனைக்கண்டார் வேந்தனிருவர்
கண்சைகைகாட்டினர் ஆதிமாலெம்பெருமான்

கர்ணக்கலந்தாலோசிக்கிறது.

ஆர்க்கொருவன்விட்டை அதிகர்ணர்தான்பார்த்து

கடுகியெழுந்தார் கன்னியின்றன்கோட்டைக்கு
மாதாதுகோட்டைக்கு மன்னவனும்வந்துவிட்டான்
கலந்தாகியாவைமனைக்கு கட்டழகருட்புகுந்தான்
தாதிமார்கண்டு தையல்களோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்தார் கன்னியரங்கிருந்தோர்
பாதத்தில்தான்பணிந்தார் பாவையழகியர்க்கு
தன்னைப்பணிந்த தாதிமுகம்நோக்கி
மாதுகருங்குழலே வரவழையுமென்றாராம்
கலந்தாரிநாயகத்தை கடுகவழையுமென்றார்
ஓடிவந்தாருட்புகுந்தா ளேகதாசிகதவ்தனைவிட்டு
ஆச்சியரேயுன்னை யருமையாய்நான்வளர்த்த
ஊட்டிவளர்த்தெடுத்த வுன்னம்மானவந்தார்காண்
அழைத்துவரச்சொன்னார் அம்மானதிருவுளமாம்
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெழுந்திருந்தாள்
பூஞ்சிலம்புதண்டை பொன்னாபரணமியன
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமும்
மாயனார்சீபாதம் வணங்கிநமஸ்கரித்தாள்
வாழ்வீரவளருவீர் மண்ணாளுகிகாலமட்டும்
கற்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காதாசாளவீர்
எழுந்திருமென்று இன்பமுடன்தான்வாழ்த்த
ஆகவேவந்தீராங்கேவந்தீ ரென்னைவளர்க்குமாமாவே
வந்தவிபரமதை மாமாவேசொல்லுமென்றாள்

கர்ணர்சொல்வது.

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமான்
அக்கினிவளர்த்தி அனல்பாயவுங்கனம்பரன்
வரவழைத்தாரும்மை மாதுகருங்குழலே
வெகுகோடிமன்னன் வேந்தர்படைநெருங்கி
சகலோருங்காண சந்தடிநெருங்குது
வேதப்பிராமணரும் விளங்குகிறாய்விடத்தில்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சீரானவுடைவாளம்
கொடுத்தாரேகர்ணர் கோதையாள்கைதனிலே
வாங்கினளுடைவாளம் மலர்காத்தைதானீட்டி
அரண்மனைதாதியர்கள் அனைவோருமதனைப்பார்த்து
ஏங்கியழுதார்கள் எல்லோருங்கூட்டமிட்டு
ஆச்சியரேயுமக்கு அமர்ந்ததுவோகயவபார்
தீக்கோநீதான்பிறந்தாய் தேனாள்கருங்குழலே
அக்கினிக்கோநீபிறந்தாய் ஆரமுலைமாதே
கொழுந்துவிட்டெரியும் கொம்பனையதுபெருகதணலும்
செந்தணலுக்கென்று செழித்துநீதான்வளர்ந்தீர்

இதுதானேகண்டபலன் என்றழுதார்தாதியர்கள்
காரிகையாள்மாது அலங்காரிமேபதுசொல்வாள்
அழுதகொருபெண்பிகளே ஆரணங்குகையமர்த்தி
கேளுங்கள்தாதிகளே கிளிமொழியாள்சொல்வசனம்
கணவன்றனைச்சேர்ந்து கன்னியருசெய்யாறல்
சோரத்தனமில்லாமல் சுந்தரமேவிஜமாறல்
தீக்குழிக்குத்தப்புவேன் திசையெட்டுந்தானறிய
அக்கினிக்குத்தப்புவேன் அஷ்டதிசைதானறிய
அதுதானேஎன்னுடைய இந்தபத்தினிலணையங்கள்
எல்லோருமறியுமட்டும் ஏந்திழையாள்செய்தநூற்றம்
ஆற்றினன்தாதியரும் அல்லிமருமகளும்
ஸ்நானங்கள்செய்து செபதபங்கள்தான்முடித்து
சொக்கரைதானினைந்து திருநீறுதானணிந்து
மஞ்சள்துயிலுடுத்தி மடியிலவைத்த அடையாளம்
கோடாலிமுடிச்சியிட்டு குடமலர்தானணிந்து
சீரானநெற்றியிலே திலதங்கள்தானுமிட்டு
பட்டுடுத்திபணிபூண்டு பதுமைபோலலங்கரித்து
தோழிமார்கூட்டஞ் சுற்றிலும்நெருங்கிவர
மன்னன்திருக்கருணை மன்னவபடைநெருங்க
காவலர்படைகளது கன்னியரைநெருங்கிவர
படைகளிருபுறமும் கொம்பனையைநெருங்கிவர
புலவர்படைபெண்கள் பைங்கிளியைநெருங்கிவர

தீக்குழிக்குவருகிறது

கோட்டையைவிடுத்து கொம்பனையாள்வெளியானாள்
சந்திரனைக்காணாத தையல்வெளிப்பட்டாளாம்
சூரியனைக்காணாத தோகைவெளிப்பட்டாளாம்,
கால்பீலிகலகலென்ன கைவளையல்பளபளென்ன
நெற்றிசுற்றினின்றிலங்க நீலவிழிமைதுலங்க
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்தாண்டி
அம்மைக்கரையோரம் ஆரணங்குவருகையிலே
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் எங்குமகாசெனங்கள்
கங்கைகரைகொள்ளாத கனமானசேனைதிரள்
சங்கெங்குந்நிறைந்திருப்பார் என்றுசிமயிடமுமில்லை
அக்கினிபெருந்தணலும் ஆவிகள்பொருக்கிலேயே
மெத்தப்பயந்தான் மேனிகருக்கிவிட
புகைபோலகப்புகுது பூமிகள்தெரியவில்லை
அக்கினிசுடாரலே ஆறமுடிகூடவில்லை
தவித்துமிகப்போகுது தணலென்றபெருஞ்சுடரால்
அக்கினிச்சுடராலே அநுதாககாரணித்து

நாவுலரண்டது நடுநாவுலீருற்றி
ஆனைவந்துநின்றான் ஆற்றுநீர்தான்குடிக்க
அந்தவேதாருவேளையிலே ஆயனுந்தான்பார்த்து
மாங்காயென்றுசெய்தார் மாயப்பெருமாளும்
ஊசிபோல்மின்னி வுரிபோலேகாவிரங்கி
இருண்டுதேமேகம் எங்குங்கருகருத்து
ஆனைதும்பிபோலே அமர்ந்துவருஞ்சலம்போலே
சோனைமழைமாரி சொரியுதுஅந்நேரம்
வாணமலர்மாரி வருஷிக்குமன்னேரம

அல்லி புளியாறு அனுப்புதல்.

ஆறுஜலமோட அணிமதுரைநாயகியாள்
எம்பெருமாள்சேதி இதுதான்தருணமென்று
மதுரைபெருமானும் வைகையிலேவந்துநின்று
துவைப்புளிகளைத்தையல்கைச்சிவிட்டான்
இச்சையாய்ப்புளிப்பு இனிபுளிப்புதோன்றயிலே
அள்ளிக்குளித்தாளாம் அங்கமதுதான்குளிர
திரேகம்குளிர்ந்தது தேன்மொழிக்கு அந்நேரம்
தெளிந்தமுகமானாள் திருவழகுபூமாது
கன்னர்திருமுகங்கள் களைபழுந்ததன்பூண்டார்
இந்தரகசியங்கள் யாவருக்குந்தெரியாது
அந்தச்சமையத்தில் அமர்ந்தமழைபொழியயிலே
தேசத்தழகவன் திரியோதிரனைபார்த்து
நடக்கைச்சொல்லுமென்றான் கலந்தாரிநாவகத்தை
அப்போ பிரைப்பிறையா னதுக்கொன்றுமஞ்சாமல்
அச்சுதனைத்தானினைந்து அரிவையவள்முகமலர்ந்து
ஆற்றுநீர்தான்பொசித்து அருந்தாகந்தானறிந்து
அக்கினிக்குழிவருகே அரிவையனைக்கொண்டுவந்தார்
தீக்குழியைத்தேடித் தேன்மொழியாள்வந்துநின்றாள்
கண்டார்களெல்லோரும் கன்னியவள்நிற்கையிலே
அந்தச்சமையத்தில் ஆயர்கிருபையினால்
பெரியாறுபெருகிற்று பெருவெள்ளமோடுகுது
அம்மைப்பெருகி அலைமோதும்வேளையிலே

அல்லிபெண்களையனுப்புதல்.

மதுரைவளநாடியவள் மயிலனையாளல்லியரும்
எம்பெருமாள்சொன்ன எண்ணத்தைதானினைந்து
இதுதான்சமயம் இப்போதேதள்ளிடுவார்
ஆடிதந்தையரே அதிகாரிசெங்கமலம்
இதுதான்சமயம் வந்திழையேவாடியென்றாள்
அவள்-பொல்லாதநீலி வல்லாண்மைக்காரியவள்

ஏனம்மாவென்றா ளேந்திழையாள்வல் லீன்றாள்
சிங்காரஞ்செய்தாள் செங்கலத்தாதியரை
மருடாடிசூட்டி மகாணிப்பதக்கமிட்டு
வச்சிரகாயமணிக்கா மாணிக்கமாலையிட்டு
கரவிசேலை ... கண்டாமணிதரித்து
ஆயிபுது ... அவள்கையில்தான்கொடுத்து
பாண்டியனைவாருதற் பரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
... முதிசேலைடாலணிந்து
அவளையாபோலே அவளையலங்கரித்து
அருச்சனைசெப்பனாசே அல்லியருங்காவென்று
என்பெயரைத்தரித்து தட்சணமேபோயி
ஆடாவென்மருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுபவன்
எவராடாமருமகளை இத்தீயிற்றள்ளுபவன்
கொடுக்கிறேன்பூசை குங்குமங்களையுருள
அதிகாரிகாணிருக்க ஆடாதள்ளுபவன்
இந்தப்படியாக எச்சரித்துமேபோயி
அந்தப்படியா அவன்பாடையில்போய்விழுந்தால்
அசட்டையாய்விறபாள் அல்லியவளென்று
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லித்திருமகனுர்
சேர்ந்தாயிருந்ததுவுந் திருவாழிகொடுத்ததுவும்
வந்ததுவும்போனதுவும் வயணமாய்நீயுரைத்து
காரிழையாள்பாதங் கலந்தாரிகையிக்கு
கைதாக்கிமழைத்துப்போய கன்னியிடகோட்டையில்
ஆண்மகனைபிறவிகாண்டுபோய் ஆணைகுருபெண்மயிலை
மசக்கைகள்தீர்த்து மனதைமகிழவைத்து
இன்னம்பிலகாலந்திறமையெல்லாம் றப்பு
பாண்டியர்கள்வந்து பணியமர்ந்தபிற்பாடு
வெற்றிபதவாகை யமராது தண்டாலே
நாற்றுவர்பூமுடியை கொடியிற்றணிந்தபின்பு
அழைத்துக்கொண்டுபோமென்று பஞ்சாங்கனைறுசொல்லி
தேருதலைசொல்லி செங்கமலம்வாருமென்றாள

செங்கமலம்வருகிறது.

அப்படியேயாகல்லமென்று அரிவையிவள்சொல்லையிலே
பயணங்கொண்டான் பைங்கிளியாளசெங்கமலம்
கூட்டியிருப்பதுபோல கொம்பனைமார்சேர்ந்தார்கள்
ஆயுதவரிசையுடன் அமைம்பொர்துணையாளுர்
பாலகுருகளும் ... பரிசைகளுங்கதிகளும்
கட்டிகளும் அம்புகளும் எதிர்கதுருத்தருலங்களும்

வீணை தடியுஞ்சக்கரமும் மங்கையர்கை பிடித்து
இவ்வளவுபேரையுமே எத்திசைக்கு துணையாக்கி
மருமகட்குதானுகந்த வரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மேளமும்பரிசையும் விருதுகளுந்தான்கொடுத்து
ஆற்றிலேதெப்பங்கட்டி அதின்மேலிற்றானேற்றி
போய்வாருமென்று பொற்கொடியுமனுப்பிவைத்தார்
தெப்பமாதனின்மேல் தேனமொழிமார்தானேறி
சகலருமுடனே தையலர்கள்யாவர்கள்
கரைபுரண்டவெள்ளம் கனத்தாறுமுன்னோட
அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனரும்பார்த்திருந்தார்

கலந்தாரி தீயைச்சுற்றிவருவது.

அக்கினிவில்வைத்தவன்தான் அரிவைகலந்தாரி
சுற்றிவரச்சொன்னார்கள் தோகையிளமயிலே
தலைமேற்கரங்குவித்து தையலருஞ்சுற்றிவந்தாள்
தன்னுடைமன்னன் தீயில் சற்பக்கொடிவேந்தன்
விழப்போகுஞ்சமயத்தில் வெள்ளப்புரண்டாறுமே

ஆறுபெருகி அக்கினியைத்தணித்தது.

ஆயர்கிருஷ்ணயினால் ஆறுபுரண்டதுவே
ஆகாயமெல்லை அலைமோதிவந்ததுவே
புரண்டோடிவெள்ளம் பெருந்தணலில்விழுந்ததுவே
கட்டையுந்தீயும் கரைக்கயிதைத்ததுதான்
அக்கினித்தணிந்தது ஆறுவெள்ளமோடுதான்
படர்ந்ததேவெள்ளம் பாரமன்னர்மீதிலேதான்
சிலபேர்மிதந்தார்கள் சிலபேர்முழுகினார்கள்
வேடிக்கைபார்த்தவர் மிதக்கிறாரம்பையிலே
உயிரிழந்துபோனவரும் ஓடியேபோனவரும்
கரையேறிப்போனவரும் காலோட்டம்பிடித்தவரும்
சிதறிவிழுவாரும் சிவனுயிர்போனவரும்
அலறிவிழுந்தவரும் அக்கரையேபோனவரும்
திக்குத்தெரியாமல் திசைகெட்டுப்போனவரும்
அறியாமல்வந்தோம் ஆற்றங்கரையாக
தெரியாமல்வந்தோம் சிவனைப்பரிகொடுக்க
ஒருவர்கள்போனவழி ஒருவருக்குத்தெரியாமல்
மூலைக்குமூலை முழுகிக்கெட்டுதென்றார்
அரிவைகலந்தாரி அசையாப்பதுமையைப்போல்
ஆயன்கிருஷ்ணயினால் அவ்விடத்தில்தானிருந்தாள்
வைகுந்தபடியாக கன்னியருந்தானிருந்தாள்
ஆறுபெருகியதால் அக்கரைச்சேர்ந்திருந்தாள்
காணுமட்டுமிருந்தார் கனத்தபெருவாற்றில்

மற்றவர்களெல்லாம் மாண்டுபிழைத்தவரும்
மூர்ச்சைகளானவரும் மெய்மறந்துபோனவரும்
வாந்திபெருந்தவரும் மண்மேலேவிழுந்தவரும்
கலைபட்டுப்போனவரும் கண்பிதுங்கிப்போனவரும்
திகிலடைந்துப்போனவர்கள் திசைமாறிப்போகின்றார்

## மதுரைப்பெண்கள்வந்துநெருக்கினது.

அந்தச்சமயத்தில் ஆற்றங்கரையோரம்
பெண்டுகள்படைநெருங்க பேரிகைவாத்தியங்கள்
முரசுகளடிபடவே முறையாயிட்டபேரிகைகள்
டங்காரமுழக்கவுந் தவண்டைகொக்கரிகொட்ட
சந்திரகைவிசிகளுந் தாக்கிமுறுந்தாரை
அடிபடுதாரைபேரி அதுவானந்திடிபோல
கோடைகாலத்திடிபோலே குமுகுமென்றபேரிகைகள்
சமுத்திரகோஷம்போல் தனிமதுரைப்பெண்களெல்லாம்
ஆடாபெண்ணுடைய அருமைமருமகளே
இந்திரனார்தேவியரை என்னுடையதங்கமணியை
தன்னுடைகருங்குழலி தோகைமயிலை
என்றுருபிருபிருக்க என்னுடையதங்கமணியை
ஆசைமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுபவன்
அவன்-ஆண்மையும்வீரமும் அத்தனையும்பாரென்று
தெப்பமாத்தைவிட்டு தேவமொழிமார்தானிறக்கி
படைகளுடனேபெண்கள் பதறிவிழுந்தார்கள்
ஓடுகிறசெனங்களை ஒருமிக்கத்தாக்குகின்றார்
கொக்குத்திரளிலே இராசாளிபுகுந்ததுபோல்
புலியினதைக்கண்டதுபோல் போய்விழுந்தசிங்கம்போல்
வந்துவிழுந்து மாட்டுகிறார்பெண்களெல்லாம்
யானைபடைக்கஞ்சாதே அல்லியின்றன்மாதர்கள்
பாலாவும்பரிசைகளும் பாங்குபடியம்புகளும்
கட்டிகமுட்டுவதும் எதிர்த்துநிற்பதுவும்
பாலாந்திருப்புவதும் படையிலேமோதுவதும்
பாங்குசமுட்டுவதும் பக்கத்திலிருத்துவதும்
கதிசமுட்டுவதும் கல்லின்மழையதுவும்
சிறகைப்போலோட்டுவதும் சேரக்குறுத்துவதும்
எதிர்த்துநின்று [illegible] கொண்டுவதும்
இப்படியாக [illegible] யெல்லாம்
மூக்கறுந்து [illegible] யெல்லாம்
[illegible] பெண்படைகள்
இளப்பமுக்கப்போகிறவர் [illegible]
மட்டடங்காபெண்ணரசு மதிப்பானொருவனாக

இன்றைக்கிருக்கிறோமோ இவன்கையில்மாண்டிடுவோம்
புலேந்திரன் பயமென்றோ நயவுடன்பாராமோ
அப்படியென் றுவிசாரித்தி இடி விழுவாரும்
ஆயுதந்தான் கைப்பட்டும் அலைந்துவிழுவாராம்
ஆற்றுக்குத் தப்பியே அருயிர்ப்பிழைக்கவந்தோம்
கூற்றுவன் போலே கொல்லவந்தார் பெண்களென்று
பல்லைத்திறப்பார்கள் படுக்கைபாய்விழுவார்கள்
முன்னேநீகிறவர் பின்னே முட்டிவாரிவன் றல்லோ
ஓடிநின்றுபார்ப்பார்கள் ஒருவர்பின்னே நுழைவார்கள்
கால்மாறித் தடுமாறாய் கதறிவிழுவார்கள்
இந்தப்படியாக இறைந்தசேனையெல்லாம்
அக்கினியைப்போலேவந்து அதிகாரிசெங்கமலம்
மன்னரையும்பார்த்து மாட்டுகின்றாள் கல்லதெப்பை
சின்னக்களானார் துரியோதனன் படைகள்
அப்போதுமாயவனார் அந்தணர்கோபாலர்
அற்புதமேபோலே அநேகமாயுயர்
குஞ்சரிபுக்கொண்டு கோபாலர்பார்த்திருந்து
அங்கதேசாதிபதி அதிவீரன்கர்ணனும்
ஆறுபெருமினலும் அலைப்பெண்கள் கொல்லுகிறதும்
அதிசயம்போலே அதிவீரன்கர்ணனும்
கட்டாரருங்குழலாள் காந்தாரிநாயகமும்
சிரித்தமுகத்துடனே தேன்மொழியும்பார்த்திருந்தாள்
பொன்னகைத்திறமையைப் புரிப்பாய்நகைத்திருந்தாள்
என்னே பசாசும்பேய்போர் ஆதரிக்கவந்தாரோ
என்றுமனைப்பூரித்து எதிரிழையும்பார்த்திருந்தாள்

## துரியோதிரன் எண்ணமிட்டது.

தேசத்தமுருமன்னன் துரியோதிரப்பெருமாள்
கண்டுவானக்கொடிசிந்தை இராசன்கபடனவன்
அக்கினிவளர்த்து அவலமாய்ப்போனதுவும்
வெள்ளைபுரவி வெகுபேர்மிதந்ததுவும்
சிக்கறுடிகொள்ளைமல் நாமேறிவந்ததுவும்
பதுமைப்படைப்பெண்கள் வந்துமிகச்சாடுவதும்
வெட்டவெட்டிக்கிடப்பதுவும் வேந்தர்களோடினதும்
சின்னங்கள்பட்டதுவும் சேனைகளோடினதும்
விருதாவரத்திரவியங்கள் வீண்செலவானதுவும்
மங்கைகாந்தாரி மனமகிழ்ந்துநிற்பதுவும்
திரவியம்போனதல்லால் சின்னங்கள்பட்டதுவும்
சிழுப்பசப்பாகச்சொன்ன கெடுதிலவார்த்தைகளும்
அடைவாளக்கண்டிருந்தும் அக்கினிவளர்த்ததும்

நீதமிலாக்கள்வர்பார்த்து எல்லியெனக்குன்றீ
பொறுத்தைகவிட்டான் போனதரியானவன்
குன்றினான் தரிசனவன் குருடனாதிருமகனோர்
அரியாமழைசெய்தேசம் அசலிராஜமகளை
நிகேக்கண்கள்வைத்தருமே இந்திரனமேதனிலியனும்
கிதமிகுஞ்சிப்போற்றிடுமென்லீனருமா ன
பராமந்போயினேமே பருசன்குறிக்குமே
கண்டோர்களைக்காக் கனைதகலடமெனித்தேதன்
காத்தோர்களைக்க பரிகரபாக்கியங்கள்
குறிப்பாகப்பார்த்தான் சேனதுயர் திருமுனை
அல்லியவளாலே அதிகாரம்பெற்றவன்தான்
அல்லியரசியாக அடைபகைபெற்றவன்தான்
முதிரையுஞ்செங்கோலும் முடியும்தரித்தவன்தான்
இவன்காவிலமன்னர்கள் எவரைதனக்கு
அவன்வந்தானமாகவே ஆர்தப்பப்போறார்
வெள்ளாட்டுகைதனிலே வெட்டுகன்னைகட்டேடாமே
தாதியவன்கையில் தலைவிரக்கமாயிருமே
தாரிவைத்தான்வணக்க தங்கிதிடயோயொக்கக்கு
மானைக்கொண்டேன்னிப்பம் அசந்தமாய்மாருதே

துரியோதனன் கர்னருக்குசொல்வது.

என்று துரியோதிரனும் இருதயந்தான்கலங்கி
மன்னர்கருணரை வரவொதனலழைத்தான்
கர்னர்பெருமாளும் கடுகெனவேவந்துவினாறார்
கர்னர்முகம்நோக்கி கபடனுமேதுசொல்லுவான்
நீசென்னதுபொய்யாச்சு சூதாய்முடித்தவன்
அடையாளக்குறிப்பைத்தான் ஆராய்ந்துபார்க்காமல்
வின்பதியும்மீதில் விருதாவைச்சமத்தியைத்தன்
இப்போ-அல்லிமுடிதரித்து அழிசெங்கோலைபிடித்து
அடையாளந்தன்னுடனே அதிகாரம்பெற்றவன்தான்
இப்போதெரிந்தது இந்திரனார்வந்தாரென்று
விருதாவைப்பெண்கள் விளம்பிச்சொல்லுகிறார்
வல்லகன்குருபதியவன் எக்கிழையார்தன்னுடனே
வந்தெதாருபெண்ணருக்கு வயணமாய்கூறுரைத்து
சமாதானஞ்செய்து சாந்தகுணமாகி
கோபத்தையடக்கி கொம்பனைமார்தன்னுடனே
அல்லியருகினில் அரிவையர்கள்தன்னுடனே
கூட்டியுறவாக்கி கோட்டைவிலேகொண்டுசென்று
செல்லமுடிசூடியே சிறப்புகளுண்டாக்கசெய்து
அவரக்கைபடிக்கி அலங்காரஞ்செய்து

திட்டப்படுத்தும் சீர்கர்ணர்மன்னரே
போமென்றுசொல்லி போர்வேந்தன்தானடந்தார்

### கர்ணர்பெண்டுகளைக்கண்டது.

அப்போதுகர்ணர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அச்சுதரண்டையிலே அறிக்கையிட்டார்கர்ணரவர்
இருவருங்கூடி எதிர்த்துவந்தபெண்கள்முன்னே
வந்தெதிரேநின்றார்கள் மங்கையர்கள்முன்னாலே
எறிட்டுப்பார்த்தார்கள் ஏந்திழையாள்தாதியவள்
மறையவர்கர்ணருக்கு வணங்கியேதல்தொழுதாள்
பொருளும்பொருமசோபங்கள் பொற்கொடியேமாதரசே
பட்டாலேதெரியும் பாரகுணமில்லாதார்
கெட்டாத்தெரியும் கேடுகெட்டமன்னனுக்கு
அடையாளந்தெரியாமல் யாரோயெவரோவென்று
தெரியாமல்செய்தான் திரிபோதனப்பெருமான்
ஆழித்துயிலென்றோற்றும் றகாசப்பொருக்கருளும்
சொருபங்கள்தானிதென்று மன்னவர்கள்தானழைக்க
கோபந்தணிந்து சொப்பனையாள்செங்கமலம்
குளிர்ந்தமுகமாகிக் கொம்பனைமார்தானடந்தார்
கர்ணருமச்சுதருங் கட்டழகியரெல்லோரும்
புஞ்சிகம்புதன்னுடைய பொற்கொடியாளகலந்தாரி
அரண்மனையில்வந்தார்கள் அனைவருமப்போது
ஆயற்குங்கர்ணருக்கு மடிவணங்கிதான்தொழுதாள்
அடிவணங்குமங்கையரை ஆயனுந்தான்வாழ்த்தி
கற்புமிகுந்தவளே கன்னியரேநீர்வாழி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனுஞ்செய்ப்பெருமாள்
வந்தொருதாதியுடன் மகுடமுடிதான்பார்த்து
அந்தமகுடமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
வந்தவொருபெண்களெல்லாம் மயிலனைக்குத்தெண்டனிட்டார்
அப்போதுசெங்கமலம் அல்லிமருமகளை
காட்டுதலேகன்னியவள் வயகியாளென்றுசொல்லி
கலந்தாரிநாயகிக்கு கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
செங்கமலத்தாதியனைச் சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
ஆலிங்கனஞ்செய்து அல்லிமருமகளும்

### கலந்தாரியைக்கோட்டைக்கு அழைத்துவருகிறது.

எல்லோருமாய்க்கூடி இசைந்துநடந்தார்கள்
கன்னியருங்கோட்டைக்கு கடுக்கநடந்தார்கள்
காவலுக்குள்நுழைந்தார் கலந்தாரிகோட்டையிலே
கர்ணர்திருமகனும் கண்டுதொழுதானும்
எல்லோருங்கூடி ஏந்திழையாள்கோட்டையிலே

உள்ளே நுழைந்தார்கள் உட்கட்டணமனையில்
தாயாராக் குற்றமையார் தையலரும்வந்துவிட்டாள்
போல்மிகுந்த பெருந்திருவாசனாயகமும்
அனைவரும்வந்தார்கள் அந்தப்படியேவாழ்த்தி
ஆலத்திமெடுத்தார்கள் ஆக்குறுதாதியர்கள்
திருஷ்டிகழித்தார்கள் செவைதியான்மகைகைபற்று
அவரவர்களாசனத்தில் அமர்ந்தார்களெல்லாரும்
ஆயன்பெருமானும் அமர்ந்தான் சிங்காதனத்தில்

சீமந்தஞ்செய்தது.

மதுரையிலேதானிருந்து வந்தவந்தபெண்களெல்லாம்
சீமந்தஞ்செய்வதற்கு சிங்காதனத்திலேதானவளை
கட்டார்கருங்குழலாள் கன்னியையலங்கரித்து
பொன்சரிகைச்சேலையது பூவைக்கலங்கரித்து
ஆடையணிந்து ஆபரணமேற்சாத்தி
சாந்துசவ்வாதுகளை சரீரத்தில்தான்பூசி
கதம்பகஸ்தூரிகளை கலந்துமிகப்பூசி
மங்களகரமாக மயிலிணையையலங்கரித்து
பேடைமயிலினையாள் பெண்மயிலைத்தானழைத்து
மாமியார்வரிசையென்று மக்கைபண்டங்களெல்லாம்
வரிசையுடன்தான்கொடுத்து மயிலினைமார்க்கோரம்
அல்லித்திருமுடியும் அழுத்தியசெங்கோலும்
போர்பெற்றமுத்திரையும் [illegible] வைத்து
வைத்துபயமிழந்தார்கள் [illegible] பற்று
பேரிகைபறைநகாரா பெரியடங்காரம்முழங்க
மல்லரிதானமே மத்தளத்துதாரி
கோசரம்புள்ளாங்குழல் [illegible]
ஆலவட்டம் [illegible] மங்கைபற்று
[illegible]
கு[illegible] மயிற்கலையத்து
பட்டுத்திரை [illegible] தங்கமைத்து
[illegible]
சாந்துதிலர்தயிட்டுச் சந்தனம்மேற்பூசி
பண்பலரதின் [illegible]
கொத்தமல்லித்தேனும் [illegible]
[illegible]
[illegible] சர்க்கரையும்
மற்றும் [illegible] பலகாரங்களும்
[illegible]
[illegible] அதிரசகதம்பங்களுடன்
அப்பளப்பணியாரம் ஆயசம்செய்யுட்சேர

ஏற்றியிறங்கி இன்பமுடனுண்ணவைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்மங்கையரும்
கையலம்பிதானும் களிப்புடனேவாய்துடைத்து
கற்பூரத்தாம்பூலம் கனிவாய்க்குத்தான்கொடுத்து
சந்தனமும்புட்பமும் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
மாயவனும்மன்னவனும் மைத்துனரும்பெண்களெல்லாம
எல்லோரும்பசியாறி இன்பமுடன்தான்போசித்து
கையலம்பியெல்லவரும் கருணையுடன்தானமர்ந்தார்
பூசிடுஞ்சந்தனமும் புனுகுசவ்வாதணிந்து
புட்பத்திரற்செண்டு போதாவேதான்முகந்து
சமுக்காளந்தனிலிருந்து தாம்பூலந்தான்தரித்து
சந்தோஷமாகி சகலருமந்நேரம்
சீமந்தமுடிந்தபின்பு சிலவுவிடைவாங்கி
அவரவர்மாளிகைக்கு அன்னேரம்போனார்கள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
மாயனதுசீர்பாதம் வணங்கிநமஸ்கரித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையிளமயிலை
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்பெறவேவாழ்ந்திடு

பெருமாள் வந்துவிட்டது.

வாழ்விசையன்புத்திரற்கு மனையாளாய்வந்தவளாய்
போகவிடைதாருமென்றார் பெருமாள்நடந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதேடி சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மதுராபுரிப்பெண்களும் மயிலனையமாதர்களும்
சிலதுநாளவ்விடத்தில் தேன்மொழிமாரெல்லவரும்
குளிகுளிக்குநாள்வரைக்கும் கோதையர்கள்தானிருந்தார்
பிள்ளைபெருமளவும் பெண்களெல்லாமங்கிருந்தார்

கலந்தாரி புத்திரனைப்பெற்றது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
பத்துதிங்களானவுடன் பாலனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பாலகன்தான்பெறவே பாண்டியர்கள்தன்மகட்கு
அறிக்கையிட்டார்தூதுவனால் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
செல்வம்பிறந்ததென்று சீராட்டுந்தொட்டில்களும்
அன்னவூஞ்சல்தொட்டில்களும் அழகுடனேதானனுப்பி
பட்டணர்தன்பேரை பாலகற்குத்தானறிந்து

அனுப்பிவைத்தான் அல்லிமலர்குழலாள்
வந்தவொருதொட்டிலிலே பாலனைத்தான்வளர்த்தி
சித்திரவில்போனவன் சின்ன அருச்சுனனார்
என்றுதிருநாமம் இட்டாரேபாலனுக்கு
அழகுடனேதானிருந்தான் அல்லிமகனாரும்
மதுராபுரிபெண்கள் மயிலனைமார்பாவர்களும்
அம்மாநீஅஞ்சாதே அரசனும்பாண்டவர்கள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் நாடாளவருவார்கள்
ஐவர்வந்தபின்பு அமருவாய்தென்மதுரை
போகவிடைதாருமென்றே போற்றியடிபணிய
அப்படியேசம்மதித்து அனுப்பிவிடைகொடுத்து
நடந்தார்கள்தென்மதுரை நாயகிமார்பெண்களங்கே
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதேடிவந்தார்
அல்லிமலர்நாயகிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
எழுந்திருமென்று எந்திழையாள்தான்வாழ்த்த
போனதும்வந்ததும் புதுமையுஞ்சொன்னார்கள்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தாள் கிளிமொழியாளல்லியம்மாள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திருந்தான்
மாமனதிகர்ணர் வரப்போகத்தானிருந்தார்
விசாரணைசெய்து விசனங்களில்லாமல்
ஆதரித்துத்தானிருந்தார் அம்மானதிகருணர்
புலந்திரனார்கதையைப் பூதலத்திற்கேட்டவர்கள்
கேட்டவர்யாவர்களும் கீர்த்தியுடன்தான்வாழ்ந்து
வாழிவாழியென்று வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்.

புலந்திரன் களவுமாலை.

முற்றிற்று.

[illegible]
[illegible]
[illegible]